منتخبات آیات

از آثار حضرت نقطهٔ اولیٰ

عزّ اسمه الأعلیٰ

Selections from the Writings of the Báb
Reprinted by Permission

1978

BAHÁ'Í PUBLISHING TRUST

مؤسسهٔ ملی مطبوعات امری

دستخط منیع مورخ نوروز سنهٔ ۱۳۱ بدیع صادر از ساحت
رفیع معهد اعلیٰ که حاکی از دعوت اهل بهاء به اجرای سومین
نقشه جهانی تبلیغی بهائی است بیانی را حاوی است که ترجمهٔ
قسمتی از آن به زبان فارسی چنین است :

« در مرکز جهانی اقدامات در سبیل تدوین و تنظیم
نصوص مبارکه ادامه یابد و نیز ترجمه های موثق
سه مجموعه از نصوص مبارکه بلسان انگلیسی بطبع رسد:
یکی مجموعه ای از الواح مبارکه حضرت بهاءالله که
بعد از نزول کتاب اقدس نازل گشته و دیگری
مجموعه ای از ادعیه و منتخبات آیات حضرت
اعلیٰ که آثار بیشتری را از آنحضرت در دسترس
یاران غرب گذارد و سوم مجموعه ای از مکاتیب
حضرت عبدالبهاء ... »

مجموعه منتخبات آیات حضرت اعلیٰ بموجب این قرار در ارض
اقدس تدوین گردید و ترجمهٔ آن به لسان انگلیسی به قلم جناب حبیب
طاهرزاده با معاضدت لجنهٔ مخصوصه در مرکز جهانی امر بهائی انجام
گرفت و در سنه ۱۳۳ بدیع مطابق ۱۹۷۶ میلادی انتشار یافت
قبل از انتشار ترجمه این مجموعه اجازه فرمودند که موسسهٔ ملی مطبوعات
امری اصل آن آثار الهیه را در عهد امرالله تکثیر و توزیع نمایند و
بدین ترتیب این مجموعه مبارکه در معرض استفاضه دوستان راستان
در اقلیم مقدس ایران نهاده شد .

و من الله التوفیق و علیه التکلان

منشی محفل روحانی ملی بهائیان ایران

ان هذا کتاب من عبد الذلیل الی رب الجلیل و هو من نظهر من قبل و من بعد و انه لهو الظهار القدیر

هو

بسم الله الملک المقتدر

سبحان الذی یسجد له من فی السموات و الأرض و کل له قانتون هو الذی بیده ملکوت عز کل شیئ و کل الیه یرجعون هو الذی ینزل ما یشاء بامره کن فیکون و ان هذا کتاب من عند الثناء الی الذی یظهر بالحق انه هو العزیز المحبوب لا أشهد نک و کل شیئ من قبل و من بعد لا اله الا انت المهیمن القیوم و انک انت الله لا اله الا انت کل الیک یلبثون و سبحانک اللهم یا الهی قد عرفتک بک لا بغیرک من قبل و من بعد و انت المعلم العلوم و لا استغفرک من عرفانی من قبل و من بعد لا اله الا انت العزیز العزوز و لتغفرنی یا محبوبی و للذین یریدون ان یصلحوا امرک انک لکنت غفارا لعالمین و لا أشهد نک فی حول الثانی من ظهوری بأمرک بانک انت الظهار المقتدر الدیموم فلا یعجزنک من شیئ فی من فی السموات و الأرض و انت العلام المعتظم العظوم و انا آمنا بک و بآیاتک قبل ظهورک و انا کل بک موقنون و انا آمنا بک و بآیاتک بعد ظهورک

وانا کنا بک مؤمنون وانا آمنا بک حین ظهورک بامرک کن فیکون فما من ظهور الا انت وانا کنا فیه وانا کل لک ساجدون ولتشهدنی یا محبوبی من قبل ومن بعد انت القدار المعتمد القدور وبک وحدتک فی السموات والارض بانک انت انت العزیز المحبوب وبک عرفتک فی السموات والارض بانک انت انت المتعزز الموصوف وبک وصفتک فی السموات والارض بانک انت انت المتقدر المعروف وبک قدستک فی السموات والارض بانک انت انت المتقدس القیدوس وبک تزهتک فی السموات والارض بانک انت التزاه المتنزه السبوح وبک عظمتک فی السموات والارض بانک انت انت العظام المتقدم القدوم فتبارکت ان لا اله الا انت انا کل الیک لمنقلبون وسیعلم الذین قتلوا آل علی ای منقلب سینقلبون .

در مکتب خانه من یظهره الله منور فرمایند :

هو الابهی

الله لا اله الا هو العزیز المحبوب

له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وهو المهیمن القیوم وانه لکتاب من الله

المهيمن القيوم الى الله العزيز المحبوب على ان البيان ومن فيه هدية منى اليك موقناً
على ان لا اله الا انت وان الامر والخلق لك وما لاحد من شيئ الا بك وان من
تظهره نفسك وحجتك لا خاطبنه باذنك واقول لو تعزلن في القيمة الاخرى
من في البيان حين الذى تشرب اللبن من ثدى امك باشارة من يدك لكنت
محموداً في اشارتك ولو انه لا ريب فيه لتصبرن تسعة عشر سنة لتجزى من دان
به فضلاً من عندك انك كنت ذا فضل عظيما وانك تكفى كل شيئ عن كل شيئ ولا يكفى
عنك من شيئ لا في السموات ولا في الارض ولا ما بينهما وانك انت كنت كافيا عليما
وانك كنت على كل شيئ قديرا ...

هذا ما نزل لنا الى اول من آمن بمن يظهره الله تنذيراً من عندنا للعالمين .

هو

بسم الله العزيز المحبوب

سبحان الذى له ملك السموات والارض وما بينهما قل كل اليه راجعون هو الذى
يهدى من يشاء بامره قل كل من فضله سائلون قل هو القاهر فوق كل شيئ
وهو المعتز العزيز المحبوب وان هذا كتاب من عند الثناء الى اول من آمن ان

اشهد انه انا الملیک القدور هو الذی یحیی ویمیت وکل الیه یقلبون فما من اله الا هو
قل کل له ساجدون وان الله ربک یجزی الکل بامره اقرب من ان یقول له کن فیکون
ولقد شهد الله فی الکتاب وملائکته ورسله واولوا العلم من عنده بانک آمنت بالله
وآیاته وکل بهداک یهتدون هذا کل الفضل الیک من قبل ومن بعد من عند الله
الحی القیوم وانک لما آمنت بالله قبل الخلق قد جعلک الله کل ظهوره امراً من لدنه
لا اله الا هو المهیمن السبوح فلیبلغن امر الله ربک الی کل شیئ جوداً من عنده لا اله الا
هو المجتود القهور قل کل الامر یرجع بی فی کتاب الله وانی انا اول من آمن بالله وآیاته
وانی انا الظهار الظهور وان لی کل اسماء خیر من عند الله العزیز العزوز وانی کنت
فی یوم بدیع الاول ولاکونن فی یوم بدیع الآخر امراً من عند الله وفضلاً من لدنه لا اله
الا هو کل بهالک ساجدون وانی انا لما جعلنی الله مظهر امره من قبل ومن بعد لا شکره
واحمده لا اله الا هو اتحاداً لاشکار القیوم وله ما فی السموات والارض وانا کل به یهتدون
وان هذا یرجع لی فی الکتاب ان یا اهل البیان وکل شیئ بهدی الله بین یدی یهتدون

....

از توقیع مبارک حضرت اعلی محمد شاه

ان هذا کتاب من لدن امام حق مبین فیه حکم کل شیئ لمن اراد ان یتذکر او یکون من المهتدین فیه حکم کل شیئ لمن شهد بامر ربک فی قمطاس مبین ولقد فصل من قبل احکام کل شیئ بلسان عربی قویم ولقد آمن الذین خلقت افئدتهم من نور ربک وهم کانوا من الذین هم یتبعون الحق وهم یوقنون ... ان یا محمد ولقد قضی حکم ربک من قبل باربع سنین وان من یوم الذی جاء امر ربک انی اخبرتک ان اتق الله ولا تکن من الجاهلین ولقد ارسلت الیک الرسول مع لوح حق مبین وان حزب الشیطان قد استکبروا علیه وحالوا بینه وبینک قد اخرجوه من ارض التی انت علیها بسلطان مبین ولقد فات عنک خیر الآخرة والاولی ان تسترجع الی حکم ربک واردت ان تکون من المهتدین وان بعد الترجع عن البیت الحرام قد نبأناک لمثل ما حدثناک من قبل بل اعظم من هذا والله خیر ولی وشهید قد ارسلت الیک الرسول مع الکتب التی نزلتها الیک تتبع حکم ربک ولا تکونن من المعرضین ولقد فعل الظالم بما لا یفعل احد مثله لا من شقی ولا جبار

عنید ... ولقد قضی علی تلک الارض بما لم یقض احد من قبل وان الی الله یرجع الامر
وانه هو خیر ولی وخبیر وان من یوم الاول الی ذلک الحین قد قضی علی من حزبک
ما هو من فعل شیطان مرید وان من یوم الذی ظهر امر ربک لن یقبل منک شیئی وانک
انت فی ضلال مبین وکل ما رأیت کانک انت قد فعلته فی سبیل ربک وان لک
یوم قریب تسئل عن کل ذلک وما کان الله بغافل عما یعمل الظالمون ولو لم تکن انت
لم یستطیع احد من اولیائک ان یستکبروا علی وما هم الا اضل من کل بغل وحمیر وان
الذی انت جعلته ولی ملکک وظننت انه خیر مرشد وظهیر کلا وربک یفتنک بما یلقی
الشیطان الیه وانه هو شیطان مرید لا یعلم حرفا من کتاب الله وانه من خوف ما اکتسبت
یدیه اراد ان یطفأ نور ربک الا یبین ما هو مکنون فی سره من کفر قدیم ولولا انت
قد جعلته ولی نفسک ما یلتفت الیه احد وما هو عند الناس الا ظلام مبین ....
ان اتق الله ان لا تعذب نفسک اکثر مما عذبتها فانک لتموت من قریب ثم لتبرء
من شیطان الذی جعلته ولی نفسک وتقول یا لیتنی ما اتخذت الشیطان ولیا وما
جعلت الباطل مرشدا مهدیا فکیف تجعل نفسک ادنی مما فعل فرعون وانک لتقول انی

من المسلمین فکیف انت قرأت آیات القرآن واذ لتکونن من الظالمین لن ترضی الیهود
ولا النصاری ولا احد من طوائف الذین کفروا ان یظلموا علی ابن بنت نبیهم فویل لک من
عذاب یوم قریب کیف لا تخشی من سخط الله ربک رب السموات رب العالمین
تلک آیات بینات حجة بالغة لمن اراد ان یکون من المهتدین ما اریدان اخذ منک
قدر خردل ولا استقر علی مقعدک فان لم تتبعنی لک ما ملکت ولی ارض امن مبین
وان لم تتبع کیف تستکبر وتریدان تظلم وان هذا مقعدی جبل عظیم لا یسکن فیه احد
فویل للذین یظلمون علی الناس بغیر حق ویأخذون اموال الذین آمنوا بالباطل بغیر حق
ولا کتاب مبین وانی انا سلطان حق من عند الذی هو امام حق مبین علی من علی الارض
ان لا اخذ منهم قدر خردل ولا اظلم علیهم ولا اکون بینهم احدا مثلهم وکنت علیهم شهیدا
وما علی الا ذکر من کتاب ربک ثم هذا بلاغ مبین ان شئت ان تدخل ابواب النعیم
هذه مفتحة علیک وما لاحد علی من سبیل وکل ما کتبت الیک من قبل والی الذی جعلته
ولی امرک ما کان الا رحمة منی علیکما لعلکما تخافان من یوم قریب والا من یوم الذی
انتما کنتما من المستکبرین ما کان حکمکما فی کتاب الله الا انکما کفرتما بربکما وانکما لمن الخاسرین...

هذا آخر ذکری فی الکتاب علیکما و ما اذکر کما بعد ذلک و لا اقول الا انکما لمن
الکافرین و الی الله افوض امری و امرکما و انه لهو خیر الفاصلین ان ترجعا فعلیکما ما تریدان
من ملک الدنیا و نعیم الاخرة و ترثان مالا یخطر علی قلبکما فی الحیوة الدنیا من سلطان عز
عظیم و ان لم ترجعان فعلیکما ذنبکما انتما لا تقدران ان تغیرا ما کتب الله لی و لین یصیبنی
الا ما قد قضی الله ربی علیه توکلت و علیه فلیتوکل المؤمنون رب اشهد علی بانی قد تلوت
علیهما آیاتک و تممت حجتک علیهما بعد هذا کتاب مبین و رضیت بان اقتل فی سبیلک
و ارجع الیک فی یوم قریب لک الحمد فی السموات و الارض فاقتلهما بما انت قضیت
فانک انت خیر ولی و نصیر رب اصلح ما یفسد الناس و اظهر کلمتک علی الارض حتی
لا یکون احد من المشرکین رب انی استغفرک مما قلت فی کتابک و اتوب الیک
و ما انا الا عبد من الذاکرین و سبحانک لا اله الا انت توکلت علیک استغفرک
من ان اکون من السائلین و سبحان الله ربک رب العرش العظیم عما یصف الناس
بغیر حق و لا کتاب مبین و سلام علی الذین یستغفرون الله
ربک ثم یقولون ان الحمد لله رب العالمین .

قسمتی از توقیع مبارک حضرت اعلی خطاب بمحمد شاه که در چهریق نازل گشته

سبحان الذی یعلم ما فی السموات و ما فی الارض و انه لا اله الا هو الملک القهار
العظیم هو الذی یقضی یوم الفصل بالحق و انه لا اله الا هو الفرد الجبار المنیع و هو الذی
بیده ملکوت کل شیئ لا اله الا هو الوتر الاحد الصمد العلی الکبیر اشهد لله حینئذ بما قد شهد
علی نفسه من قبل ان یخلق شیئا انه لا اله الا هو العزیز الحکیم و اشهد علی کل ما ابدع و ما یبدع
بمثل ما قد شهد علیه فی سلطان عزته انه لا اله الا هو الفرد القائم البدیع توکلت علی الله
رب کل شیئ لا اله الا هو الفرد الرفیع و الی الله القی نفسی و الیه افوض امری لا اله الا هو
الملک الحق المبین و انه هو حسبی یکفی من کل شیئ و لا یکفی منه شیئ فی السموات و لا فی الارض
و انه لهو القائم الشدید سبحان الذی یری مقصدی حینئذ فی سجن بعید و هو الذی یشهد
علی فی کل حین و قبل ان یبدع بعد حین و انک انت کیف قد قدرت بلا ذکر حکیم و انک
انت کیف صبرت علی النار و ان الله ربک لهو العزیز الشدید ان انت قد عززت
بما عندک فان هذا لا یلتفت الیه احد ممن آمن بالله و آیاته و کان من الزاهدین و ان مثل

حیوة الدنیا کمثل کلب میت لایجتمع فی حوله ولا یأکل منه الا الذینهم کانوا بالآخرة هم کافرین
وانک انت فرض علیک بان تؤمن بالله الغنی العظیم وتکفر بالذی یدعوک الی عذاب
سعیر ولقد صبرت فی ایام معدودة لعلک تتذکر وتکونن من المهتدین وانک انت کیف
تجیب الله فی یوم قریب یوم تقوم الاشهاد عند ربک رب العالمین فوالذی خلقک
وانک انت الیه ستعود وان تموت وانت علی جحد بآیات ربک فتدخل فی ابواب
الجحیم ولاینفعک ماقدمت یداک ومالک یومئذ من ولی ولا شفیع ان اتق الله ولاتغتر
بما عندک فان ماعند الله خیر للمتقین وان من علی الارض یومئذ کلهم اجمعون عباد الله فمن
آمن وکان من الذینهم بآیات الله موقنین فاولئک عسی الله ان یغفر لهم ماقدمت ایدیهم
ویدخلهم فی رحمته انه هو الغفور الرحیم وان الذین استکبروا علی وجحدوا ما اکرمنی الله بفضله
من آیات بینات وکتاب مبین فاولئک حقت علیهم کلمة العذاب ومالهم یوم الفصل
من ولی ولا نصیر فوالذی یبدع الخلق ثم کل الیه یرجعون مامن نفس تموت علی بغضی
او تجحد ماجئت به من آیات بینات الا ویدخل فی عذاب الیم ولا تقبل یومئذ فدیة
ولا لاحد اذن ان یشفع الا ان یشاء الله انه هو الجبار العزیز وانه لا اله الا هو الملک

النهار الشديد ان انت فرحت بما تسجنني فويل لك من عذاب يوم قريب لم يحل الله
لاحد ان يحكم بغير حق وان انت اردت فستعلم من قريب وان من اول يوم الذي اخبرتك
بان لا تستكبر على الله الى يومنا قد قضت اربع سنين ما رأيت منك ولا من جندك
الا ظلما واستكبارا شديدا كانك انت زعمت انني انا قد اردت متاعا قليلا لا وربي
ما كان ملك الدنيا وما فيها عند الذين هم الى الرحمن ينظرون الا اقل من عين ميتة بل اقل
من هذا سبحان الله عما يشركون .... وما صبري الا على الله وانه هو خير ولي ونصير و
ما كهيعص الا ايا ه وانه هو خير وكيل وظهير ... فسبحان الله ربي العلي العظيم انه ليظهرن امر
الذي قدر وما للظالمين من نصير ان كان لك كيد فاظهر وما الامر الا من عند الله عليه توكلت
واليه انيب هل سمعت من احد من قبل حكما بمثل ما انت صنعت من قبل وترضى من بعد فويل
للظالمين مقصدك دليل على كفرك بالله وحكمك على الناس لك عند الله عذاب شديد
وان صبري على الله ومقصدي هذا يشهد على انني انا على حق يقين ان لم تخف من ان
يظهر الحق ويبطل عمل المشركين فكيف لم تحضر علماء الارض ثم لم تحضرني لاجلهم مثل الذي بهتوا
من قبل وكانوا من الجاحدين تلك حجتي عليك وعليهم ان هم بالحق ينطقون فاحضر كلهم ان هم

بمثل هذا یتکلمون فاعلم انهم علی امر لا و ربی انهم لا یستطیعون و لا یتفکرون آمنوا من قبل و لا یشعرون و کفروا من بعد و لا یعقلون و ان انت اردت ان تسفک دمی فکیف تصبر و انک الیوم لقوی مکین تلک کرامة من عند الله علیّ و نقمة من عنده علیک و علی الذین یفعلون فطوبی لی ان احکمت مثل ذلک ثم طوبی لی ان رضیت مثل ذلک امر الذی قدر الله للمتقین فاذن و لا تصبر فان الله ربک لعزیز ذو انتقام و لا تستحیی عند الله و ترضی بان یکون حجته علی الکل بان یصبر فی سورٍ علی ایدی المشرکین فویل لک و ویلٌ للذین هم یومئذ یرضون بمثل هذا الذل المبین ....

فو الذی بدع خلقی ما شهدت علی نفسی من ذنب و ما اتبعت الا الحق و کفی بالله علیّ شهیدا فاف علی الدنیا و اهلها و الذین هم یفرحون بمتاعها و هم عن الآخرة هم غافلون و لو یکشف الغطاء عن بصرک لتمشی الی بصدرک و لو تمشی علی الثلج خوفاً من عذاب الله انه لسریع قریب فو الذی خلقک لو تعلم ما قضی فی ایام سلطنتک لرضیت ان لا تزلت من ظهر ابیک و کنت من المنسیین و لکن الآن قد قضی ما قضی الله ربک فویلٌ یومئذٍ للظالمین کانک ما قرئت انت کتاباً مبینا و ان کنت علی امرٍ و انک انت لا تتبع

فعلیّ امری ولکن ماعندک ان لم تنصرنی فکیف تخذلنی وانّ الی الله المشتکی و الیه منتهی الامر فی الاخرة والاولی وسبحان الله ربّ السموات والارض ربّ العالمین من کلّ ما یذکره کلّ العالمین الّا الّذینهم کانوا بامره عاملین وسلام من عنده علی المخلصین والحمد لله ربّ العالمین

قسمتی از توقیع مبارک حضرت اعلی باشخار محمد شاه قاجار که در قلعه ماکو نازل گشته :

خلقنی الله من طینةٍ لم یشارک فیها احدٌ واعطانی ما لا یدرکه البالغون ولا یقدر ان یعرفه الموحدون ...

الا انّی انا رکنٌ من کلمةِ الاولی الّتی من عرفها عرف کلّ حقٍ ویدخل فی کلّ خیرٍ و من جهلها جهل کلّ حقّ ویدخل فی کلّ شرٍ فورتبک ربّ کلّ شیٍ ربّ العالمین من عمر کلّ ما یمکن فی الامکان ویعبد الله بکلّ عمل خیرٍ احاط به علم الله ویلقی الله وکان فی قلبه اقلّ ممّا یحصی علم الله بغضی فیحبط کلّ عمله ولا ینظر الله الیه ویسخطه وکان من الهالکین لانّ الله

قدجعل کلّ خیرٍ احاط به علمه فی طاعتی وکلّ نارٍ یحصیها کتابه فی معصیتی وانّ الیوم کانّی اشاهد فی مقامی هذا کلّ اهل محبّتی وطاعتی فی غرفات الرّضوان واهل عداوتی فی درکات النّیران ولعمری لولا الواجب من قبول امر حجّة الله ... ما اخبرتک بذلک ...

قدجعل الله کلّ مفاتیح الرّضوان فی یمینی وکلّ مفاتیح النّیران فی شمالی ... انا النّقطة الّتی ذوّتت بها من ذوّتت وانّنی انا وجه الله الّذی لایموت ونوره الّذی لایفوت من عرفنی ورائه الیقین وکلّ خیرٍ ومن جهلنی ورائه السّجین وکلّ شرٍّ ... قسم بحقّ فرد احد که بمن عطا نفرموده حجّت خداوند آیات وعلامات ظاهره را الّا آنکه کلّ اطاعت نمایند امر اورا ...

قسم بحقّ مطلق که اگر کشف غطا شود مشاهده مینائی کلّ را در همین دنیا در نار سخط خداوند که اشدّ واکبر است از نار جهنّم الّا من استظلّ فی ظلّ شجرة محبّتی فانّهم هم الفائزون ...

خداوند شاهد است که مرا علمی نبود زیرا که در تجارت پرورش نمودم درسنه ستّین قلب مرا مملوّ از آیات محکمه وعلوم متقنه حضرت حجّة الله علیه السّلام فرمود تا آنکه ظاهر کردم در آن سنه امر مستور را در کن مخزون را بشأنی که از برای احدی حجّتی باقی نماند لیهلک من هلک عن بیّنة ویحیی من حیّ عن بیّنة ودر همان سنه رسول وکتاب بحضور آن حضرت فرستادم که آنچه لایق

بساط سلطنت است در امر حجت حق اقدام شود و از آنجائیکه مشیت الله بر ظهور فتنهٔ صماء
دهماء عمیاء طحیاء قرار گرفته بود بحضور نرسانیده اند و مانع شده اند اشخاصی که خود را دولت خواه
دانسته اند تا الی الآن که قریب چهار سال است کما هو حقه احدی بحضور معروض نداشته الآن
چون اجل قریب است و امر دین است نه دنیا رشحه بحضور معروض داشته شد قسم بخداوندی که
اگر بدانی در عرض این چهار سال چه ها بر من گذشته است از حزب و جند حضرتت نفس را
بنفس نمیرسانی از خشیة الله الا و انکه در مقام اطاعت امر حجة الله برآئی و جبر کسر آنچه واقع شده
فرمانی در شیراز بودم از خبیث شقی حاکمش ظلمها دیدم که اگر بعضی از آنرا مطلع شوی هر آینه
بعدل انتقام کشی زیرا که بساط سلطنت را بظلم صرف الی یوم القیمة مورد سخط الله نمود و از
کثرت طغیان شرب خمرش که هیچ حکمی را از روی شعور نمیکرد خائفاً مضطراً بیرون آمده بعزم
حضور کثیر النور آن بساط جلالت تا آنکه مرحوم معتمد الدوله بر حقیت امر مطلع شده و آنچه لازمهٔ
عبودیت و خلوص بالنسبة الی اولیاء الله بود بجای آورده بعضی از جهال بلدش چون در مقام
فساد برآمدند مدتی در عمارت صدر مستوراً اقامه بحق الله نمود تا آنکه با رضاء الله بمحل فردوس خود
متصل گشت جزاه الله خیراً ... و بعد از صعود آن بعالم بقا گرگین شقی با پنج نفر هفت شب

بلا اسباب سفر تبزویر و قسم های دروغ و جبر صرف حرکت داده فآه آه عما قضی حلی تا آنکه
از جانب آن حضرت حکم بسفر ما کو آمد ... قسم بسید اکبر که اگر بدانی در چه محل ساکن هستم اول
کسی که بر من رحم خواهد کرد حضرتت میبود در وسط کوهی قلعه ایست در آن قلعه از مرحمت آنحضرت
ساکن و اهل آن منحصر است بدو نفر مستحفظ و چهار سگ حال تصور فرما چه میگذرد الحمد لله کما هو
اهله و مستحقه قسم بحق الله که آنکسی که راضی باین نوع سلوک با من شده اگر بداند با چه کسی است
هرگز فرحناک نشود الا اخبرک بسر الامر کانه احبس کل النبیین و الصدیقین و الوصیین ...
و حال آنکه بعد از آنکه مطلع شدم باین حکم نوشته نی بحضور مدبر ملک فرستادم که والله
بقتل رسان و سر مرا بفرست هر جا که میخواهی زیرا که زنده بودن و بلا جرم بمحل مذنبین رفتن
سزاوار نیست از برای مثل من آخر جوابی ندیدم اگرچه یقین است که جناب حاجی بکماهی
امر علم نرسانیده والا قلوب مؤمنین و مؤمنات را بلا حق محزون نمودن اشد است از تخریب
بیت الله و قسم بحق که امروز منم بیت الله واقعی و کل خیر من احسن بی فکانما احسن بالله
و ملائکته و کل احبائه و من اساء بی فکانما اساء بالله و اولیاء الله بل ان الله و احبائه ابلغ
مقاما من ان یصل بفنائهم خیر احد او شره بل الی یصل کل ما یصل و ما وصل الی فهو یصل الی

نفس الواصل فوالذی نفسی بیده انه لم یسجن الا نفسه لان ما کتب الله علی تقضی ولن یصیبنا
الا ما کتب الله علینا فویل لمن یجری الشر من یدیه وطوبی لمن یجری الخیر من یدیه وما اشکوا الی
احد الا الی الله لانه هو خیر الفاصلین ولیس لاحد قبض ولا بسط الا به وهو القوی العزیز ...
مجمل قول آنچه انسان تمنا دارد از خیر دنیا و آخرت نزد من است و اگر کشف حجب شود
محبوب کل منم واحدی مرا منکر نخواهد شد ولی این ذکر عجب نیاورد حضرتت را بلکه مؤمن
موحد که ناظر بخداوند است ماسوی را عدم بحت می بیند و قسم بحق که بقدر خردلی تمنای
مال از آن حضرت ندارم و مالک شدن دنیا و آخرت را شرک محض میدانم زیرا که سزاوار
نیست که موحد غیر را نظر نماید چه جای آنکه مالک شود اورا و بیقین میدانم که مالکم کل موجود و
مفقود را بتملیک حی معبود ... در این جبل فرو مانده ام و بموقفی آمده ام که احدی از اولین
مبتلا نشده و احدی هم از مذنبین متحمل نشده فحمداً له ثم حمداً لا حزن لی لانی فی رضاء مولائی
وربی وکانی فی الفردوس متلذذ بذکر الله الاکبر وان ذلک من فضل الله علی والله ذو الفوز
الکبیر بحق خداوند که اگر بدانی آنچه میدانم کل سلطنت دنیا و آخرت را میدهی برانیکه مرا
راضی نمائی در اطاعت حق ... واگر قبول نفرمائی خداوند عالم کسی را مبعوث فرماید لاقامه

امره وکان وعدالله مفعولا ... و هرگاه خواهم عجزی نداشته و ندارم بفضل الله از امری و عالم هستم بما اعطانی الله من جوده و اگر خواهم ذکر نمایم کل ذکر حضرتت را در هر مقام ولکن ذکر نکرده ام و نمیکنم تا آنکه تمیز داده شود حق از غیرش و ظاهر شود صدق کلام باقر علیه السلام لابد لنا من آذربایجان لایقوم لها شیئ فاذا کان کذلک فکونوا احلاس بیوتکم و البدوا ما البدا فاذا تحرک متحرک فاسعوا الیه ولو حبواً علی الثلج و استغفر الله من وجودی و ما نسب الی و اقول ان الحمد لله رب العالمین .

ان یا شریف ... قد عبدتنا فی عمرک و اذا عرفناک انفسنا ما قلت فی حق ذکرنا انه لعلی حق منیع کذلک لیمحک الله ربک یوم القیمة انه علام حکیم ولو قلت بلی حین ما نزلنا علیک الکتاب لندخلنک فی عبادنا المؤمنین ولنجدنک فی الکتاب الی یوم کل علینا لیعرضون وان ذلک انفع عن کل ما قد عبدت الله ربک فی عمرک بل من اول الذی لا اول له اذ هذا ما نفعک و هذا لینفعنک و انا کنا علی کل شیئ شاهدین فاذاً بعد ما خلقناک للقائنا یوم القیمة

قد احتجبت عنا بغير حق ولا كتاب منير ولو كنت من الذين اوتوا علم البيان حين ما تنظرن الى الكتاب لتشهدن على انه لا اله الا هو المهيمن القيوم ولتعقلن ان الذي قد نزل الفرقان قد نزل هذا كل من عند الله لا ريب فيه انا كل به مؤمنون ولكن قضى ما قد قضى وان ترجعن الينا ما كنا آيات الله منزلين لنبدلن نارك بالنور وانا كنا على كل شيئ لمقتدرين وان انقطع الامر عنك فلا تهدين الى ذلك من سبيل الا وان تؤمنن وتوصين بان يبلغن ذكر ايمانك الى من يظهره الله لينفعنك وليبدلن نارك بالنور هذا ما كنا منزلين و الا ما نزلنا قد احكمت وفصلت ولا تبديل لها من عند الله المهيمن القيوم فاذا قد نفينا ك عدلا من لدنا انا كنا عادلين .

ان يا عبد الصاحب فاستشهد الله وكل شيئ على انه لا اله الا انا العزيز المحبوب ...

قد احتجبت بان الوحي قد انقطع بمحمد رسول الله او انا في الكتاب الاول كنا شاهدين بلى ان الذي قد اوحى الى محمد رسول الله قد اوحى الى علي قبل محمد هل من اله غير الله يقدر ان يوحي الى احد

بایات بینات یعجز عنها العالمون بما صدقت الوحی بمحمد رسول الله لاسبیل لک الا بان
تصدقن للنقطة الاولی کل من عند الله المهیمن القیوم هل غیر ما نزل الفرقان من عند الله وکل
عنه عاجزون یثبت بان هذا یوحی من عند الله ان کنت من المستبصرین فما منعک فی البیان
بان توقنن هذا من عند الله المتنع المتعالی المنیع وان جوهر الکلام لو یریدن ان نحسبنک
لا تملکن قدر شئی وانا کنا عالمین ان قلت بلی حین ما قد سمعت آیات الله کانک قد عبدت الله
من اول الذی لا اول له الی حینئذ وما عصیت الله ربک طرف عین ولکن بعد ما اتقنت
فی کل عمرک واجتهدت فی سبیل الله ان لا یخطر بقلبک دون رضاء الله ما ینفعک قدر
خردل بما احتجبت عن الله حین ظهوره بما کنت من الصابرین وان علماء الذین هم کانوا علی ارض
الکاف کل بمثلک یسئلن الله عنهم کیف قد نزل علیکم رسول وکتاب وبعد ما شهدتم عجزکم
ما اتبعتم امر الله من عند الرسول وما کنتم من المؤمنین فاذا کل ما احتجبت علی تلک الارض
نار ه لترجعن الیک بما کنت اکبرهم ان کنت من المتذکرین وان اتبعت امر الله لیتبعونک من
علی ارضک وکل لیدخلون انفسهم فی الرضوان وهم کانوا فی رضاء الله خالدین واذا فلتتمنین
ان لا یخلقک الله قد جعلت نفسک عالماً فی الاسلام لتنجی احداً من المؤمنین وقد اخلت

الذین اتبعوک فی النار بما احتجبت عن آیات الله حین ظهورها وحسبت انک انت من المتقین ...
لا وعمر من یظهره الله ما جعل الله عندک ولا عند احد من عباده شیئاً من الحجة والله ظاهر فوق
عباده وقاهر علی کل من فی ملکوت السموات والارض وما بینهما بامره وانه کان علی کل شیء مقتدرا
قد سمیت نفسک عبد الصاحب وقد اظهر الله صاحبک ورأیته وما عرفته بعد ما قد خلقک الله
للقائه ان کنت بآیة الثالث من سورة الرحمن للموقنین وان تقل کیف تعرفنه بعد ما کنا غیر آیات
بینات للمستمعین بلی بما قد شهدت وعرفت محمداً رسول الله فی الفرقان کیف ما عرفت من نزل
علیک الکتاب بعد ما قد سماک نفسک عبده وانه لمهیمن بما نزل علی العالمین ان ترجعن الینا
حین ما ینزل الله الآیات علینا عسی الله ان یبدلن نارک بالنور انه کان غفاراً کریما والا ما نزلت
قد احکمت وفصلت ولا تبدیل لها من عند الله کل بها الی یوم القیمة لیوقنون ...
بلی وان قطعت الآیات ان تکتبن کتاباً الی من یظهره الله وتوصین بان یبلغنه الیه وتستغفرن الله
ربک فیه ثم تتوبن الیه وکنت من المخلصین عسی الله فی القیمة الاخری لیبدلن نارک بالنور انه
لولی ممتنع غفور له یسجد من فی السموات ومن فی الارض وما بینهما وان الیه کل ینقلبون لتوصینک
بان تنجبن نفسک عن النار ثم من علی تلک الارض ولتدخلن فی رضوان بدع مرتفع رفیع والا لتوقف

تموتن وتدخلن النار ولا تجدن من عند الله من ولي ولا نصير هذا ما قد رحمناك فضلا من لدنا بما قد نسب نفسك الينا وانا كنا بكل شيئ عالمين لتعلمن تقويك ولكن لا ينفعك اذ كل التقوى لتعرفن الله ربك وكنت بآيات الله من الموقنين فاذا احتجبت عن الله شبر عن آياته فما ينفعك تقواك ان كنت من المستبصرين

هذا قد قطعناك بالعدل

هذا كتاب من عند الله المهيمن القيوم الى سليمان على ارض المسك عن يمين البحر انه لا اله الا انا المهيمن القيوم ... لو اجتمعن من في ملكوت السموات والارض وما بينهما ان يأتين بمثل ذلك الكتاب لن يستطيعن ولن يقدرن ولو انا جعلنا هم على الارض ظهيرا بالغين بما قد اهتدلت في الفرقان ليستدلن الله بذلك الكتاب في البيان امرا من عنده انه كان على ما قد يرا ان كنت من المؤمنين لا سبيل لك الا ان تكونن به لمن المؤمنين هذا صراط الله لمن في ملكوت السموات والارض وما بينهما لا اله الا انا العزيز المتنع المنيع ثم قد صعدنا الى البيت من تلك الارض

وکنا حین ما رجعنا من البیت علی تلک الارض منزلین ما شهدنا ان تذکرت بما نزلنا علیک
او تکونن من المؤمنین بعد ما خلقناک للقاء انفسنا وکنا علیک منزلین ما استدرکت ما قد خلقت
له بعد ما کنت فی کل عمرک لله لمن العابدین واذاً لا ینفعک کل ما اکتسبت بما احتجبت عن
لقائنا ثم عن کتابنا قضاء من لدنا انا کنا عادلین حین ما نزلنا علیک الکتاب لو تتبعن ما
فیه لکان خیراً لک من ان عبدت الله ربک من اول الذی لا اول له ... قد محضناک
فما وجدناک من المتشعرین فاذاً قد نفینا ک عدلاً من لدنا انا کنا عادلین وان رجعت الینا
لنبدلن نفیک بالاثبات وانا کنا فاضلین وان انقطع الامر عن نقطة الاولی فاذا قد احکمت
آیات الله ولا تبدیل لها وکل بها موقنون بلی ان تکتبن الی من یظهره الله من کتاب ولتوصین بان
یبلغنه الیه عسی الله ان یعفون عنک ویبدلن نفیک بالاثبات من عنده انه کان فضالاً فاضلاً
فضیلا والا لا سبیل لک وما ینفعک شیئ مما اکتسبت بما احتجبت عن قول بلی قد جعلناک و
ما عملت کیوم ما خلقناک وما کنت من العاملین لیعتبرن بک الذین هم اوتوا البیان ولیرجعن
انفسهم حین ما ینزل علیهم کتاب من یظهره الله لعلهم یتدبرون فیه ثم انفسهم لینجون وان رحمتنا قد
سبقت علی من فی ملکوت الارض والسموات وما بینهما ثم علی من فی العالمین ولکن الذین احتجبوا

من آیات الله اولئک هم انفسهم فی رحمة الله لا یدخلون ...

فصل دوم

مستخرجاتی از قیوم الاسماء
(تفسیر سورهٔ یوسف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذی نزل الکتاب علی عبده بالحق لیکون للعالمین سراجاً وهاجاً ... ان هذا لهو الحق صراط الله فی السموات والارض فمن شاء اتخذه الی الله بالحق سبیلاً ان هذا لهو الدین القیم وکفی بالله ومن عنده علم الکتاب شهیداً ان هذا لهو الحق بالحق علی الکلمة الاکبر من الله القدیم قد کان من حول النار مبعوثاً ان هذا لهو السر فی السموات والارض وعلی الأمر البدیع بایدی الله العلی قد کان بالحق فی ام الکتاب مکتوباً ... یا معشر الملوک وابناء الملوک انصرفوا عن ملک الله جمیعکم علی الحق بالحق جمیلا ... یا ایها الملک لا یغرنک الملک فان لکل نفس ذائقة الموت قد کان بالحق علی الحق من حکم الله مکتوباً ... یا ملک المسلمین فانصر بعد الکتاب ذکرنا الاکبر بالحق فان الله قد قدر لک وللحافین من حولک فی یوم القیمة علی الصراط موقفاً علی الحق مسئولاً یا ایها الملک تالله الحق لو تعادی مع الذکر لیحکم الله فی یوم القیمة علیک بین الملوک بالنار ولن تجد الیوم من دون الله العلی علی الحق بالحق ظهیراً

یا ایها الملک طهر الارض المقدسة من اهل الرد لکتاب من قبل یوم جاء الذکر فیها بغتة باذن الله العلی علی الامر القوی شدیداً وان الله قد کتب علیک ان تسلم الذکر وامره وتسخر البلاد بالحق باذنه فانک فی الدنیا مرحوم علی الملک وفی الآخرة من اهل جنة الرضوان حول القدس قد کنت مسکوناً یا ایها الملک لا یغرنک الملک فان لکل نفس ذائقة الموت قد کان بالحق علی الحق من حکم الله مکتوباً ... تالله ان احسنتم احسنتم لانفسکم وان تکفروا بالله وبآیاته لکنا بالله عن الخلق والملک علی الحق غنیاً ...

وارض بحکم الله الحق فان الملک علی شأن الذکر بایدی الله قد کان بالحق مسطوراً...

یا وزیر الملک خف عن الله الذی لا اله الا هو الحق العادل واعزل نفسک عن الملک فانا نحن قد نرث الارض ومن علیها باذن الله الحکیم وانه قد کان بالحق علیک وعلی الملک شهیداً وانا نحن قد ضمنا باذن الله لانفسکم ان تطیعوا الذکر بالصدق الخالص بان لکم فی القیمة فی جنة العدن ملکاً علی الحق عظیما وان ملککم هذه باطلة وقد جعل الله متاع الدنیا للمشرکین وان عند الله مولیکم حسن المآب قد کان بالحق علی الحق قدیماً ... یا معشر الملوک

بلغوا آیاتنا إلی الترک وارض الهند بالحق علی الحق سریعاً وما ورآء ارضها من مشرق الارض وغربها بالحق علی الحق قویا ... واعلموا ان تنصروا الله ینصرکم فی یوم القیمة بالذکر الاکبر علی الصراط نصراً کریما ... یا اهل الارض من اطاع ذکر الله وکتابه هذا فقد اطاع الله واولیآء بالحق وقد کان فی الآخرة من اهل جنة الرضوان عند الله مکتوباً ... وانا نحن قد جعلنا الآیات حجة لکلمتنا علیکم افتقدرون علی حرف بمثلها فاتوا برهانکم ان کنتم بالله الحق بصیرا تالله لو اجتمعت الانس والجن علی ان یأتوا بمثل سورة من هذا الکتاب لن یستطیعوا ولو کان بعضهم لبعض علی الحق ظهیراً یا معشر العلماء اتقوا الله فی آرائکم من یومکم هذا فان الذکر فیکم من عندنا قد کان بالحق حاکماً وشهیداً واعرضوا عما تأخذون من غیر کتاب الله الحق فان لکم فی القیمة علی الصراط موقفاً علی الحق قد کان مسئولا ... وانا نحن قد نزلنا علیکم کتاباً هذا علی الحق مشهوداً ... یا ایها الملأ من اهل الکتاب اتقوا الله ولا تغترن بعلمکم واتبعوا الکتاب من عند الذکر بالذکر بالحق تالله الحق ما من نفس قد اتبعه الا فقد اتبع کل الصحف المنزلة من السماء من عند الله الحق وکان الله بما تعملون خبیرا ... وقالوا المسلمون بالحق ربنا سمعنا منادیا ذکر الله واطعناه فاغفرلنا فانک الحق والیک المصیر بالحق آباً ...

وان الذين يكفرون ببابه الله الرفيع انا قد اعتدنا لهم بحكم الله الحق عذاباً اليماً وهو الله كان عزيزاً حكيماً انا نحن قد نزلنا على عبدنا هذا الكتاب من عند الله بالحق ... فاسئلوا الذكر تاويله فانه قد كان بفضل الله على آياته بحكم الكتاب عليماً ... يا ايها الناس ان كنتم تومنون بالله وحده فاتبعوني في ذكر الله الاكبر من ربكم ليغفر الله لكم خطاياكم وان الله قد كان بالمومنين غفاراً رحيماً وانا نحن قد نصطفي الرسل بكلمتنا ونفضل ذريتهم بذكر الله الكبير بعضهم على بعض بحكم الكتاب مستوراً ... اذ قالوا لبعض من اهل المدينة نحن انصار الله فلما جاءهم الذكر بغتة اذا هم يعرضون عن نصرتنا وان الله ربي وربكم الحق فاعبدوه وهذا صراط علي عند ربك مستقيماً ... انا نحن قد نزلنا الكتاب على كل امة بلسانهم ولقد نزلنا هذا الكتاب بلسان الذكر على الحق بالحق بديعاً وانه هو الحق من عند الله وفي ام الكتاب على حكم الكتاب قد كان من اعرب العرباء مكتوباً وانه هو الفصيح من ابلغ البلغاء وهو الطلسم الاعظم بالحق وانه قد كان في ام الكتاب طلسماً مرقوماً ... يا اهل المدينة انتم المشركون بربكم ان كنتم آمنتم بمحمد رسول الله وخاتم النبيين وكتابه الفرقان الذي لا يأتيه الباطل فانا قد نزلنا على عبدنا باذن الله هذا الكتاب بمثله ان لم تومنوا به فايمانكم بمحمد و

الکتاب من قبل علی الحق قد کان کذباً عند الله مشهوداً و ان تکفروا به فکفرکم بمحمد و کتابه
عند انفسکم قد کان بالیقین علی الحق بالحق معلوماً یا اهل المدینة و من حولها من الاعراب
مالکم کیف کفرتم بمحمد بعد وفاته علی غیر الحق جهاراً الم یأخذ الله و نبیه عنکم عهداً فی وصایة
ولیه فی مواطن من الارض علی الحق بالحق کثیراً ... اتقوا الله و لا تقولوا فی ذکر الله الاکبر
بشیئ من دون الله فانا نحن قد اخذنا میثاقه عن کل نبی و امته بذکره و ما ارسل المرسلین الا
بذلک العهد القیم و ما نحکم بالحق بشیئ الا بعد عهده فی ذلک الباب الاعظم فسوف یکشف الله
الغطاء عن بصائرکم فی الوقت المعلوم هنالک انتم لتنظرن الی ذکر الله العلی شدیداً ...
ایحسب الناس انا کنا عن الخلق بعیداً کلا یوم نکشف الساق عن ساقهم لینظرون الناس الی
الرحمن و ذکره فی ارض المحشر قریباً فیقولون یا لیتنا اتخذنا مع الباب سبیلاً یا لیتنا لم نتخذ
دون الباب من الرجال علی غیر الحق ثم آبا لقد جائنا الذکر من بین ایدینا و من خلفنا و من شمائلنا
و قد کنا عنه محجوباً ...

و لا تقولوا کیف یکلم عن الله من کان فی السن علی الحق بالحق خمسة و عشرونا اسمعوا فورب

السماء والارض انی عبد الله اتانی البینات من عند بقیة الله المنتظر امامکم هذا کتابی قد کان عند الله فی ام الکتاب بالحق علی الحق مسطوراً و قد جعلنی الله مبارکاً اینما کنت و اوصانی بالصلوة و الصبر ما دمت فیکم علی الارض حیّا ...

تبارک الذی لا اله الا هو بیده الامر و هو الله کان علی کل شیئ قدیراً و انا نحن قد قدرنا علی کل عمر علی الحق بالحق نکساً و لکل عسرٍ مع الحق بالحق یسراً لعل الناس یعلمون ان باب الله هو الحق و هو الله کان بالمؤمنین شهیداً ...

یا عباد الله ان تسئلوه من شیئ و لا یحبکم علی الحق فلا تحزنوا فانه قد کان بامر الله من عندنا علی الحق بالحق ساکناً محموداً و انا قد اریناک من الامر فی منامک الحق و لو تطلعهم بالغیب لتنازعوا علی الامر و ان الله ربک الحق قد کان بما فی الصدور علیماً ... یا اهل الارض ما من شیئ قد انقطعتم فی سبیل الله الحق الا و قد وجدتموه علی ایدی الحفیظ فی ذلک الباب محفوظاً یا اهل الارض آمنوا بالنور الذی قد انزل الله معی بالحق الخالص و لا تتبعوا خطوات الشیطان فانه

یأمرکم بالشرک بالله ربکم وان الله لایغفران یشرک به ویغفر دون ذلک لمن یشاء وهو الله کان بکل شیئ علیماً ...

یااهل المشرق والمغرب کونوا خائفین عن الله فی امر یوسف الحق بان لاتشتروه بثمن بخس من نفسکم ولا بدراهم معدودة من اموالکم لتکونوا فی ذکره من الزاهدین علی الحق بالحق فی حول الباب محموداً وان الله قد قطع رحمته عن قاتل جدنا الحسین علی ارض الطف واحداً فریداً ولقد اشتری یزید بن معویة علی الباطل راس یوسف الحق بثمن بخس من نفسه ودراهم معدودة من ملکه علی حزب الشیطان فقد کفروا بالله کفراً علی الباطل بالحق عظیماً فسوف ینتقم الله منهم فی رجعتنا وفی دار الاخرة قد اعد لهم عذاباً علی الحق بالحق الیماً یاعباد الرحمن ان الله قد کتب لکم عند ذکر الحسین بکاء علی شبه بکاء الثکلی وان حکم الله فی ثاره قد کان علی الحق بالحق مقضیاً ... یا قرة العین انا قد شرحنا صدرک فی الامر من کل شیئ علی الحق بالحق بدیعاً وانا نحن قد ارفعنا ذکرک فی الباب لیعلم الناس قدرتنا بان الله هو الاجل عن وصف العالمین وهو الله قد کان علی العالمین غنیاً ...

تنزّل الملائكة والروح فی ذلک الباب باذن الله صفّاً علی الصفّ کالحظّ الممدود حول القطب ممدوداً یا قرّة العین سلّم علیهم فانّ الفجر قد طلعت وقل للمؤمنین لیس الصبح فی امّ الکتاب قد کان بالحقّ قریباً ... یا قرّة العین فارغب الی الله فی امرک فانّ الناس قد قاموا علی الکفر ولولا فضل الله علیهم ورحمتک ما یزکّی من احدٍ احداً دائماً ابداً یا قرّة العین انّ دار الآخرة خیر لک ولشیعتک من الدنیا ونعیمها فانّها قد کانت فی حکم النزول متقضیا ... قل یا قرّة العین انّی باب الله بالحقّ قد استقاکم باذن الله الحقّ من العین الطهور ماء الطهور علی جبّة الطور وفی ذلک الباب فلیتنافس المتنافسون لله الحقّ وهو الله قد کان علی کلّ شیئ قدیراً ... یا اهل الارض اسمعوا نداء الله من هذا الغلام العربی الذی قد اصطفاه لنفسه وهو الحقّ بالحقّ حول النار قد کان مأموراً یا قرّة العین قل ما شئت من سرّ الجلیل فانّ البحر من لدی الله البدیع قد کان مسجوراً ...

افتکیدنّ ذکر الله الاعظم بظنّ انفسکم کیداً علی غیر الحقّ ثقیلاً تالله انّ من فی السماء

والارض وما بينهما لدى كبيت العنكبوت وان الله كان على كل شيئ شهيداً فلا يكيدون الا لانفسهم وان الذكر بالله عمن في الارض والسماء على الحق بالحق غنياً ...

يا اهل الارض اني قد نزلت عليكم الابواب في غيبتي ولا يتبعونهم من المؤمنين الا قليلاً وقد ارسلت عليكم في الازمنة الماضية احمد وفي الازمنة القريبة كاظماً فلم تتبعونها الا المخلصون منكم فمالكم يا اهل الكتاب الا تخافون من الله الحق مولاكم القديم ... يا ايها المؤمنون انفسكم بالله الحق فهل وجدتم من هؤلاء الابواب حكماً من دون حكم الله حكم الكتاب هذا افيغركم العلم بكفركم فارتقبوا فان الله مولاكم الحق معكم على الحق بالحق رقيبا ...

يا ذا القرابة من الذكر الاكبر هذه الشجرة المباركة المحمرة بالدهن العبودية قد انبت على نقطة النار في اراضيكم وانتم لا تشعرون بشيئ منها لا من صفاته القدسية المخفية ولا من احواله الملكية الحقة ولا من حركاته المحكمة المتقنة وانتم تحسبونه بظن انفسكم على غير الحق الاكبر وهو عند الله نفس الحجة بالحق الاكبر قد كان في ام الكتاب على نقطة النار مسئولاً ...

یا قرة العین بلّغ الی نساء ذی قرابتک حکم الکلمة الاکبر و حذّرهنّ بالنّار الکبیرة و بشّرهنّ بعد العهد الاکبر بالجنّة الرّضوان خلداً من الله حول القدس و انّ الله ربّ العالمین قد کان علی کلّ شیئ قدیراً یا امة الذکر انّ السّلام من الرّب علیک قد صبرت فی نفس الله العلیّ فاعرفی قدر ولدک کلمة الاکبر فانّه المسئول فی قبرک و یوم حشرک و انت قد کنت امة المؤمنین فی اللّوح الحفیظ علی ایدی الذکر مکتوباً ... یا قرة العین لاتجعل یدک مبسوطة علی الأمر لانّ النّاس فی سکران من السّر و انّ لک الکرة بعد هذه الدّورة بالحقّ الاکبر هنالک فاظهر من السّر سرّاً علی قدر سمّ الابرة فی الطّور الاکبر لیموتنّ الطّوریّون فی السّینا عند مطلع رشح من ذلک النّور المهیمن الحمرآء باذن الله الحکیم و هو الله قد کان علیک بالحقّ علی الحقّ حفیظاً ...

یا اهل الفارس اوَلم یکفکم هذا الفخر المنیع لانفسکم من عند الذکر الاعظم و انّ الله قد اجتباکم بذلک الکلمة الاکبر و لاتنقضوا من حوله فانّه تالله الحقّ لحقٌّ من عند الله و هو العلیّ الذی قد کان فی امّ الکتاب حکیماً ... یا اهل الارض فاعتصموا بحبل الله المنیع ذکرنا هذا الفتی العربی الذی

قد کان فی نقطة الثلج علی بحر النار مستوراً ... یا اهل الارض تالله الحق انی لحوریة قد ولدتنی البهاء فی قصر من قطعة الیاقوت الرطبة المتحرکة وانی تالله ما رأیت شیئاً فی ذلک الجنة الاکبر الا وقد نطقت عن الذکر فی وصف هذا الغلام الفتی العربی وان ربکم الرحمن لا اله الا هو فعظموا قدره باذن الله فانه فی قطب جنة الفردوس لموقوف علی هیئة التسبیح فی هیکل التهلیل مرة اسمع صوته عن یمنی القدیم ومرة عن سر اسمه العظیم اذا کبر بالتکبیر قد تشهقت الفردوس شوقاً الی لقائه واذا یسبح بالتسبیح قد سکنت الفردوس کالثلج فی قطب جبل البرد کانی قد رأیته متحرکاً علی الخط الاستوا فی کل الجنان جنانه وفی کل السماء سمائه وکل الارضین ومن فیهما کحلقة فی ایدی صبیه فسبحان الله بارئه ذی العرش القدیم فما هو الا عبدالله وباب بقیة الله علیکم الحق ...

یا کلمة الاکبر لا تخف ولا تحزن فانا قد ضمنا لاهل اجابتک من الرجال والنساء غفران الذنوب مما قد احاط به علم المحبوب کما قد شئت بمشیت علی الحق وان الله قد کان بکل شیئ علیماً ولعمری اقبل الی ولا تخف انک انت العلی فی الملأ الاعلی وقد کان سرک علی لوح العالمین

من حول النار مسطوراً ولسوف يطيك ربك حكم الكل بما قد كان حكمه على العالمين محيطاً ...

يا معشر الشيعة اتقوا الله من امرنا في ذكر الله الاكبر فانه قد كان في ام الكتاب من نقطة النار عظيماً ...

فاقرؤا ما تيسر من هذا القرآن بكرة واصيلا ورتلوا هذا الكتاب باذن الله القديم على لحن من ذلك الطير المغنى في جو العمار ترتيلاً ...

يا اهل المغرب اخرجوا من ديارکم لنصر الله من قبل يوم يأتيكم الرحمن في ظلل من الغمام والملائكة حوله يكبرون الله ويستغفرونه للذين يؤمنون بآياتنا على الحق وقد قضى الأمر وكان الحكم في ام الكتاب مقضياً ... فاصبحوا في دين الله الواحد اخواناً على خط السواء قد احب الله فيكم ان تكون قلوبكم مرآتاً لاخوانكم في الدين انتم تنعكسون فيهم وهم ينعكسون فيكم هذا صراط الله العزيز بالحق وكان الله بما تعلون شهيداً ...

یا اهل الارض اسمعوا ندائی من حول تلک الشجرة المشتعلة من نار القدیمة انه لا اله
هو وهو الله کان علیاً حکیماً یا عباد الرحمن ادخلوا فی هذا الباب کافة ولا تتبعوا خطوات الشیطان
فانه یأمرکم بالشرک والغحشاء وانه قد کان لکم عدواً مبیناً ... اصبر یا قرة العین فان الله
قد ضمن عزک علی البلاد ومن علیها وهو الله کان علی کل شیئ قدیراً ...

فوعزتی لا ذیقن المشرکین بایدی من قدرتی علی نقمات لا یعلمها سوای وارسل علی المؤمنین
من نفحات المسک التی قد ربیتها فی کبد العرش وقد کان علم ربک بکل شیئ محیطاً یا ملأ الانوار انا
نحن تالله الحق ما ننطق عن الهوی وما نزل حرفاً من ذلک الکتاب الا باذن الله الحق اتقوا الله
ولا تشکوا فی امر الله فان ستر هذا الباب مستور تحت عماء السطر ومرقوم فوق حجاب الستر بایدی الله
رب الستر والسطر ولقد خلق الله فی حول ذلک الباب بحوراً من ماء الاکسیر محمراً بالذ من الوجود
وحیواناً بالثمرة المقصود وقدر الله له سفناً من یاقوته الحمراء ولا یرکب فیها الا اهل البهاء
باذن الله العلی وهو الله قد کان عزیزاً وحکیماً ... ان الله قد اوحی الی انی انا الله الذی لا اله
الا هو وانی قد کنت بالحق قدیماً ... یا اهل العماء لو استقمتم بالحق علی هذا الخط القائم بین الخطین

الله الحق قد استقاكم من عين الظهور بايدي الذكر على الحق بالحق بديعاً ... فوربكم الحق رب السموات والارض ان وعد الله لحق في حق الذكر وقد كان الوعد في ام الكتاب مفعولاً ... قل يا اهل الارض لو اجتمعتم على ان تعملوا حرفاً بمثل حرف من عمل من يستطيعوا بمثل شيئ منه وان الله كان على كل شيئ شهيداً ... يا قرة العين قل ان القمر قد ارفعت وان الليل قد ادبرت وان الصبح قد اسفرت وان امر الله مولنكم الحق قد كان مفعولاً ... يا سيد الاكبر ما انا شيئ الا وقد اتاني قد رتك على الامر ما اتكلت في شيئ الا عليك وما اعتصمت في امر الا اليك وانت الكافي بالحق والله الحق من ورائك المحيط وكفى بالله العلي على الحق بالحق القوي نصيراً ...

يا بقية الله قد فديت بكلي لك ورضيت السب في سبيلك وما تمنيت الا القتل في محبتك وكفى بالله العلي معتصماً قديماً وكفى بالله شاهداً ووكيلاً يا قرة العين قد احزنني كلامك في هذا الجواب الاكبر ولا الحكم الا لله ولا الامر الا من الله ولعمري انك المحبوب لدى الحق والخلق ولا حول الا بالله وكفى بالله مولاك منتقماً على الحق بالحق بالله شديداً ...

یا اهل الارض تالله الحق ان هذا الکتاب قد ملأ الارض والسموات بالکلمة الاکبر للحجة القائم المنتظر بالحق الاکبر وان الله قد کان علی کل شیئ شهیداً هذا کتاب من عند الله احکمت حجته لمن فی المشرق والمغرب الا تقولوا علی الله الا بالحق فورتکم ان حجتی هذا قد کان علی کل شیئ شهیداً ... یا عباد الله اصبروا فان الحق انشاء الله یاتیکم بالکلمة الاکبر نعتةً هنالک تبهتکم الحق فلن تستطیعوا ردها وانی قد کنت علی العالمین بالحق شهیداً ...

وان الذین یستهزئون بآیات الله البدیع من عند الذکر لا یستهزئون الا بانفسهم وانا قد نمدهم علی الطغیان بالحق وان الله قد کان بکل شیئ علیماً ... ان المشرکین یریدون ان یفرقوا بین آیة وذکره وان الله قد اراد لذکره ان یتم نوره وهو الله کان علی کل شیئ قدیرا ... انما المسیح کلمتنا قد القیناها الی مریم ولا تقولوا بالکلمة النصاریٰ ثالث ثلثة فان ذلک بهتان علی الذکر وقد کان الحکم فی الذکر فی ام الکتاب عظیماً انما الله الٰه واحد سبحانه ان یکون معه شیئ وکل له اتاه فی القیمة عبداً وکفی بالله علی الحق وکیلاً ما انا الا عبد الله وکلمته وما انا الا اول الساجدین لله العلی وکان الله علی کل شیئ شهیداً ... قل یا اهل الفرقان لستم علی شیئ الا بعد الذکر وهذا الکتاب

ان تتبعوا امر الله نغفر لكم خطيئاتكم وان تعرضوا عن حكمنا نحكم على الحق بالكتاب على انفسكم بالنار الاكبر وانا لا نظلم على الناس قطميراً ... يا اهل الارض لقد جائكم النور من الله بكتاب هذا على الحق بالحق مبيناً لتهتدوا الى سبل السلم ولتخرجوا من الظلمات الى النور باذن الله على هذا الصراط الخالص ممدوداً ... بدع السموات والارض وما بينهما بامره لا من شيئ وهو المتفرد بالاحدية الصمدية لم يقترن ذاته المقدس بشيئ ولا يعرفه كما هو الا هو ... يا اهل الارض ولقد جائكم الذكر من عند الله على فترة من الرسل ليزكيكم وليطهركم من الارجاس لايام الله الحق فابتغوا الفضل من عنده فانا قد جعلناه بالحق على الارض شهيداً وحكيماً ... يا قرة العين بلغ ما انزل اليك من جود الرحمن على نفسك وان لم تفعل لن يعرف الناس سرنا وان الله ما خلق الخلق الا لمعرفته وان الله قد كان بكل شيئ عليماً وعن العالمين غنياً ...

انما المؤمنون اذا سمعوا آية من هذا الكتاب تفيض من الدمع اعينهم وتلين افئدتهم للذكر الاكبر لله الحميد وهو الله كان عليماً قديماً اولئك هم اهل الفردوس خالداً ابداً لم يروا

فيها شيئاً الا من عند الله ما لا تحيط به انفسهم و يلقونهم المؤمنون من اهل الجنان و يقولون السلام سلاماً ... يا ايها المؤمنون اسمعوا ندائي من حول ذلك الذكر الاكبر ان الله قد اوحى الى ان صراط الذكر لدى قد كان على الحق بالحق مستقيما فمن اتبع دون هذا الدين القيم لن يجد يوم القيمة في الدين من الدين نصيبا مكتوبا ... اتقوا الله يا معشر الملوك عن البعد بالذكر بعد ما جائكم الحق بالكتاب و الآيات من عند الله عن لسان الذكر بديعاً و ابتغوا الفضل من عند الله فان الله قد قدر لكم بعد ايمانكم جنة عرضها كعرض الجنان جميعا و لن تجدوا فيها الا من عند الله نعماء و الآلاء على الامر الذي قد كان في ام الكتاب كبيراً ... يا روح الله اذكر نعمتي عليك اذ كلمتك في بحبوحة القدس و ايدتك بروح القدس تتكلم في الناس عن لسان الله البديع مما قد احكم الله في سر الفؤاد بديعاً و ان الله قد علمك الكتاب و الحكمة في صغرك و امنن على اهل الارض باسمك الاكبر فان الناس لا يعلمون من علم الكتاب شيئاً قليلاً ...

يا اهل الارض افغير هذا النفس العلي تبتغي باباً الى الحق مآباً ... الله لما خلق الذكر قد عرضه في مشهد الاذن على الاشياء من كل شيء فسجدوا الملائكة اجمعهم لله الاحد الفرد و استكبر

الابليس عن التسليم للذكر فقد كان بذلك في كتابه متكبرا ملعوناً ...

الله الذي لا اله الا هو الحق بالحق يقول ما من نفس قد زار الذكر بعد موته الا كمن زار الرب على العرش و هذا صراط الله العلي قد كان في ام الكتاب محتوماً ... قل يا اهل الارض اتجادلونني في الله على اسماء سميتموها انتم و آباؤكم بالقاء الشيطان و ان الله قد انزل على الكتاب بالحق لنعرفكم اسماء الله الحق عما كنتم عنه عن غير الحق بعيداً و ما من شيئ الا و قد اخذنا عهد الذكر عنه في بدئه و لا مرد لحكم الله في تزكية العالمين بحكم الكتاب الذي قد كان بايدي الباب مسطوراً ...

و لقد فعلوا الناس من بعد الباب فعل العجل جسداً في جسم الانسان على شكل الحيوان خواراً ... و اذا يسئلونك الناس عن الساعة قل انما علمها عند ربي هو العالم بالغيب لا اله الا هو الذي خلقكم من نفس واحدة و ما انا املك لنفسي نفعاً و لا ضراً الا ما شاء ربي انه هو الغني و كان الله مولاي بكل شيئ محيطا ... اكان الناس في عجب ان اوحينا الكتاب الى رجل منهم ليزكيهم و يبشرهم على قدم الصدق من عند الله ربهم و هو الله كان بكل شيئ شهيداً ...

واذا تتلى على المشركين آيات من هذا الكتاب فيقولون ائت بفرقان مثله و بدله على غير هذه الايات قل ما قدر الله لى ان ابدله من تلقاء نفسى الا انى اتبع ما يوحى الى امامى انى قد خشيت من ربى فى يوم الفصل الذى قد كان بالحق على الحق ميقاتاً ...

يا اهل الارض انه الحق بالحق يقول ان الذكر الحق من عند الله وما كان بعد الحق الا الضلال الا النار محتوماً ... يا قرة العين اشر بالحق الى صدرك الحق ثم قل بالله الحق هنالك الولاية لله الحق انا الذى قد كنت خير ثواباً وانا الذى قد كنت خير مآباً ...

يا ايها المؤمنون لا تقولوا على كلمة الشرك بعد الحق فان الفرقان من قبل قد بلغكم الى الحق حكم الباب محموداً فوربكم ان هذا الكتاب هو الفرقان من قبل اتقوا الله و لا تكفرن ببعض الكتاب بعد الثواب لبعضه وان ربكم الله لهو الغنى وهو الله كان بكل شئ شهيداً ...

يا ثمرة الفؤاد فاسمع هذا النداء من هذه الورقاء المغنية فى جو العماء ان الله قد اوحى

إلىّ بالحق انى انا الله الذى لا اله الا هو وهو الله كان عزيزاً حكيماً يا عبادى فارغبوا إلى ثواب الاكبر هذا فانى قد خلقت للذكر جنات لا يعلمها سواى وما حللت منها شيئاً لنفس الا بعد القتل فى سبيله فارقبوا هذا الثواب الاكبر من عند الله العلى وهو الله كان عليماً عظيماً ولو شئنا لجعلنا الناس فى حول الذكر امة واحدة ولا يزالون مختلفين الا ما قضى الله بالحق وقد كان الامر عند الذكر بالحق على الحق مقضياً ... وان الله قد جعلك على الحق بالحق منذراً و على المؤمنين هادياً وعلى سر الكتاب مهدياً ...

انا نحن لو نشاء لهدينا الارض ومن عليها على حرف من الامر اقرب من لمح العين جميعاً ... ولقد استهزئ برسل من قبلك وما انت الا عبد الله على الحق فسوف نملى الذين كفروا بما قد فعلوا بايديهم وان الله لا يظلم بشئ على شئ قطميراً ... يا اهل الارض تالله الحق ان حجة الذكر كالشمس المضيئة التى قد امسكها الرحمن فى السماء على الخط الاستواء فى نقطة الزوال قد كان مرفوعاً ... وما ارسلنا من نبى الا وقد اخذناه بالعهد للذكر ويومه الا ان ذكره ويومه فى المنظر الاعلى لدى ملائكة العرش قد كان بالحق على الحق مشهوداً ... يا ساحة الخبر

اذکری قبل طلوع الشمس من مطلع الباب فان یوم الله قد کان اقرب من اللمح و قد کان الحکم فی ام الکتاب مقضیاً ...

یا ایها المؤمنون ما نزل الله آیة فی الکتاب و لا الآفاق و لا فی الانفس الا لیعلموا الناس بالحق ان الذکر الحق من عند الله و هو الله کان بکل شیئ علی الحق العلیم علیما... یا اهل العرش اسمعوا ندائی من حول النار انی انا الله لا اله الا انا فاعبدنی و اقم الصلوة للذکر الاکبر خالصاً من دون الناس فان ربکم الله الحق الحق و ان الذین تدعون من دونه فاولئک اصحاب النار علی العدل و ان الذکر قد کان علی الصراط الخالص بالخط القیم حول النار مستقیماً ... یا اهل الارض لا تسلکوا مع الذکر الاکبر مما قد فعلت الامیة بالحسین علی غیر الحق فی الارض المقدسة تالله الحق انه هو الحق و کان الله علیه شهیدا ...

و ان الله قد عرض ولایتنا علی السموات و الارض و الجبال فابین ان یحملنها و اشفقن منها فحملها الانسان ذکر الله الکبیر هذا علیاً و لذا قد کان فی کتاب الله الحفیظ علی اسم المحیط

ظلوماً وفي ايدي الناس ممن لا يعرفه من حكم الكتاب على حكم الكتاب جهولاً ... فسوف نعذب الذين حاربوا الحسين على ارض الفرات من اشد العذاب وبأس النكال على الحق بالحق عظيماً ... الله يعلم قلب الحسين وحره من العطش العظيم وصبره في الله الاحد القديم وقد كان الله عليه بالحق شهيداً ...

اسمع نداء ربك على جبل السيناء انه لا اله الا هو وانا العلي بما قد قدر الله في ام الكتاب مستوراً ... هذا كتاب قد انزلناه مبارك بالحق مصدق على الحق ليعلم الناس ان حجة الله في شأن الذكر كمثل حجة لمحمد خاتم النبيين وقد كان الأمر في ام الكتاب عظيماً ...

ان هذا الذكر بقية الأنوار وهو خير لكم ان كنتم بالله العلي بالحق على الحق امينا ... وانا نحن قد ارسلناك الى كافة الخلق باذن الله بآياتنا وسلطان الاكبر هذا الذي قد كان على الحق بالحق امينا ... يا قرة العين فاستقم كما امرت ولا تحزن عن المشركين وكلمتهم فان الله ربك بالحق الاكبر يقضي يوم القيمة فيهم وهو الله كان على كل شيء شهيداً ...

ان هذا الدين عند الله سر دين محمد فاسرعوا الى الجنة والرضوان الاكبر عند الله الحق

ان کنتم بایاته علی الحق بالحق صابراً وشکوراً ...

یاعبادی بذه ایام الله الذی قد وعدکم الرحمن فی کتابه فاذکروا الله فی سبیل هذا الذکر الاکبر علی الحق بالحق کثیراً ... وان الله قد اذن الذکر فی الکلام بما شاء علی ماشاء وماشاء فی شیئ الا کما شئنا علی الحق وان الله کان بکل شیئ شهیداً ...

وانا نحن قد تکلمنا فی الشجرة الطور باذن الله لموسیٰ وانا قد اظهرناک من نور اقل من سم الابرة علی الطور ومن علیها فاندک الجبل وقد کانت هباءً منثوراً ... یااهل الارض فوربکم انکم ستفعلون ما فعل القرون فانذروا انفسکم بانتقام الله الکبیر الاکبر فان الله قد کان علی کل شیئ قدیراً ...

یاقرة العین انک انت النبأ العظیم فی الملأ الاعلیٰ وعلی ذلک الاسم عند اهل العرش قد کنت بالحق معروفا یاایها المؤمنون انتم لفی شک مما یدعوکم الذکر الیه وانه الحق بالحق

قد کان فی الحق مشهوداً أفبالباب شک انه قد کان ممسک السموات والارض باذنا
وان الله کان بما تعملون خبیراً ... وما انا الا بشر مثلکم یمن الله علی کما شاء بما شاء، وما کان
لامر ربکم الرحمن فی ام الکتاب تحدیداً ...

ان الله قد اوحی الی علی الحق فی بیت الکعبة انی انا الله لا اله الا انا قد اصطنعتک
لنفسی واخترت الذکر لنفسک فما من نفس قد اطاعک فی سبیل الباب الا فله قد کان اجر الآخرة
بالحق علی الحق مکتوباً ... فاذا قضی حکم الذکر قد حکم الکتاب علی حکم الواقعة العظیمة باذن الله
وهو الله کان علی کل شیء قدیراً ...

یا قرة العین قل انی انا النبأ العظیم الذی قد کان فی ام الکتاب مذکوراً قل اختلفوا
الکل فی وانی ما کنت مختلفا علی الباب بالحق علی الحق وکفی بالله الحق شهیداً ...

قل انی انا البیت قد کنت بالحق مرفوعاً وانی انا المصباح فی المشکوة قد کنت بالله

الحق علی الحق مضیئاً وانی انا النار فی النور علی نور الطور فی ارض السرور قد کنت حول النار مخفیاً ...

وانا نحن قد اوحینا علی کل النبیین بالحق علی سبیل هذا الذکر بالقسط الخالص وهو الله کان بالعالمین محیطاً ...

فصل سوم

مستخرجاتی از کتاب بیان فارسی

اگر نفسی نفسی را هدایت نماید بهتر است از برای او از اینکه مالک شود ما علی الارض کلّا
را زیرا که اگر هدایت نمود آن نفس را تا آنکه آن نفس در ظلّ شجرهٔ توحید است رحمت خداوند
بهر دو میرسد و الّا تملک ما علی الارض در حین موت از او منقطع میگردد ولی سبیل هدایت
از روی حبّ و رأفت بوده نه شدّت و سطوت هذا سنّة الله من قبل و من بعد یدخل
من یشاء فی رحمته انّه ولیّ کریم و هیچ جنّتی اعظم تر از برای هیچ نفسی نیست که در حین ظهور امر
ادراک نماید اورا و آیات اورا بشنود و ایمان آورد و بلقاء او که لقاء الله است فائز گردد
و در رضای او که بحر محیط بر رضوان است سیر نماید و بالاء جنّت فردانیّت متلذّذ گردد ...
و عبادت کن خدارا بشأنی که اگر جزای عبادت تو را در نار برد تغییری در پرستش تو اورا بهم
نرسد و اگر در جنّت برد همچنین زیرا که این است شأن استحقاق عبادت مر خدارا وحده
و اگر از خوف عبادت کنی لایق بساط قدس الهی نبوده و نیست و حکم توحید نمیشود در حقّ تو
و همچنین اگر نظر در جنّت کنی و بر جاء آن عبادت کنی شریک گردانیدهٔ خلق خدارا با او اگرچه
خلق محبوب او است که جنّت باشد زیرا که نار و جنّت هر دو عابدند خدارا و ساجدند از برای

او و آنچه سزاوار است ذات اورا عبادت او است باستحقاق بلاخوف از نار و رجاء
در جنت اگرچه بعد از تحقق عبادت عابد محفوظ از نار و در جنت رضای او بوده و هست
ولی سبب نفس عبادت نگردد که آن در مقام خود از فضل وجود حق بر آنچه حکمت الهیه مقتضی شده
جاری میگردد و احب صلوٰة صلوٰتی است که از روی روح و ریحان شود و تطویل محبوب
نبوده و نیست و هر چه مجرد و جوهرتر باشد عند الله محبوبتر بوده و هست ...

یوم قیامت یومی است مثل امروز شمس طالع میگردد و غارب چه بسا وقتی که قیامت
برپا میشود در آن ارضی که قیامت برپا میشود خود اهل آن مطلع نمیشوند چونکه اگر بشوند تصدیق
نمیکنند از این جهت بایشان نمیگویند مثل ظهور رسول الله (ص) چونکه نتوانستند متحقق شد
بغیر مؤمنین تقرر مودند ظهور قیامت را و آن یومی است بسیار عظیم شجرهٔ که لم یزل نطق او
انّنی انا الله لا اله الّا انا بوده ظاهر میشود و کل مجتبین گمان میکنند که آن نفسی است مثل خود
و اسم مؤمن که در ملک او الی ما لانهایه بادنی مؤمنین باو در ظهور قبل او صدق میشود
از او منع مینمایند چنانچه در ظهور رسول الله (ص) اگر آن حضرت را مثل یکی از مؤمنین زمان
خود میدانستند چگونه هفت سال در جبل حایل میشدند ما بین او و بیت او و همچنین در ظهور نقطه

بیان اگر این اسم را منع نمیکردند چگونه میتوانستند در جبل ساکن کنند و حال آنکه کینونیت ایمان بقول او خلق میشود این است که چون این افئده ندارند نمی بینند و آنها که دارند که مثل پروانه در حول مصباح حقیقت طواف نموده تا سوزند از این جهت است که یوم قیامت را اعظم از هر یومی گفته والا یومی است مثل کل ایام ...

هیچ جنتی از نفس عمل با وامر الله اعلی تر نبوده نزد موحدین و هیچ ناری اشد از تجاوز از حدود الله و تعدی نفسی بر نفسی نبوده اگرچه بقدر خردلی باشد در نزد عالمین بالله و آیات او و به یفصل یوم القیمة بین الکل بالحق و انا کل من فضله سائلون ...

خداوند دوست میدارد مطهرین را و هیچ شأن در بیان احب نزد خداوند نیست از طهارت و لطافت و نظافت ... و خداوند در بیان دوست نمیدارد که شاهد شود بر نفسی دون روح و ریحان را و دوست میدارد که کل با منتهای طهارت معنوی و صوری در هر حال باشند که نفوس ایشان از خود ایشان کره نداشته باشد چگونه و دیگری ...

همچنین در ظهور نقطه بیان مشاهده کن عبادی هستند که هر شب تا صبح بذکر خدا مشغولند ولی شمس حقیقت قریب بارتفاع گشته در سماء ظهور و هنوز آنها از سر سجاده خود حرکت ننموده

واگر آیات بدیعه برآن خوانده شود میگوید مرا از ذکر خدا باز مدار ای محتجب تو ذکر خدارا میکنی واز کسی که این ذکر را تجلی در تو نموده چرا محتجبی اگر قبل نازل نفرموده بود فاذکروا الله کجا تو میدانستی که ذکر کنی وکجا میکردی بداند که اگر ذکر کنی من یظهره الله را آنوقت ذکر کرده خدارا وهمچنین اگر آیات بیان را بشنوی وتصدیق کنی آنوقت آیات خدا ترا نفع میدهد والا چه ثمر در حق تو از اول عمر تا آخر عمر یک سجده کن وهمه را بذکر الله بگذران ولی مؤمن مباش بمظهر آن ظهور ببین نفع می بخشد ترا ولی اگر شناسی اورا وعارف شوی بحق او وبگوید قبول کردم کل عمر تورا در ذکر خود هرآینه ذاکر بوده اورا بمنتهای ذکر زیرا که توعمل میکنی از برای آنکه خدا قبول کند وقبولی خداوند ظاهر نمیگردد الا بقبولی ظاهر بظهور مثلاً اگر امری را رسول خدا (ص) قبول نمود خدا قبول فرموده والا در هوای نفس اون حامل نامده والی الله راجع نگشته وهمچنین اگر عملی را نقطه بیان قبول نمود خدا قبول فرموده زیرا که سبیلی از برای امکان بسوی ذات ازل نیست الا آنکه آنچه نازل میشود از مظهر ظهور شود وآنچه صاعد میگردد الی مظهر ظهور شود ...

وشبهه نیست در اینکه خداوند این آیات را نازل فرمود براو بمثل آنکه بر رسول خدا (ص)

نازل فرموده چنانچه حال بمثل این آیات بقدر صد هزار بیت در میان خلق منتشر است بغیر صحف ومناجات او وصور علمیه وحکمیه او ودرعرض پنج ساعت هزار بیت از نزد او ظاهر میگردد یا باسرع طوریکه کاتب نزد او بتواند تحریر نماید آیات الله را قرائت مینماید میتوان میزان گرفت که هرگاه از اول ظهور تا امروز میگذاشتند چقدر از آثار از نزد او منتشر شده بود وهرگاه میگوئید که این آیات بنفسها حجت نمیشود نظر کنید در قرآن هرگاه خداوند در مقام اثبات نبوت رسول خدا(ص) بغیر آیات احتجاج فرموده شما هم تأمل نمائید ... ودر مقام کفایت کتاب نازل فرموده اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم ان فی ذلک لرحمة وذکری لقوم یؤمنون وجائیکه خداوند شهادت داده بکفایت کتاب بنفس آیات چگونه کسی میتواند بگوید کفایت نمیکند حجیت کتاب بنفسه ...

ولی چون آن روز نی است عظیم بسیار صعب است که توانی با مؤمنین بود زیرا که مؤمن آن روز اصحاب جنت است ودون مؤمن اصحاب نار وجنت را معرفت من یظهره الله یقین کن وطاعت او ونار را وجود من لم یسجد له ورضای او چه در آن یوم خود گمان میکنی که از اهل جنت ومؤمن باو هستی ولیکن محجب میشوی ودر اصل نار مقر تو است وتو خود نمیدانی

تصور کن ظهور او را مثل ظهور نقطه فرقان که چقدر از حروف انجیل منتظر بودند او را ولی بعد از ظهور اصحاب جنت نبود تا پنج سال الا امیر المومنین ،ع، و هر که در آن یوم مؤمن بحضرت بود سراً و کل اصحاب نار بودند و گمان میکردند که اصحاب جنتند و همچنین در این ظهور مشاهده کن که تا امروز باتدابیر الهیه جواهر خلق را حرکت داده تا آنکه سیصد و سیزده نفر نقبا گرفته شد در ارض صاد که بظاهر اعظم اراضی است و در هر گوشه مدرسه آن لایحصی عبادی هستند که باسم علم و اجتهاد مذکور، در وقت جوهر گیری گندم پاک کن او قمیص نقابت را می پوشد این است سر کلام اهل بیت ، در ظهور که میگردد اسفل خلق اعلای خلق و اعلای خلق اسفل خلق و همین قسم در ظهور من یظهره الله بین اشخاصی که خطور نمیکند بر قلوب ایشان دون رضای خدا را و کل بتبعیت ایشان میکنند در وزع چه بسا اصل نار میگردند اگر ایمان باو نیاورند و عبادی که کسی خطور شأن در حق ایشان نمیکند چه بسا بشرف ایمان قمیص ولایت از مبدء جود می پوشند زیرا که بقول او خلق میشود آنچه در دین خلق میشود ...

در ظهور رسول الله کل منتظر او بودند ولی در حین ظهور شنیدی که با او چه کردند و حال آنکه اگر او را در خواب میدیدند بآن خواب افتخارها میکردند و همچنین در ظهور نقطه بیان

که کل از برای اسم او قائم میشدند و از برای ظهور شب و روز تضرع و ابتهال می نمودند و اگر
در خواب میدیدند او را بآن خواب افتخار مینمودند ولی حال که باعظم حجتی که دین ایشان
باون برپا است ظاهر شده و منتظرین ظهور او لایحصی است کل بعد از استماع آیات او در
خانه های خود مستریح نشسته و او الآن در این جبل ماکو است وحده قدری مراقب خود
شده ای اهل بیان که اینطور واقع نگردد که از برای او شب و روز گریه کنید و از برای اسم
او قائم گردید و حال که یوم اخذ ثمره است که از قیام باسم سبیلی بسوی مستمی بهم رسانید این قسم
معجب مانید ...

ثمرهٔ این حکم آنکه در نزد ظهور من یظهره الله کل مربی تربیت بیان شده باشند تا
احدی از مؤمنین ببیان از ایمان باو خارج نگردد و اگر گردد حکم او حکم من لم یؤمن بالله
میگردد قسم بذات مقدس الهی که اگر کل در ظهور من یظهره الله بر نصرت او جمع شوند هیچ
نفسی بر روی ارض نمی ماند مگر آنکه داخل جنت میگردد بل هیچ شیئ مراقب نفوس خود بود
که کل دین نصرت او است نه اعمالی که در بیان نازل شده در حین ظهور او ولی قبل از ظهور
هر کس قدر جوی تخلف جوید از امر او تخلف جسته پناه برده بخدا از آنچه شما را از مبدء امر دور کند

واعتصام جسته بحبل او که هرکس اعتصام ورزد بطاعت او درکل عوالم نجات یافته و خواهد یافت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم ...

از اول عمر تا آخر عمر از برای خدا عمل میکنی ویک دفعه از برای آن مظهری که عمل راجع باو میگردد نمیکنید که اگر میکردید در یوم قیامت اینطور مبتلا نمیشدید ببین امر چقدر عظیم است وکل چقدر محتجب قسم بذات مقدس الهی که کل ذکر خدا وعمل از برای او ذکر من یظهره الله وعمل از برای اوست فریب نفس خود مدهید که از برای خدا عمل میکنیم که لدون الله میکنید که اگر لله کنید از برای من یظهره الله خواهید کرد وذاکر او خواهید بود والا سکان این جبل هم که هیچ نمیدانند شب وروز لا اله الا الله میگویند چه ثمر دارد در حق ایشان قدری تعقل نموده که از مبدء امر محتجب نگردید ...

خداوند در هر حال غنی بوده از خلق خود ودوست داشته ومیدارد که کل بافقهای حب در جنات او متصاعد گردند که هیچ نفسی بر هیچ نفسی بقدر نفسی حزنی وارد نیاورد که کل در مهد امن وامان او باشند الی یوم القیمه که آن اول یوم ظهور من یظهره الله است وخداوند عالم هیچ نبی را مبعوث نفرموده وهیچ کتابی را نازل نفرموده مگر از کل اخذ عهد

از ایمان بظهور بعد و کتاب بعد گرفته زیرا که از برای فیض او تعطیل و حدّی نبوده ...

چقدر معتب هستید ای خلق ... بغیر حق او را در حبل ساکن کرده اید که احدی از اهل آن قابل ذکر نیست و در نزد او که در نزد من است غیر یک نفس که از حروف حیّ کتاب من است نیست و بین یدیّ او که بین یدیّ من است در لیل یک مصباح مضیئی نیست و حال آنکه بمقاعدی که بتعدّد درجات باو میرسد مصابیح متعدده مُشرق و ما علی الارض که از برای او خلق شده بالآء او متلذذ و از او بقدر یک مصباح معتب این است که من شهادت میدهم در این روز بر خلق خود و دون شهادت من نزد من لاشیئ بوده و هست و هیچ جنّتی از برای خلق من اعلای از حضور بین یدیّ نفس من و ایمان بآیات من نیست و هیچ ناری اشدّ از احتجاب این خلق بمظهر نفس من و ایمان نیاوردن بآیات من نبوده و نیست اگر میگوئید از قبل من چگونه تکلّم مینماید نمی بینید آیات مرا بآنچه قبل در کتاب من گفته اید حال هم حیا نمی کنید و حال آنکه دیدید که ثابت شد کتاب من و امروز کلّ باو مؤمن بمن هستید و عنقریب خواهید دید که افتخار شما بایمان باین آیات است ولیکن امروز که نفع میدهد انفس شما را اظهار ایمان بما لا ینفعکم و بیضرکم معتب شده اید و هیچ ضرر نرسیده و نخواهد رسید

بر مظهر نفس من و آنچه ضرر رسیده و میرسد بانفس خودتان راجع میگردد ... وچه بسا
از اشخاصی که صاحب کل علوم هستند ولیکن ایمان ایشان بایمان بآیات الله ثابت است
زیراکه ثمرهٔ علوم علم باوامرالله است نه دون آن واتباع مرضات او ...

هیچ شیئی بجنت خود نمیرسد الا آنکه بمنتهای کمال درحد خود ظاهر شود مثلاً این بلور
جنت حجری است که مادهٔ این بوده وهمچنین از برای این بلور بنفسه درجات است درجنت...
زیراکه وقتی که حجر بود بها نداشت وامروز یک قیراط آن اگر بکمال یا قوتیت رسد که در
امکان او هست چقدر بها دارد وهمچنین کل شیئی را تصور کن وکمال علو انسان در ایمان بخدا
است در هر ظهور و بانچه از قبل آن نازل میگردد نه بعلم زیراکه در هر ملت علمای از هر فن
دارند و نه بغناء زیراکه همچنین ظاهر است که در هر ملت اهل غنا در رتبه خود دارند وهمچنین
شئون دیگر بلکه علم علم بخدا است و آن نیست مگر علم بظهور او در هر ظهوری وغنائی
نیست الا بتقرب بسوی او و استغنای از ما دون او و آن ظاهر نمیگردد الا آنکه بالنسبه
بمظهر ظهور ظاهر گردد نه این است که شکر ظهورات قبل را ننموده که این ممتنع است زیرا
که انسان در حین نوزده سالگی شکر یوم نطفه را باید کند که اگر نبود آن نطفه امروز او باین

مقام نرسیده بود و همچنین اگر دین آدم نبود امروز این دین باین حد نرسیده و همچنین الی مالانهایه تصور کن امر خدارا ...

هزار و دویست و هفتاد سال از بعثت گذشت و در هر سنه مالانهایه برحول بیت طواف کردند و در سنه آخر واضع بیت خود بحج رفته که دید که ماشاءالله از هر فرقه بحج آمده ولی احدی او را نشناخته و او کل را شناخته که در قبضه قول قبل او حرکت کرده و میکنند و کسی که او را می شناخته و با او حج کرده همان است که عدد هشت واحد بر او گذشت که خداوند باو مباهات فرمود در ملأ اعلی بانقطاع او و اخلاص او در رضای او نه اینست که بر او فضل خاصی شده بلکه همان فضل در حق کل شده ولی کل خود را محتجب داشته از آن فضل زیراکه در آن سنه ظهور کتاب شرح سوره یوسف بکل رسید ولی چون نظر کردند دیدند رفیق ندارند در تصدیق همه واقف شدند و حال آنکه تصور نمیکنند که همین قرآنی که حال انهیه مصدق دارد هفت سال در بیوخه عرب بود و مصدقی غیر از امیر المؤمنین علیه السلام بظاهر نبود ولی آن نفس چون نظر بحجیت حجت نموده موقن شده و نظر بدیگری نکرده این است که یوم قیامت خداوند سؤال میفرماید از هر نفسی بانچه فهم اوست نه باتباع او نفسی را چه بسا

نفسی حین استماع آیات خاضع میگردد و تصدیق حق میکند و متبع اون نمیکند این است که کل نفسه مکلفند نه بغیره و در نزد ظهور من یظهره الله اعلم علماء با ادنای خلق یکسانند در حکم چه بسا آن ادنی تصدیق کند و آن اعلم محتجب ماند این است که در هر ظهور بعضی باتباع بعضی داخل نار میگردند ...

واگر کسی یک آیه از آیات اورا نویسد بهتر است از اینکه کل بیان وکتبی که در بیان انشاء شده نویسد زیرا که کل مرتفع میگردد و آن میماند تا ظهور دیگر در آن ظهور اگر یک حرف از آن ظهور را کسی نویسد با ایمان باو ثواب آن اعظم تر است از آنکه کل آثار حقیقت را از قبل و آنچه در ظل او انشاء شده نویسد و همچنین عروج کن از ظهوری تا ظهوری که بلاغی از برای عروج تو نخواهد بود در علم خدا چنانچه بدئی از برای اون نبوده ... ای اهل بیان مراقب خود بوده که مفری نیست کل را در یوم قیامت و طالع میشود نقطه و حکم میکند بر آنچه خواهد ادنای وجود را اگر خواهد اعلی میکند و اعلای وجود را ادنی میکند چنانچه در بیان کرد اگر ملتفت شوی و غیر از او کسی قدرت ندارد بر این و آنچه کند همان میشود نه این است که نشود ...

از آنجائیکه کل نفوس از ظل آیات الوهیت و ربوبیت خلق شده همیشه در علو و سمو سائرند

وچونکه چشم حقیقت بینی ندارند که محبوب خود را بشناسند محجب میمانند از خضوع از برای آن
وحال آنکه از اول عمر تا آخر عمر با وامر قبل او در دین خود ساجد بوده خدا را و عابد بوده اورا
وخاضع بوده از برای آن حقیقت وخاشع بوده از برای آن کینونیت . ولی در حین ظهور آن که میشود
کل نظر بخود میکنند واز او محجب میمانند زیرا که اورا هیکلی مثل خود می بینند وحال آنکه سبحان الله
عن الاقتران مثل آن هیکل مثل شمس سماء است وآیات آن ضیاء او است ومثل کل مومنین
اگر مومن باشند مثل مراتی است که در آن شمس نمایان شود وضیاء آن بقدر همان است
... ای اهل بیان اگر ایمان آورید بمن یظهره الله خود مومن میگردید والا او غنی بوده از کل و
وهست مثلاً اگر در مقابل شمس الی ما لانهایه مرآت واقع شود تعکس برمیدارد وحکایت میکند
از او وحال آنکه او من نفسه غنی است از وجود مرایا وشمسی که در آنها منطبع است این است
حد امکان نزد ظهور ازل ... امروز سالی هفتاد هزار نفس بزیارت بیت الله میروند که بامر
رسول الله شده ولی امر آن که خود حضرت بوده تا هفت سال در جبل مکه بود وحال آنکه امر
اقوی از نفس امر است این است که اینهمه خلق که الآن میروند از روی بصیرت نیستند که اگر
می بودند در ظهور رجع او که اقوی از ظهور قبل او است موفق میشدند بامر او وحال آنکه می بینی

که چگونه واقع شده که با مرقبل او مدین بدین هستند و شب و روز سجده میکنند خدارا با او و حال
در جبل محل سکون آن شده و حال آنکه افتخار کل بایمان باو است ...

و اینکه امر شده ذکر متر از برای آن است که مراقب بذکرالله باشی که قلب تو میت
حیوان باشد که از محبوب خود محتجب نمانی نه اینکه بلسان ذکر بخوانی و قلب تو متوجه نباشد
بذروه قدس و محل انس لعل اگر واقع شوی در یوم قیامت مرآت قلب تو مقابل باشد شمس
حقیقت را که اگر مشرق شود فی الحین تعاکس بهم رساند زیرا که او هست مبدء هر خیر و باو راجع
میشود کل امر و اگر آن ظاهر شود و تو همیشه در ذکر نفس خود باشی ثمر نمی بخشد تورا الا آنکه
بذکر او ذکر کنی او را که او است ذکرالله در آن ظهور زیرا که آن ذکری که میکنی بواسطه امر نقطه
بیان است و آن ظهور کینونیت نقطه بیان است در آخرت که بما لانهایه الی مالانهایه
اقوی است از ظهور اولای آن ...

و سزاوار است که عبد بعد از هر صلوة طلب رحمت و مغفرت نماید از خداوند از برای
والدین خود که ندا میرسد من قبل الله که از برای تو هست دو هزار و یک ضعف از آنچه طلب نمودی
از برای والدین خود طوبی لمن یذکرا بویه بذکر ربه انه لا اله الا هو العزیز المحبوب ...

چون این جسد ظاهری عرش آن جسد باطنی است برآنچه آن حکم میگردد این هم محکوم بحکم میگردد والا آنکه متلذذ میگردد یا متالم او است باین جسد نه نفس این از این جهت است که خداوند از جهت آنکه عرش آن جسد بوده حکم فرموده درحق او بمنتهای حفظ او که آنچه سبب کره او گردد براو وارد نیاید زیرا که جسد ذاتی برعرش خود ناظر است براین جسد و اگر عز این را مشاهده کند گویا او عزیز گشته واگر دون این را مشاهده کند براو وارد میاید آنچه وارد میاید ازاین جهت است که امر باعظام واحترام آن بغایت شده ...

ولی حین ظهور من یظهره الله اگر کل اعمالت از برای نقطه کنی که لدون الله میشود زیرا که نقطه بیان آن روز همان من یظهره الله است نه دون آن ... این است که درنزد هر ظهوری خلق کثیر گمان آنکه لله میکنند غرق میشوند و لدون الله میشوند وخود ملتفت نمیشوند الا من شاء الله ان بهدیه که اگر نفسی نفسی را هدایت کند بهتر است از برای او از اینکه مشرق تا مغرب را مالک شود وهمچنین از برای مهتدی بهتر است از کل ما علی الارض زیرا که بهدایت بعد از موت داخل جنت میگردد ولی کما علی الارض بعد از موت آنچه مستحق است براو نازل میاید این است که خداوند دوست میدارد که کل را بهدایت کند بکلمات من یظهره الله ولی

نفوس مستکبره خود مهتدی نمیشوند بعضی باسم علم وبعضی بعنوان هر نفسی بشیئی معجب میگردد که در نزد موت هیچ نفع نمی بخشد اورا کمال دقت نموده که از صراط احدّ من السّیف وادقّ من الشّعر بهدایت هادی کلّ مهتدی گشته لعلّ آنچه از اوّل عمر تا آخر للّه میشود یک دفعه لدودن الله نشود وخبر نشوی والله یهدی من یشاء الی صراط حقّ یقین ...

اگرچه کلّ منتظر اویند ولی چون باو ناظر نیستند لابد براو حزن وارد خواهد آمد چنانچه بر رسول خدا ص، قبل از نزول فرقان همه بحسن کمال ودیانت او معترف بودند ولی بعد از نزول فرقان نظر کن در او که چه چیزها که نگفتند که قلم حیا میکند که ذکر کند وهمین قسم نظر کن در نقطه بیان شؤن قبل از ظهور او در نزد اشخاصی که می شناختند او را ظاهر است ولی بعد از ظهور باوجودی که تا امروز پانصد هزار بیت از شؤن مختلفه از او ظاهر گشته باز بعضی کلماتی میگویند که قلم حیا میکند از ذکر او ولیکن اگر کلّ بآنچه خدا فرموده عمل کنند حزنی بر آن شجره وارد نخواهد آمد...

بدانکه مثل عمل من یظهره الله مثل شمس است ومثل اعمال کلّ وجود اگر طبق رضای خدا باشد مثل کوکب وقمر ... وهمچنین در ظهور من یظهره الله اگر کلّ اهل بیان در حین ظهور او بقول او عامل ووجود خود را واعمال خود را مثل کوکب نزد شمس ببینند ثمرهٔ وجود خود را اخذ نموده والّا

حکم کو کبیت هم برآنها نخواهد شد الا بر مؤمنین بآن که در نهار محو صرفند و دلیل با نور این است
ثمر این حکم اگر کسی اخذ کند یوم قیامت وکل علم و عمل همین است اگر کسی موفق شود که اگر
کل براین نظر ناظر بودند در هیچ مبدء ظهوری ظاهر بظهور حکم دون بقاء در حق خلق نمی نمود
اینست که کل دلیل خود را می بینند که در حدّ خود نوری دارند ولی محتجب از آنکه مبدء نهار دیگر
نوری نمیماند از برای آنها بلکه مضمحل میشود نزد ضیاء شمس ومثل نور کل را علم ایشان فرض کن
وکلام ایشان ومثل ضیاء عمل من یظهره الله را کلمات او فرض کن که کل وجود را بر هم می پیچد
و در ظلّ یک یا نسبت قائم میکند و میگوید از لسان مجلّی خود که خداوند عزّ وجلّ باشد
انّنی انا الله لا اله الاّ انا وانّ ما دونی خلقی قل ان یا خلقی ایای فاتّقون ...

بدانکه تطهیر در بیان اقرب قربات و افضل طاعات بوده و هست مثلاً سمع خود را
طاهر کن از اینکه ذکر دون الله شنوی وعین خود را که نبینی و فؤاد خود را که شاهد نشوی
ولسان خود را که ناطق نگردی و ید خود را که ننویسی وعلم خود را که احاطه ندهی وقلب خود را
که بر او خطور ندهی وهمچنین کل شئون خود را تا آنکه در صرف حبّت حبّ پرورش کنی لعلّ
درک کنی من یظهره الله را با طهارت محبوب نزد آن که طاهر باشی از دون من لم یؤمن به

ومن لم یکن له که آنوقت طاهر خواهی بود بطهارتی که نفع نبخشد تورا و بدانکه هر سمعی که کلمات
اورا شنود باایمان بآنها داخل نار نمیشود یعنی چونکه می بیند حلو کلمات اورا در عرفان او
اختیار میکند اورا و داخل حب نفسی که تصدیق او نمیکند نمیشود که آنچه در آخرت است ثمره
این است و هر عینی که نظر کند در کلمات او باایمان بآن واجب میگردد بر آن جنت و هر فؤادی
که شاهد شود بر کلمات آن باایمان بآن در جنت بوده و خواهد بود نزد خداوند و هر لسانی که
ناطق گردد بکلمات او باایمان باو خواهد در جنت بود و متلجلج میشود در آن تقدیس و تسبیح لم یزلی
که زوال و نفاد از برای ظهورات عز او و نفحات قدس او نبوده و نیست و هر یدی که بنویسد
کلمات اون را باایمان باو مملو فرماید خداوند آن ید را از آنچه محبوب او است در دنیا و آخرت
و هر صدری که کلمات اورا حفظ نماید خداوند مملو فرماید اورا از محبت خود اگر مؤمن باو باشد
و هر قلبی که حب کلمات اون را داشته باشد و نزد ذکر او علامت ایمان در آن ظاهر گردد
مثل قول الله اذا ذکر الله وجلت قلوبهم هر آینه محل نظر الهی بوده و هست و خواهد ذکر فرمود آنرا
خداوند در یوم قیامت باحسن ذکر ...

ثمره این علم اینکه در ظهور من یظهره الله اگر کل ما علی الارض شهادت برامری دهند و

او شهادت دهد بدون آنکه آنها شهادت داده شهادت او مثل شمس است و شهادت آنها
مثل شبح شمس است که در تقابل واقع نشده والا مطابق با شهادت او میگردید قسم
بذات اقدس الهی که یک سطر از کلام او بهتر است از کلام کل ما علی الارض بلکه استغفار
میکنم از این ذکر افعل التفضیل کجا میتواند آثار شموس در مرایا مثل آثار شمس در سما گردد
ذلک فی حد اللاشیی و ذلک فی حد مشیئی الشیئ بالله عزوجل ... اگر در زمان ظهور
او سلطانی باشد و ذکر سلطنت خود نماید معاینه مثل او مثل مرآتی است که بگوید در مقابل
شمس که در من ضیاء است و همچنین اگر عالمی اظهار علم خود کند نزد او معاینه همین قسم است
و اگر غنیی اظهار غنای خود کند نزد او معاینه همین قسم است و اگر قدیری اظهار قدرت خود
کند نزد او معاینه همین قسم است و اگر عزیزی اظهار عزت خود کند نزد او معاینه همین
قسم است بلکه ابنای جنس او که در حدّ او هستند از او میخندند چگونه شمس حقیقت ...
سؤال عمّن یظهره الله جائز نیست الا از آنچه لایق باو است زیرا که مقام او مقام
صرف ظهور است ... اگر در امکان فضلی هست از شبح وجود او است و اگر شیئی هست
بمشیئت او است ... و بیان از اول تا آخر کمن جمیع صفات او است و خزانه نار

و نور او ... و اگر کسی خواهد سؤال کند جائز نیست الا در کتاب تا آنکه حظ جواب را کما هی
درک کند و آیتی باشد از محبوب او در نزد او ... ولی از آن چیزهائیکه در شأن او نیست
سؤال نکرده مثلاً اگر از کسی که یاقوت میفروشد سؤال شود از بهاء کاه چقدر معجب بوده و
مردود است همین قسم است اصل علو خلق نزد او الا ما یصف به نفسه یوم ظهوره گویا می بینم
که کسی در کتاب خود از او سؤال میکند از آنچه در بیان نازل شده بجدود مؤتلفه نزد خود و او
در جواب نازل میفرماید من عند الله نه از قول نفس خود انّنی انا الله لا اله الّا انا قد خلقت
کلّ شیئ و ارسلت الرّسل من قبل و نزلت علیهم الکتب الّا تعبدوا الّا الله ربّی و ربّکم فانّ
ذلک لهو الحقّ الیقین سواء علیّ ان تؤمنون بی فانّکم انتم لانفسکم تمهدون و ان لم تؤمنوا
بی و لا بما نزّل الله علیّ فاذاً بانفسکم تجتبون و انّنی انا لکنت غنیّاً عنکم من قبل و لا کونن
غنیّاً عنکم من بعد فلتنصرنّ انفسکم ان یا خلق الله ثمّ بآیاتی تؤمنون ...

بیان میزان حقّ است الی یوم القیمة که یوم من یظهره الله باشد هر کس مطابق آنچه
در او است عمل نمود در جنّت است و در ظلّ اثبات و حروف علیین عند الله محشور خواهد شد
و هر کس منحرف شود اگرچه بقدر سر سوزنی باشد در نار و در ظلّ نفی محشور خواهد شد چنانچه این معنی

در قرآن هم ظاهر بوده که در مواقع معدوده خداوند نازل فرموده که هرکس بغیر آنچه خدا نازل فرموده حکم کند کافر است ... وامروز کم کسی است که بمیزان قرآن عمل نماید بلکه دیده نمیشود الا من شاء الله واگر کسی باشد و داخل میزان بیان نشود ثمر نمی بخشد تقوای او او را چنانچه ثمر بخشید تقوای رهبان الف را وقوف بر میزانیت او در نزد ظهور رسول الله (ص) واگر بمیزان قرآن عامل میبودند درباره شجره حقیقت این نوع حکم ها نمیشد تکاد السموات ان یتفطرن وتنشق الارض وتخر الجبال هذا وقلوب آنها از این جبال سخت تر است که متأثر نمیشوند هیچ جنتی نزد خداوند اعلای از بودن در رضای او نیست ...

مثل حق را مثل شمس فرض کن ومثل مؤمن را مثل مرآت همین قدر که مقابل شد حکایت میکند از او ومثل غیر مؤمن را مثل حجر فرض کن که هرچه شمس بر او اشراق کند امکان تعکس در او نیست این است که آن جان فدا میدهد وآن بر او میکند آنچه میکند ولی اگر خدا خواهد آن سنگ را هم مرآت کند مقتدر است ولی خود بنفسه راضی شده که اگر میخواست بلور شود هر آینه خداوند او را خلق میفرمود بر صورت بلوریت چنانچه در آن روز آنچه سبب ایمان مؤمنان گشت بعینه همان سبب هم از برای او بود ولیکن چون محجب بود

بهمان سبب محتجب شد چنانچه امروز ظاهر است که مقبلین بحق ببیان مقبلند و محتجبین بهمان محتجب ... قسم بذات اقدس الهی جل وعز که در یوم ظهور من یظهره الله اگر کسی یک آیه از او بشنود و تلاوت کند بهتر است از آنکه هزار مرتبه بیان را تلاوت کند قدری تعقل نموده به بینید که امروز آنچه در اسلام هست در جه بدرجه منتهی میگردد تا بمبدء که کتاب الله هست ختم میشود همین قسم یوم ظهور من یظهره الله را تصور کن که مبدء دلیل بر ید او است و محتجب بشئون مؤتلفه مشو که او اجل از آن است زیرا که کل شئون دلیل متفرع میگردد بر کتاب الله و او بنفسه حجت است زیرا که کل از اتیان مثل او عاجز هستند ولی هزاران هزار عالم منطق ونحو وصرف وفقه واصول وامثال آن هستند که اگر مؤمن بکتاب الله نباشند حکم دون ایمان بر آنها میشود پس ثمر در نفس حجت است نه در شئون ما یتفرع وبدانکه در بیان هیچ حرفی نازل نشده مگر آنکه قصد شده که اطاعت کنند من یظهره الله را که او بوده منزل بیان قبل از ظهور خود ...

و در این کور خداوند عالم نقطه بیان آیات وبینات خود را عطا فرموده واو را حجت متنعه بر کل شئ قرار داده واگر کل ما علی الارض جمع شوند نمیتوانند آیه بمثل آیاتی که خداوند از

لسان او جاری فرموده اتیان نمایند و هر ذی روحی که تصور کند بیقین مشاهده میکند که این آیات از شأن بشر نیست بلکه مخصوص خداوند واحد احد است که بر لسان هر کس که خواسته جاری فرموده و جاری نفرموده و نخواهد فرمود الا از نقطه مشیت زیرا که او است مرسل کل رسل و منزل کل کتب و هرگاه این امری بود که از قوه بشر ظاهر میشد از حین نزول قرآن تا حین بیان که هزار و دویست و هفتاد سال گذشت باید کسی بآیهٔ اتیان کرده باشد با وجودی که کل با علو قدرت خود خواستند که الطفا کلمة الله را نمایند ولی کل عاجز شده و نتوانستند ...

هر سنه می بینی که چقدر خلق بمکه میروند و طواف میکنند و حال آنکه کسی که کعبه بقول او کعبه است در این جبل وحده است و او بعینه همان رسول الله هست زیرا که مثل امر الله مثل شمس است اگر مالانهایه طالع شود یک شمس زیاده نیست و کل باو قائم هستند ...

بشأنی که ظاهر است که کل ظهورات قبل از برای رسول الله (ص) خلق شده و کل ظهورات و آن ظهور از برای قائم آل محمد (ع) خلق شده و کل ظهورات و ظهور قائم آل محمد (ع) از برای من یظهره الله خلق شده و همچنین کل ظهورات و این ظهور و ظهور من یظهره الله از برای ظهور بعد من یظهره الله خلق شده و کل این ظهورات از برای بعد بعد من یظهره الله خلق شده و همچنین

الی مالانهایه شمس حقیقت طالع وغارب میگردد واز برای او بدئی ونهایتی نبوده ونیست طوبی از برای نفسی که در هر ظهوری مراد خدارا در آن ظهور بفهمد نه آنکه نظر بشبهات قبل کرده و از او محتجب گردد ...

ملخص این باب آنکه مراد از یوم قیامت یوم ظهور شجره حقیقت است ومشاهده نمیشود که احدی از شیعه یوم قیامت را فهمیده باشد بلکه همه موهوماً امری را توهم نموده که عندالله حقیقت ندارد وآنچه عندالله وعند عرف اهل حقیقت مقصود از یوم قیامت است انیست که از وقت ظهور شجره حقیقت در هر زمان بهر اسم الی حین غروب آن یوم قیامت است مثلاً از یوم بعثت عیسی ع تا یوم عروج آن قیامت موسی بود که ظهورالله در آن زمان ظاهر بود بظهور آن حقیقت که جزا داد هر کس مؤمن بموسی بود بقول خود وهر کس مؤمن نبود جزا داد بقول خود زیرا که ماشهدالله در آن زمان ماشهدالله فی الانجیل بود وبعد از یوم بعثت رسول الله ص تا یوم عروج آن قیامت عیسی ع بود که شجره حقیقت ظاهره شده در هیکل محمدیه وجزا داد هر کس که مؤمن بعیسی بود وعذاب فرمود بقول خود هر کس مؤمن بآن نبود واز حین ظهور شجره بیان الی مالایغرب قیامت رسول الله ص، هست که در قرآن خداوند وحده فرموده که اول

آن بعد از دو ساعت و یازده دقیقه از شب پنجم جمادی الاولی سنه هزار و دویست و
شصت که سنه هزار و دویست و هفتاد بعثت میشود اوّل یوم قیامت قران بود و الی
غروب شجره بحقیقت قیامت قران است زیرا که شیئ تا بمقام کمال نرسد قیامت او ن
نمیشود و کمال دین اسلام الی اوّل ظهور منتهی شد و از اوّل ظهور تا حین غروب اثمار
شجرهٔ اسلام آنچه هست ظاهر میشود و قیامت بیان در ظهور من یظهره الله است زیرا که
امروز بیان در مقام نطفه است و در اوّل ظهور من یظهره الله آخر کمال بیان است ظاهر میشود
که ثمرات اشجاری که غرس کرده بچیند چنانچه ظهور قائم آل محمد ع بعینه همان ظهور رسول الله
است ظاهر نمیشود الّا آنکه اخذ ثمرات اسلام را از آیات قرآنیه که در افئدهٔ مردم غرس
فرموده نماید و اخذ ثمره اسلام نیست الّا ایمان باو و تصدیق باو و حال که ثمره بر عکس
بخشیده در بحبوحهٔ اسلام ظاهر شده و کلّ بنسبت باو اظهار اسلام میکنند و او را بغیر حق در
جبل ماکو ساکن میکنند و حال آنکه در قرآن خداوند کلّ را واحده بیوم قیامت داده زیرا
که آن یومی است که کلّ عرض بر خدا میشوند که عرض بر شجرهٔ حقیقت باشد و کلّ بلقاء الله فائز
میگردند که لقاء او باشد زیرا که عرض بذات اقدس ممکن نیست و لقای او متصور نه و آنچه در

عرض ولقاء ممکن است راجع به شجرهٔ اولیه است ...

آنچه خداوند شهادت دهد معادل نمیشود با شهادت کل ما علی الارض وشبهه نیست که شهادت خداوند ظاهر نمیشود الا بشهادت کسی که حجت قرار داده است اورا وکافی است شهادت نفس آیات بعجز ما علی الارض از کل شیئ زیرا که این حجتی است باقیه من عندالله الی یوم القیمة وهرگاه کسی تصور در ظهور این شجره نماید بلا ریب تصدیق در علو امرالله مینماید زیرا که از نفسی که بیست وچهارسال از عمر او گذشته واز علومی که کل بانها متعلم میگشته متغیری بوده وحال باین نوع که تلاوت آیات مینماید بدون فکر وتأمل ودر عرض پنج ساعت هزار بیت در مناجات مینویسد بدون سکون قلم وتفاسیر وشئون علمیه در علو مقامات معرفت وتوحید ظاهر مینماید که کل علما وحکما در آن موارد اعتراف بعجز از ادراک آنها نموده شبهه نیست که کل ذلک من عندالله هست علمائی که از اول عمر تا آخر عمر اجتهاد نموده چگونه در وقت نوشتن بسطری عربی دقت نموده وآخر الامر کلماتی است که لایق ذکر نیست کل اینها از جهت حجت خلق بوده والا امرالله اعز واجل از این است که بتوان اورا شناخت بغیر او بل غیر او شناخته میشود باد ...

حمد خدا را که ما را در یوم قیامت عالم گردانید باو که بثمرهٔ وجود خود فائز گردیم واز لقای الهی محجب نمانیم که از برای او خلق شده ایم وعمل نکرده ایم الا از برای همین ذلک من فضل الله علینا انه هو الفضال الکریم وبدانکه اگر یقین کنی چنین میکنی ولی چون نمیتوانی یقین نمود بحجب نفس خودت این است که میمانی در نار وملتفت نمیشوی اگر در یوم ظهور آن غیر از آنکه ایمان باو آوری کل خیر کنی نجات نمیدهد تورا از نار واگر ایمان بحق آوری کل خیر از برای تو ثبت میگردد در کتاب خدا وبآن تا قیامت دیگر در جنت متلذذ خواهی بود وملتفت باش حق التفات که امر بسیار دقیق است در حینی که اوسع است از سموات وارض ومابینهما مثلاً اگر کل منتظرین بقول عیسی ع یقین نموده بودند ظهور احمد رسول الله ص را یک نفر منحرف نمیشد از قول عیسی ع وهمچنین در ظهور نقطه بیان اگر کل یقین کنند بانکه همان مهدی موعودی است که رسول خدا ص خبر داده یک نفر از مؤمنین بقران منحرف نمیشوند از قول رسول خدا ص وهمچنین در ظهور من یظهره الله همین مطلب را مشاهده کن که اگر کل یقین کنند که این همان من یظهره الله است که نقطه بیان خبر داده احدی منحرف نمیشود ...

بسم الله الامنع الاقدس

تسبیح و تقدیس بساط عز مجد سلطانی را لایق که لم یزل و لا یزال بوجود کینونیت ذات

خود بوده و هست و لم یزل و لا یزال بعلو ازلیت خود متعالی از ادراک کل شیئ بوده و هست خلق

نفرموده آیه عرفان خود را در هیچ شیئ الا بعجز کل شیئ از عرفان او و تجلی نفرموده بشیئ الا بنفس او

از لم یزل متعالی بوده از اقتران بشیئ و خلق فرموده کل شیئ را بشانی که کل بکینونیت فطرت

اقرار کنند نزد او در یوم قیامت بانیکه نیست از برای او عدلی و نه کفوی و نه شبهی و نه قرینی

و نه مثالی بل متفرد بوده و هست بملیک الوهیت خود و متعزز بوده و هست بسلطان ربوبیت خود

نشناخته است او را هیچ شیئ حق شناختن و ممکن نیست که بشناسد او را شیئ بحق شناختن زیرا

که آنچه اطلاق میشود بر او ذکر شیئیت خلق فرموده است او را بملیک مشیت خود و تجلی فرموده باو

بنفس او در علو مقعد او و خلق فرموده آیه معرفت او را در کنه کل شیئ تا آنکه یقین کنند بانیکه او است

اول و آخر و او است ظاهر و باطن و او است خالق و رازق و او است قادر و عالم و او است

سامع و ناظر و او است قاهر و قائم و او است محیی و ممیت و او است مقتدر و ممتنع و او است

متعالی و مرتفع و او است که دلالت نکرده و نمیکند الا بر علو تسبیح او و سمو تقدیس او و امتناع

توحید او و ارتفاع تکبیر او و نبوده از برای او اولی الا باولیت خود و نیست از برای او آخری الا باخریت خود ...

ذات الهی لم یزل و لایزال ظهور آن عین بطون او است و بطون او عین ظهور او است و آنچه از ظهور الله ذکر میشود مراد شجرهٔ حقیقت است که دلالت نمیکند الا بر او و او ن شجرهٔ است که مرسل کل رسل و منزل کل کتب بوده و هست و او لم یزل و لایزال عرش ظهور و بطون او در میان همین خلق بوده که در هر زمان بانچه خواسته ظاهر فرموده چنانچه حین نزول قرآن بظهور محمد ص اظهار قدرت خود فرموده و حین نزول بیان بنقطهٔ بیان اظهار قدرت خود فرموده و در نزد ظهور من یظهره الله باو اثبات دین خود خواهد فرمود کیف یشاء بما یشاء لما یشاء و او است که مع کل شیئ بوده و هیچ شیئ با او نبوده و او است که در شیئ نیست و در فوق شیئ نیست و با شیئ نیست و آنچه ذکر میشود از استواء او بر عرش استواء ظهور او است بر قدرت ... لم یزل و لایزال بوده و هست و کسی او را نشناخته و نمی شناسد زیرا که ما دون او مخلوق شده اند بامر او و مخلوق میشوند بامر او و او است متعالی از هر ذکر و ثنائی و مقدس از هر نعت و مثالی لایدرک من شیئ و انه هو یدرک کل شیئ حتی آنچه گفته میشود لایدرک من شیئ بمرآت ظهور او راجع

میشود که من نظیره اسه باشد واو است اجل واعلی از اینکه ذا اشارهٔ بتواند اشاره کند

بسوی او ...

فصل چهارم

مُستخرجاتی از دلائل السبعه

واینکه سؤال نمودی از اوّل دین واحکام آن بدان که اوّل دین معرفة الله است وکمال معرفت توحید خداوند است وکمال توحید نفی صفات است از ساحت عزّ قدس او و علوّ مجد عظمت او و بدان که معرفة الله در این عالم ظاهر نمیگردد الّا بمعرفت مظهر حقیقت ...

و الآن در اسلام هفت مظهر ملکیّه است که کلّ ممالک دارند وکلّ منتظرند ظهور حق را وحمد مر خدا را که تا الآن احدی از آنها مطّلع نشده واگر شنیده متقبل نشده چه بسا که باین آرزو هم از این عالم برود و درک نکند ظهور حق را مثل ملوکی که در انجیل بودند و تمنّای ظهور رسول الله را مینمودند و درک ننمودند ببین چقدر مصارف میکنند و یکنفر را موکّل از برای ابلاغ ظهور حق بایشان در ممالک خود قرار نمیدهند که بآنچه از برای آن خلق شده اند موفق گردند وحال آنکه کلّ همّت ایشان بوده و هست که عملی نمایند که ذکر ایشان بماند ...

وهمچنین نظر کن ظهور رسول الله را که هزار و دویست و هفتاد سال تا اوّل ظهور بیان گذشته وکلّ را منتظر از برای ظهور قائم آل محمّد فرموده و اعمال کلّ اسلام از رسول الله بدر آن بوده سزاوار است که عود آن بانحضرت شود و خداوند آن حضرت را ظاهر فرمود بحجّتی که رسول آنه

را بآن ظاهر فرموده که احدی از مومنین بفرقان نتوانند شبهه در حقیت او نمایند زیراکه در قرآن نازل فرموده که غیر الله قادر نیست بر اینکه آیهٔ نازل کند و هزار و دویست و هفتاد سال هم کل اهل فرقان این را مشاهده نمودند که کسی نیامد که اتیان نموده باشد و باین حجت موعود منتظر را خداوند لم یزل ظاهر فرموده از جائیکه احدی گمان نمیکرد و از نفسی که گمان علم نمیرفت و بسنی که از خمس و عشرین تجاوز ننموده و بشأنی که اعز از آن ما بین اولو الالباب از مسلمین نبوده زیراکه شرف کل بعلم است و نظر کن در شرف علماء که بفهم آیات الله هست که خداوند آنرا بشأنی عزیز فرموده که لا یعلم تأویله الا الله و الراسخون فی العلم در حق آن نازل فرمود و از نفس امی بیست و پنج ساله از این شأن آیات خود را ظاهر فرموده که اگر کل علمای اسلام بفهم آیات الله اظهار شرف خود میکنند آن بجمیع آیات اظهار شرف خود را نمود تا آنکه از برای آنها تأملی در تصدیق بآن نباشد و قرآن که بیست و سه سال نازل شد خداوند عز و جل قوة و قدرتی در آن حضرت ظاهر فرمود که اگر خواهد در پنج روز و پنج شب اگر فصل بهم نرسد مساوی آن نازل میفرماید نظر کن ببین این نوع تا حال احدی از اولین ظاهر شده یا مخصوص بآن حضرت بوده ...

و نظر کن در فضل حضرت منتظر که چقدر رحمت خود را در حق مسلمین واسع فرموده تا آنکه آنها را

نجات دهد مقامی که اول خلق است و مظهر ظهور آیه انی انا الله چگونه خود را باسم باب بیت
قائم آل محمد ظاهر فرمود و باحکام قرآن در کتاب اول حکم فرمود تا آنکه مردم مضطرب نشوند از
کتاب جدید و امر جدید و بینند این مشابه است با خود ایشان نقل مخجب نشوند و بآنچه از برای
آن خلق شده اند غافل نمانند ...

در تنزیل ششم آنکه بدلیل عقل با تو تکلم مینمایم آیا اگر امروز کسی خواهد داخل دین اسلام شود
حجت الهی بر او بالغ است یا نه اگر گوئی نیست چگونه بعد از موت خداوند او را عذاب میفرماید
و در حال حیوة حکم غیر اسلام بر او میشود و اگر گوئی هست بچه چیز هست اگر بآنچه نقل میکنی که او
میشنود بمحض کلام بر آن حجت نمیگردد و اگر گوئی بفرقان این دلیلی است متقن و مبرهن حال نظر
نموده در ظهور بیان که اهل فرقان همین قسم که بر یکی از خلاف مذهب خود استدلال مینمایند
اگر بر نفس خود نموده بودند یک نفر محجب نمانده بود و کل نجات یافته بودند در روز قیامت
و اگر گوید نفس نصرانی که من قرآن را نمی فهمم چگونه بر من حجت میگردد از آن مسموع نبوده مثل
آنکه عبادی که در فرقان میگویند که ما فصاحت آیات بیان را نمی فهمیم که بر ما حجت گردد همان
نفس که این را میگوید بگو بآن ای شخص عامی تو بچه چیز در دین اسلام متدین شده نی بغیری که

ندیده ئی معجزه ئی که ندیده ئی اگر لاعن شور شدی چرا شدی و اگر بحجیت فرقان شدی برانکه
شنیدی از ارباب علم و ایقان که اعتراف بعجز نمودند یا آنکه بمحض حب فطرت نزد استماع ذکرآیه
خاضع وخاشع شدی که یکی از علائم اکبر حب وعرفانست که حجت تو متقن بوده وهست ...

عرفان حق صرف عرفان الله وحب او حب الله است وچون خدا این خلق را
میدانستم ازاین جهت امر کتمان اسم نموده بودم این همان خلقند که درحق مثل رسول الله که
لامثل بوده وهست گفتند انه لمجنون واگر میگویند ما آنها نیستیم عمل آنها دلیل است بر قول
وکذب آنها وما شهدالله خداوند همان است که حجت او شهادت میدهد ازقبل او کل اهل ارض
اگر برامری شهادت دهند واو برامری آنچه او شهادت میدهد ماشهدالله خداوند است و
دون او لاشئی بوده وهست واگر شئی شئی شود باو شئی میگردد ونظر کن درتدین این خلق
که درامور خود بدو شاهد عادل مستشهد میگردند وباوجود این همه عدلا در ایقان بحق تأمل دارند
... ودرقرآن درکثیر موارد ردشده چیزهائی که طلب مینمودند از رسول الله باهواء خود چنانچه
ناطقست تنزیل درسوره بنی اسرائیل وقالوا لن نؤمن لک حتی تفجر لنا من الارض ینبوعا
او یکون لک جنة من نخیل وعنب فتفجر الانهار خلالها تفجیرا او تسقط السماء کما زعمت علینا

کِسفاً او تَاتی بِاللهِ وَالملائکةِ قبیلاً او یکونَ لکَ بیتٌ مِن زُخرُفٍ او ترقیٰ فِی السماءِ وَلن نُؤمنَ لِرُقیکَ حتّیٰ تُنزِّلَ عَلینا کتاباً نقرئُہ قُل سبحانَ ربّی ہل کنتُ اِلّا بشراً رسولاً حال انصاف ده آن عرب چنین تکلّم کرده بود و تو چیز دیگر میخواہی بہوای نفست چہ فرق است مابین تو و او اگر قدری تامّل کنی برعبد است کہ آنچہ راکہ خدا حجّت قرار میدہد براو مستدل شود نہ آنچہ دلخواہ او باشد اگر حکایت دل بخواہ بود احدی روی ارض کافر نمیماند زیراکہ ہر امّتی کہ مأمول آنہا در نزد رسول اللہ ظاہر میشد ایمان میآوردند پناہ بر بخدا بر آنکہ دلیل قرار دہی چیزی را بہوای خود بلکہ دلیل قرار دہ چیزی راکہ خدا او را دلیل قرار داده و تو ایمان میآوری بخداوند از برای رضای او چگونہ میخواہی دلیل ایمانت قرار دہی چیزی راکہ رضای او نبوده و نیست ...

منقطع شو از ماسوی اللہ و مستغنی شو بخدا از مادون او و این آیہ را تلاوت کن :

قل اللہ یکفی کلّ شیئٍ عن کلّ شیئٍ ولا یکفی عن اللہ ربّک مِن شیئٍ لا فی السموات ولا فی الارض ولا ما بینہما انّہ کان علّاماً کافیاً قدیراً وکفایت اللہ را موہوم تصوّر ننموده کہ آن ایمان تو است در ہر ظہوری بمظہر آن ظہور و آن ایمان تو را کفایت میکند از کلّ ما علی الارض و کلّ ما علی الارض

تورا کفایت نمیکند از ایمان اگر مؤمن نباشی شجرهٔ حقیقت امر بافنا، تو میکند و اگر مؤمن باشی کفایت میکند تورا از کل ما علی الارض اگرچه مالک شیئی نباشی ...

از کل نصاریٰ هفتاد نفر زیاده ایمان برسول خدا نیاورد چنانچه در یک روایت مسطور است و تقصیر بر علمای آنها است که اگر آنها ایمان میآوردند سایر خلق ایمان میآوردند حال نظر کن که علمای نصاری عالم شدند از برای آنکه امت عیسیٰ را نجات دهند و حال آنکه خود سبب شدند و خلق را ممنوع نمودند از ایمان و هدایت حال باز برو و عالِم بشو کل امت عیسی اطاعت علمای خود مینمودند از برای آنکه نجات یابند در روز قیامت و حال آنکه همین اتباع ایشان را داخل نار نمود و در یوم ظهور رسول الله که ایشان را از مثل رسول الله محجوب داشت و حال برو متبع عالِم شو نه والله نه عالِم شو و نه متبع بغیر بصیرت که هر دو هالکند در یوم قیامت بلکه عالم شو با بصیرت و متبع باش خدارا بعالم حق با بصیرت می بینی کرور کرور عالم در هر ملت بغیر بصیرت و می بینی متبع در هر ملت کرور کرور بغیر بصیرت قدری متبصر شو و رحم کن بر نفس خود و نظر از دلیل و برهان بردار دلیل و برهان را ما تهوای خود قرار مده بلکه بر آنچه خداوند قرار داده قرار ده و بدان که نفس عالم بودن شرف نیست و همچنین نفس متبع بودن

بی عالمی علم آن شرف است از برای آنکه مطابق رضای خدا باشد و تابعی اتباع آن شرف
که مطابق رضای خدا باشد و رضای خدا را امر موهومی قرار مده که آن رضای رسول او است
نظر کن در امت عیسی که کل طالب رضای خدا بودند و یک نفر موفق نشد بر رضای رسول او
که عین رضاء الله است الا عبادی که ایمان به آن حضرت آوردند ...

لوح مسطور را مشاهده نموده هرگاه خواسته شود بتفصیل ذکر ادله در اثبات ظهور گردد
الواح اکوانیه و امکانیه نتواند تحمل نمود ولی سازج کلام و جوهر مرام آنکه شبهه نبوده و نیست
که خداوند لم یزل باستقلال استجلال ذات مقدس خود بوده و لایزال باستمناع استرفاع
کنه مقدس خود خواهد بود نشناخته است او را هیچ شیئ حق شناختن و ستایش ننموده او را هیچ
شیئ حق ستایش نمودن مقدس بوده از کل اسماء و منزه بوده از کل امثال و کل به او معروف
میگردد و او اجل از آن است که معروف بغیر گردد و از برای خلق او اولی نبوده و نخواهد بود
نخواهد بود که تعلیل در فیض لازم آید بعد آنچه ممکن است در امکان از عدد خلق ارسال
رسل و انزال کتب فرموده و خواهد فرمود و هرگاه در بحر اسماء سایری که کل به او معروف
و او اجل از آن است که بخلق خود معروف گردد یا بعباد خود موصوف و هر شیئی که می بینی

خلق شده بمشیت او چگونه دلیل باشد بر وحدانیت حضرت او وجود او بنفسه دلیل است
بر وحدانیت او وجود کل شیی بنفسه دلیل است بر اینکه او خلق او است اینست دلیل حکمت
نزد سیار بحر حقیقت و هرگاه در بحر خلق سائری بدانکه مثل ذکر اول که مشیت اولیه
بوده باشد مثل شمس است که خداوند عزوجل او را خلق فرموده بقدرت خود از اول لا اول
در هر ظهوری او را ظاهر فرموده بمشیت خود والی آخر لا آخر او را ظاهر مینماید باراده خود
و بدان که مثل او مثل شمس است اگر بما لانهایه طلوع نماید یک شمس زیاده نبوده و نیست
و اگر بما لانهایه غروب کند یک شمس زیاده نبوده و نیست او است که در کل رسل ظاهر بوده
و او است که در کل کتب ناطق بوده اولی از برای او نبوده زیرا که اول به او اول میگردد و آخری
از برای او نبوده زیرا که آخر به او آخر میگردد و او است که در دورهٔ بدیع اول آدم
و بنوح در یوم او و بابراهیم در یوم او و بموسیٰ در یوم او و بعیسیٰ در یوم او و بمحمد
رسول الله در یوم او و بنقطهٔ بیان در یوم او و بمن یظهره الله در یوم او و بمن یظهر من بعد
من یظهره الله در یوم او معروف بوده و این است سر قول رسول الله از قبل آما النبیون
فانا زیرا که ظاهر در کل شمس واحد بوده و هست ...

فصل پنجم

مستخرجاتی از کتاب الاسماء

ن یا اولی البیان فلا تردن احد منکم احداً قبل ان تطلع شمس الازلیة من سماء علوها
قد خلقناکم من شجرة واحدة وجعلناکم من اوراق شجرة واحدة و اثمار شجرة واحدة لعلکم انتم بعضکم
ببعض لتسکنون لا تنظرن الی غیرکم الا بما تنظرن الی انفسکم لئلا یظهر بینکم من کره و انتم به یوم القیمة
عمن یظهره الله تحتجبون و لتکونن کلکم امة واحدة ثم الی من یظهره الله لترجعون فان الذین
قد احتجبوا فی تلک القیامة بما قد اظهروا بعضهم لبعضهم من کره و سموا انفسهم المحقون و دونهم
غیر محقون قد اخذهم یوم القیمة ما اخذهم فی لیلهم من عداوتهم و احتجبوا عن لقاء ربهم بما هم
فی لیلهم بعضهم بعضا یردون ان یا اولی البیان فلتکسبن عملاً یرضی الله ربکم عن انفسکم
بما ترضیون من یظهره الله عن انفسکم و لا تکسبن بدینکم و لتتغمضون ایام عسرکم و ترثون
الیوم القیمة ما یحزن به من یظهره الله و انتم عند انفسکم تحسبون انکم تحسنون لیزرقکم الله من خزائن
فضله ان انتم فی دینکم تتقون و تجعلن دینکم لمن یظهره الله خالصاً لله ربکم لعلکم یوم القیمة بدین الله
لتنبئون و بما یظهر بینکم فی لیلکم من اختلافاتکم فی مسائلکم و علومکم و دنوکم و قربکم و

بعدکم بعضکم عن بعض لاتحجبون قد وصینا کم حق الوصیة لعلکم انتم تمسکون بها تنجون ربما انتم فی بیوتکم ساکنون یطلع من یظهره الله ویرید الله ان یعیدکم الیه مثل ما قد بدئکم الله من نقطة الاولی وانتم کلکم باهواء ما عندکم ترید ون ان تهتدون بعضکم قد استغنیتم بدینکم وبعضکم قد استغنیتم بعلمکم کل واحد منکم لیأخذن شیئاً من البیان ثم به ترفعون ...

والله خلق عن کل عباده لن یقترن بشیئ ابداً وانتم کلکم بامر الله قائمون وانه هو ربکم والهکم ومولیکم وسلطانکم لینقلبنکم باللیل والنهار بامره وانه لا اله الا انا المهیمن القیوم قل ان من یظهره الله حجاب الله الاول انتم من وراء ذلک الحجاب غیر الله لاتدرکون ومن دون ذلک الحجاب کل ما یظهر من عند الله تدرکون والله غیب متمنع متعالی محجوب ان ترید ون الله فلترید ن من یظهره الله وان تحبون ان تسلکون فی فلک الاسماء انتم بادلاء من یظهره الله ترتفعون ان جعلتم انفسکم بمن یظهره الله مومنون فاذا قد جعل الله افئدتکم مطالع اسمائه فی الکتاب انتم تستطیعن مثل المرآت عن شمس السماء حین ما تقابلها تستنیرون ...

من یدعی امر ولیأتین بحجة علی الذین هم یرید ون ان لا یصدقوه ان یأتون بمثل حجته فان اتوا فاذا یرفع کلامه وهم یغلبون والا بدون ذلک لم یقطع کلامه ولا ترفع حجته ما عنده فلا تصیکم

یا اولی البیان ان لا تقابلن احداً الا بمثل ما عنده ان انتم تریدون ان تغلبون والا بغیر ذلک تثبت الحق ویفنی دون الحق کم من عباد قابلوا محمداً رسول الله وفنوا انفسهم بما عجزوا ان یأتوا بمثل ما نزل الله علیه وان استحیوا ما قابلوه وان یعقلوا حجة ما عنده ما قابلوه ولکنهم حسبوا انهم دونهم ینصرون اخذهم الله بما اکتسبوا واثبت الحق بالحق مثل ما انتم کلکم حینئذ امر محمد تشهدون من یقدر ان یقابلن اعراش الحقیقة عند کل ظهور وان کل بهم قائمون وکل من قابلهم من اول الذی لا اول له الی حینئذ قد افناهم الله واثبت الحق بالحق انه کان قداراً مقتدراً قدیرا ...

فلتراقبن ان یا اولی البیان انفسکم فی یوم القیمة فانکم فی واحد البیان یومئذ لمؤمنون ولکنکم لا ینفعکم هذا والا وانتم بمن یظهره الله ثم بما یقدر من عنده لتؤمنون مثل ما نفعکم من قبل فی دینکم فلتراقبن انفسکم ان لا تحتجبن عن علل الرسل ثم الکتب وانتم باجزاء من عندها تستمسکون ...

انظر عند کل ظهور من یشرح صدره لصاحب ذلک الظهور یؤمن ومن یحجب یضیق صدره وذلک باحتجاب نفسه ولکن الانشراح من عند الله لهولاء وهولاء سواء وما اراد الله ان یضیق قلب نملة وکیف وفوقها ولکن حین ما تحجب والله خالق کل شیء ان شرحت قلب

احد بعد اینک الی من یظهره الله فاذا کینونتک مستنبئة عن ذلک الاسم فعلیک بتلک الصفة
فی ایام القیمة فان کثیر الخلق ضعفاء ان تشرح صدورهم وترفع عنهم شبهاتهم لیدخلون فی دین الله
فلتظهرن تلک الصفة فی ایام من یظهره الله بکل ما کنت علیه من المقتدرین فانک ان تشرح
قلب احد فی سبیله خیر لک عن کل عمل اذا لاعمال فرع الایمان به والیقین بحقیقته ...

فلتراقبن انفسکم ان تنظرن الی کلام کل احد ثم بدلیل الحق تستمسکون وان لا تجدن
الحق فی کلامه فلا تجادلن فیه فانا قد حرمنا فی البیان ان لا تجادلوا ولا تتحاجوا لعلکم انتم
یوم القیمة بمن یظهره الله لا تتحاجون ولا تتجادلون ...

ویوم القیمة لما یاتیکم من یظهره الله بحجة محکمة فیه غیر الحق تحسبون ولکن الله قد علمکم
فی البیان ان امر من یظهره الله لم یکن کامر احد دونه هل یقدر غیر الله ان تنزلن بایة یعجز عنها
کل العالمین قل سبحان الله من یقدر غیر من یظهره الله ان تتلون بفطرته آیات ربه وکل عن
ذلک عاجزون لن یشتبه الحق ابدا بغیره ان انتم فی حجة تتفکرون ولا یشتبه الباطل
بالحق ان انتم فی حجة الحق تتفکرون وکم من عباد فی الاسلام قد ادعوا امر الباطل وانتم
قد اتبعتموه بعد ما شهدتم من حجة فما حجتکم عند ربکم ان انتم قلیلا ما تتفکرون فلتراقبن انفسکم

فی لیلکم ان لاتحزنن من احدٍ سوآء تجدن عنده الحجة اولا لعلکم یوم القیمة من فی قبضته کل الحجة لاتحزنون وان لاتشهدن عند احدٍ من حجة بنفسه لن یقدر ان یظهر بالحق والله لیکفینه وما علیکم ان تحزنون من نفس والله لیسئلن عنه ولیحسبنه انتم بحجة دینکم تستمسکون ثم بما نزل فی البیان لتعلمون وان مثلکم کمثل من بنی جنة یغرس فیها اشجارا من کل الثمرات اذا یاتی مالکها قد استملکتموها باسمه وحین ما یاتیکم عن نفسه تمنعون آنا قد اغرسنا شجرة القرآن واظهرنا فی تلک الجنة من کل الثمرات انتم کلکم بها تتنعمون واذا جئنا ان نملکن ما قد اغرسنا کانکم لاتعرفون صاحبها وان لاتحزنوننا ولا تمنعوننا عنها ما ملکناه بانفسنا من تلک الجنة لکنا عما عندکم لمستغنین بعد ما لا نحل لاحدٍ منکم قدر خردل وانا کنا لمحاسبین قد اغرسنا جنة البیان بمن یظهره الله واذنا کم ان تتعیشون فیها الی حین ظهوره فاذا من اول ما یظهره الله قد حرمنا علیکم کل ما عندکم الا وانتم باذن مالکم تتصرفون ...

ان یا ایها الذین اوتوا البیان فلتراقبن انفسکم فانکم انتم فی ایام من یظهره الله لاتحسبون انکم غیر رضاء الله تریدون ولکنکم فی دون رضاء الله تصبرون مثل الذین کانوا فی ایام نقطة الاولی ما خطرت بانفسهم بانهم غیر ما اراد الله یریدون واجتنبوا عن الله وما اتبعوا ما قد اراد الله بما قد جعلوا

انفسهم مومنین و ما یتفکرون فی الذین فی ایام محمد بانهم مثلهم حسبوا انهم رضاء الله یریدون بعدما
انهم قد انقطعوا عن رضاء الله بعد ما احتجبوا عن رضاء محمد ولکنهم لا یشعرون انتم یا اولی البیان
لا یحسبون بانفسکم ان تکونن مثل الذین اوتوا الفرقان او اوتوا الانجیل او اوتوا الکتب من قبل
ولکنکم لا بعد منهم حین ظهور الله ان تحتجبون لا تحسبون انکم انتم تحتجبون ولکنکم فلتتفکرن
فی الذین اوتوا الفرقان کیف احتجبوا فانکم انتم بمثلهم تحتجبون وتحسبون انکم تحسنون ولو یخطر
بانفسکم احتجابکم لترضین بان تعد من فوق الارض و ما کنتم علیها ذاکرین یاتیکم یوم تتمنون
ان تعلمون شیئا من رضاء الله ولا تجدون الله سبیلا ولتجولن مثل ما تجولن الابل ولا
تجدن مرعیا یجمعنکم علی امر انتم به توقنون فاذا لیطلعن الله شمس الحقیقة وتجری من عنده
ابحر الجود والفضل وانتم قطرة تجبون وتریدون وعن بحور الماء انفسکم تمنعون ان انتم فی شک
من هذا فلتتفکرن فی الذین اوتوا الانجیل بما انقطعوا عنهم اوصیاء عیسی قد استرضوا
فی معابدهم لیطلعون شیئا من رضاء الله و ما وجدوا الیه سبیلا فاذا قد اظهر الله محمدا رسول الله
معدن کل رضائه ما استحیوا انفسهم بماء الحیوان من عند ربهم وطلبوا فوق الارض من وراء
قطرة ماء وحسبوا انهم متقون وثلهم الذین اوتوا الفرقان وانتم ان یا اولی البیان بمثلهم

فلتراقبن انفسكم ان لاتحرمن انفسكم عن لقاء مظهر الله وانتم للقاء الله بالليل والنهار تضرعون
ولاتحرمن انفسكم عن بحر الرضاء وانتم بقطرة ما، في الارض لتحبون ولاتجدون اليه سبيلا
قل ان حجة الله قد كملت في البيان وبعد ما نزل الله البيان قد كملت نعمته على من على الارض
كلها فلا تذكرون نقض الفيض من عند الله لانفسكم فان الرحمة قد كملت وتمت على الذين
اوتوا البيان الى يوم القيمة ان انتم بآيات الله توقنون ...

وان الله قد ابدء خلق البيان بمن نزل الله البيان عليه ليوم هم الى الله يرجعون
ليعيدون ان الذين هم يؤمنون بمن يظهره الله فاولئك هم قد استدركوا ما نزل الله في البيان
واولئك هم المخلصون وان الذين هم لا يؤمنون به حين ظهوره ما استدركوا من البيان
حرفاً ولو انهم بكل ما نزل فيه لمؤمنون ثم لموقنون ثم لعاملون قل ان معنى ما نزل الله
في البيان من كل اسم خير محبوب الذين هم يؤمنون بمن يظهره الله وهم بالله وآياته موقنون
وان معنى كل اسم دون خير قد نزل في البيان الذين هم لا يؤمنون بمن يظهره الله وهم يجدون
ما نزل في البيان لمتقون قل ان الله ليعفون عنكم في ليلكم ويغفرن لكم ان انتم يوم القيمة
لتؤمنون ان الذين هم من اول ما نزل الله البيان الى يوم من يظهره الله بما نزل فيه

لمؤمنون اولئک هم اصحاب الرضوان واولئک هم عند الله فی غرف الرضوان یتعالیون ولکن من اول تسع تسع عشر عشر تا سعة یظهر الله مظهر نفسه فاذا کل من فی البیان لمبتلون ...

بما اتبعت دین الحق من قبل تتبعن دین الحق من بعد فان کل من عند الله لمهیمن القیوم ان الذی نزل الفرقان علی محمد رسول الله واثبت به ما شاء فی الاسلام لینزلن البیان علی ما انتم به توعدون من قائمکم وهادیکم ومهدیکم وصاحبکم وما انتم من اسماء الحسنی تذکرون وان ما نزل الله علی محمد فی ثلاث وعشرین سنة لینزلن الله علیّ فی یومین ولیلتین اذا لم یفصل بینهما امراً من عنده انه کان علی کل شیئ قدیرا ولعمر من یظهره الله ان ظهوری اعجب من ظهور محمد رسول الله ان کنت فی ایام الله من المتفکرین انظر من ربی فی الاعجمین کیف ینطقه الله بالآیات البینات یعجز عنها کل العالمون ولیظهرن من عنده باقرب ما یمکن ان یظهر فی الکتاب انه لا اله الا هو المهیمن القیوم ...

ان الذین احتجبوا عن ظهور الله ما استدرکوا من القرآن من حرف ولا من دین الاسلام من شیئ والا لم یحتجبوا عن الله الذی خلقهم ورزقهم واماتهم واحیاهم باجزاء دینهم بعد ما هم

یحسبون انهم لله عاملون وکم من آیات قد نزلت فی افئدتکم یوم القیمة کانکم انتم آیاها لا تقرؤن وکم من احادیث قد نزلت فی امتحاصکم فی ایام رجعنا کانکم انتم فیها لا تنظرون تشتغلون آیاکم بقواعد قد اخترعتم فی اصولکم وان ما یثمر من کل ذلک ان تطلعن برضاء ربکم وانتم حکم واحد علی مراد الله تطلعون وقد عرفکم الله نفسه وانتم آیاه لا تعرفون وما یصدکم عن الله ربکم یوم القیمة الا زخارفکم فی علمکم تتعبون فی کل عمرکم لرضاء الله وانتم یوم الآخر عن الله تحتجبون ...

وانتم یا اولی البیان مثل الذین اوتوا الفرقان مبتلون فلترحمن علی انفسکم فانکم انتم لتجدن یوماً باقوال شهداء البیان مستمسکون ویظهر الله مظهر نفسه بآیات بینات وانتم لتطرة ما دحیوان تجولون مثل ما تجولن الابل لعلکم تملکون ویتنزل الله بحور ماء الحیوان من عند من یظهره الله وانتم انفسکم بها لا تسقون وتحسبون فی دینکم بانکم شهداء متقون کلا ثم کلا انتم ابعد من الذین اوتوا الفرقان ثم الانجیل ثم کل الکتب فلترا قبن انفسکم فان امر الله لیاتینکم وانتم کلکم تتضرعون لیوم ظهور الله ثم لتبکون واذا یاتینکم انتم تصبرون ولا توقنون وان لا تحزنن مظهر ربکم لیستقیمن علی بایمانکم فلترا قبن انفسکم ان لا تحزنن من احد فانکم انتم لمبتلون ...

قل ان من یظهره الله لیتحقن حق الذین یؤمنون بالله و آیاته و اولئک هم عند الله المحقون قل ان من یظهره الله اجل من ان یذکر بذلک ان انتم فی امر الله تتفکرون قل انه لیتحقن الامر بامره و لیفتنن دون الحق بامره و الله علی کل شیئ قدیر ان تکبون ان تعرفون الحق عن الباطل فلتنظرن فی الذین یؤمنون بمن یظهره الله و الذین هم فی حین ظهوره لا یؤمنون فان هؤلاء کینونیات الحق فی کتاب الله و هؤلاء کینونات الباطل فی کتاب الله فلتتقن الله ان لا تجعلن انفسکم من دون الحق بعد ما انتم فی البیان بایم الحق ترفعون قل ان یقبل من یظهره الله لمن اتقی فی البیان و کان من المحقین ذلک باطل فلتتبعوه فان ذلک قول الله فی البیان یبدل الله النور بالنار اذا یشاء انه کان علی کل شیئ قدیرا و اذا یقبل لمن لم یکن عندکم علی حق ذلک من الحق فلا تتوهمون فیه دون الحق فان الحق یخلق بامره و ان الله لیبدلن النار بالنور اذا یشاء انه کان علی کل شیئ قدیراً فلتنظرن فی یوم الاول بما جعل الحق حقاً و الباطل باطلاً ثم بهذا یوم القیمة بینهما تفصلون ...

فلتنظرن فی الذین اوتوا الانجیل علمائهم عندهم کانوا اولا حق الانجیل فلما احتجبوا عن محمد رسول الله بدلوا بدون الحق بعد ما هم للجنة فی کل عصر هم عاملون فاذا عرفهم الله الجنة فاذا هم فیها لا یدخلون و ان بمثلهم الذین اوتوا الفرقان قد عملوا الله بان یدخلنهم الله

فی الرضوان مع المتقین ولما فتح الله علیهم ابواب الرضوان کلها فاذاهم فیها لایدخلون و دخلوا انفسهم النار بعد ما هم بانه عنها یستعیذون قل آن میزان الحق والباطل لایظهر الا یوم القیمة ان انتم تحبون الحق تعرفون وقبل یوم القیمة بما نزل فی البیان انتم الحق لمن دونه تعرفون وکم من عباد یوم القیمة هم عند انفسهم المحقون لیجعلنهم الله من الباطل بما یحجبون عمن یظهره الله وهم لما خلقوا له فی کتاب الله لایسجدون ...

قل انتم لاتعرفون الحق ولا کلمات الهدیٰ بانکم انتم ورائه تطلبون وتسلکون کل ما قد سمعتم من امر بدع فلتحضرن بین یدی مظهره ولتنظرن فی کلماته لعلکم عمن یظهره الله حین ظهوره لاتحجبون ولو اتبعت الحق من عند الذین اوتوا علم باطن الباطن لینبئک الله ربک یوم القیمة انه کان علی کل شیی قدیرا وان الله قد انهیٰ فی البیان ان یحکمن احد علی احد بعد ما لایعرف مبدء الامر ولا منتهاه لئلا یقع حکمه علی الله ربه ویجب عند نفسه انه هو لمن المتقین ان یا اولی البیان ان یخبرنکم عباد من احد قد ادعی امرا و ینزل کلماتا ظاهرها لاینبغی الا ان ینزل من عند الله المهیمن القیوم فلا تحکمن علیه ابدا الان لاتحکمن علی من یظهره الله وانتم لاتعلمون قل ان من یظهره الله احد منکم یعرفکم یوم القیمة نفسه فلتعرفن الله حین مایعرفکم مظهر نفسه لعلکم

عن صراط الله لا تبعدون وان بمثل ما قد ابعث الله الرسل من قبل نقطة البيان ليبعثن الله من يظهره الله ثم من يشاء من بعده والله على كل شيئ قدير ...

وانا قد فتحنا يوم الاول ابواب الرضوان للعالمين وقلنا ان يا كل شيئ ان ادخلوا في الرضوان فانكم في كل عسر لها تعلمون كل يحبون ان يدخلون ولكل لا يستطيعون بما اكتسبت ايديهم وان عرفت الله في باطن الباطن قبل ظهور الله لتعرفن الله ربك في ظاهر الظاهر بعد ظهوره ...

قل ان الله ليشرح صدوركم بذكر من يظهره الله ثم ثنائه افلا تحبون ان تنشرحون ان الذين يؤمنون بمن يظهره الله قلوبهم اوسع عما في السموات والارض وما بينهما ما جعل الله في صدورهم قدر خردل من الحجب ويشرح افئدتهم وارواحهم وانفسهم واجسادهم وكل ما لهم وعليهم من ارتفاع ذكر حجة ربهم وامتناع كلمة مجلى مبدئهم وهم بذكر الرحمن هم فرحون اولئك الذين قد شرح الله قلوبهم بانوار العلم والحكمة لا يريدون الا الله وهم بذكره ذاكرون ما يشاؤن الا ما قد شاء الله وهم بامره قائمون كان صدورهم مرايا كل ما يشاء من يظهره الله ينطبع فيها كذلك ليشرح الله قلوب الذين هم يؤمنون بالله وآياته وهم بالآخرة موقنون

قل انما الآخرة ایام من یظهره الله لا تجعلن شیئاً من اوامر الله موهوماً عند انفسکم و لترون کل شیئ ما قد خلقه الله بامره باعین افئدتکم مثل ما انتم باعین اجسادکم تبصرون ...

وان امر الله فی ظهور مهدیکم اعجب من امر محمد رسول الله ان انتم فیه تتفکرون وقد ابعث الله محمداً رسول الله من الاعراب بعد ما قد قضی من عمره اربعین سنة حیث انتم کلکم به مؤمنون وموقنون وقد اظهر الله هادیکم بعد ما قد قضی من عمره اربع وعشرین سنة من الذین هم کلهم من الاعراب لا یستطیعون ان ینطقون بها و لا هم یعلمون کذلک لیظهرن الله امره و لیحقق الحق بآیاته انه لقوی مقتدر مهیمن محبوب ...

قل ان الله قد ادخل کل شیئ فی ظل شجرة الاثبات الا الذین هم بانفسهم تتقلون یستطیعون ان یؤمنون بالله ربهم ثم علی الله ربهم یتوکلون او یحتجون عن الله ربهم او بآیات الله لا یوقنون فانهما لیسیران فی البحرین بحر النفی والاثبات انهم آمنوا بالله وآیاته وهم فی کل ظهور بما قد نزل الله فی الکتاب لمتبعون فاولئک الذین هم قد خلقهم الله من ثمرات الرضوان واولئک هم الفائزون وان الذین هم لا یؤمنون فی کل ظهور بالله وآیاته فاولئک هم فی بحر النفی لیسیرون کتب الله علی نفسه ان یغلبن بحر الاثبات بامره ولیعدن من بحر النفی

بقدرته انه کان علی کل شیئ قدیراً وانکم انتم فلتعرفون الله ربکم عند کل ظهور لعلکم
انفسکم فی النفی لاتدخلون انتم قبل ان یظهر الله من نبیٍ لتکونن فی بحر الاثبات لموقنون
ولکن لمّا یأتیکم رسول من عند الله ولا تتبعوه فاذا لیبدلن الله نورکم بالنار فلتراقبن انفسکم
لعلکم انتم انفسکم بالله وآیاته لتنبئون ...

قل ان الله لیزینن قلوبکم ان انتم بمن یظهره الله لاتؤمنون ولیرفعن الله زینغ قلوبکم
ان انتم بمن یظهره الله تؤمنون قل ان الله ما اراد فی البیان الا ان یعیدنکم الی نفسٍ واحدةٍ
مثل ما قد بدئکم من نفسٍ واحدةٍ هذا ما اراد الله فی البیان ان انتم تدرکون یوم الذی قدر الله
ان یبدئکم من البیان هل تعرفون حیاً او شهداً او دلاً، او اسماء او مؤمنون کذلک
یرید الله یوم القیمة ان تعرفون من یظهره الله وانتم بما خلقوا بامر نقطة البیان لارتفاع
کلمة عمن خلقکم لاتحجبون هل لکم قبل ان یبدئکم من نقطة البیان من ذکر وکیف من کتابٍ
او حکمٍ فلتفحصن مبدئکم لعلکم فی یوم عودکم لتنبئون ما امرکم الله بالحق ولا ادلاء الحق ولا شهداء
العدل الا لارتفاع ذکر نقطة الاولی ان انتم قلیلاً ما تتذکرون کل ذلک لارتفاع امر
من یظهره الله حین ظهوره ان انتم قلیلا ما تتذکرون فلتعیدن الی الله مثل ما قد بدئتم و

و لا تقولون کیف اولا ان انتم ترمدون ثمرة بدئکم فی عودکم تظهرون کل من یبدء فی البیان لا تظهر ثمرة بدئکم الا و ان یعودن الی من یظهره الله ذلک من قد ظهر بدئکم الی الله ثم عودکم الی الله ان انتم تعلمون ...

و کم من عباد یلبسون الحریر فی کل عرم و هم لباس النار یلبسون بما لا یلبسون لباس الهدیٰ و التقی و کم من عباد یلبسون فی کل عرم من قطن او صوف خشن و لکنهم بما قد لبسوا لباس الهدیٰ و التقی قد لبسوا خلع الرضوان و هم فی رضاء الله متلذذون و ان تجمعن بینهما بان تلبس الهدیٰ و التقی ثم حریر الابهیٰ لکان خیراً لکم عند الله ان انتم تستطیعون و الا لا تحزنون ثم تتقون ... لولاه فی ذلک الخلق ما امرنا بامرٍ و لا نهینا بنهیٍ و لکنا لارتفاع ذکره و امتناع امره قد امرناکم با و امر من لدنا انا کنا آمرین و نهینا عن نواهی من لدنا انا کنا مکرهین لتستدرکن رضاء الله من عنده حین ظهوره ثم کل ما یکره تتقون قل ان رضاء من یظهره الله رضاء الله و کره من یظهره الله کره الله انتم برضاء الله عن کره الله لتستعیذون قل ان اولاء رضائه الذین هم به مؤمنون و موقنون و ان اولاء کره الذین هم حین یسمعون آیات الله من عنده او یرون کلمات الله من عنده فی الحین لا یؤمنون و لا یوقنون ...

فصل ششم

مستخرجاتی از تواقیع مختلفه

بسم الله الرحمن الرحیم

هوالله الاکبر الارفع

الله اکبر هوالامنع الاقدس الاعلیٰ

قل الله ربّ وکلّ له عابدون قل الله حقّ وکلّ له قانتون ذلکم الله ربّکم والیه
انتم تنقلبون أفی الله شکّ خلقکم وکلّ شیئ ذلک ربّ العالمین ...

قل انّ احداً من اهل ذلک الدّین یغلب علی من فی السّموات والارض وما بینهما
باذن الله اذا انّه لحقّ لاریب فیه فلاتخافن ولا انتم تحزنون قل انّ الله ضمن علی نفسه
بما نزّل فی الکتاب بان یغلبنّ احداً من اصحاب الحقّ علی مأته نفس من دونهم ومأته منهم
علی الف من دونهم والف منهم علی کلّ من علی الارض کلّها یخلق الله ما یشاء بامره انّه کان علی کلّ
شیئ قدیرا قل انّ قوّة الله فی قلوب الّذین وحّدالله وقالوا انّه لا اله الّا هو ومن یشرک
بالله فانّه هو میّت فی قلبه فلاترونهم احیاء علی الارض فانّهم اموات وسیضرالله جنود

الحق ویطهر الله الارض کلها الا لیکن فی علم الله من احد الا وانه لیؤمن بالله ولا یدعو الها من دونه ویسجد لله باللیل والنهار وکان من الموقنین قل ان الله الحق ظاهر فوق عباده وهو الحکیم القیوم...

شهد الله انه لا اله الا هو له ملک السموات والارض وما بینهما لن یدرکه من شیئ ولا یعرفه ولا یوحده من شیئ فلا یوجده لم یکن له من مثل ولا شبه ولا من کفو ولا احد فلتکبروا الله وتعظموه وتقدسوه وتوحدوه وتعززوه وتعظموه تعظیما عظیما ذلک ما یدخلنکم فی الجنة ان انتم بآیات الله توقنون هذا کتاب مسطور هذا لوح منشور قل ان هذا لهو البیت المعمور قل ان هذا لهو الورقة الکافور قل ان هذا شجرة الظهور قل ان هذا بحر المسجور قل ان هذا ذکر مستور قل ان هذا نور فوق کل نور ...

یبدع الله کل نور بامره انه هو النور فی ملکوت السموات والارض وما بینهما ینور الله قلوبکم ویثبت اقدامکم بنوره لعلکم تشکرون قل ان هذا جنة المأوی قل ان هذا مسجد الاقصی قل ان هذا سدرة المنتهی قل ان هذا شجرة الطوبی قل ان هذا آیة الکبری قل ان هذا طلعة العظمی قل ان هذا وجه الحسنی ...

قل کل من اول الذی لا اول له الی آخر الذی لا آخر له بمن یظهره الله یسجدون وکیف

انتم یوم ظهوره تسجدون باللیل و النهار بما قد امرکم نقطة البیان و انتم لمن یظهره الله لاتسجدون ...

واجعل اللهم تلک الشجرة کلها له لیظهرن منها ثمرات ما قد خلق الله فیها لمن قدارادالله ان یظهره بما اراد فانی انا وعزتک ما اردت ان یکون علی تلک الشجرة من غصن ولا ورق ولا ثمر لئن یسجد له یوم ظهوره ولا یسجد ـ به بما ینبغی لعلو علو ظهوره وسمو سمو بطونه وان شهدت یا الهی علی من غصن او ورق او ثمر لم یسجد له یوم ظهوره فاقطعه اللهم عن تلک الشجرة فانه لم یکن منی ولا یرجع الی ...

فان مثله جل ذکره کمثل الشمس لو یقابلنه الی مالا نهایة مرایا کلهن لیستعکسن من تجلی الشمس فی حدهم وان لم یقابلها من احد فیطلع الشمس ویغرب والحجاب للمرایا وانی ما قصرت عن نصحی ذلک الخلق وتدبیری لاقبالهم الی الله ربهم وایمانهم بالله بارئهم وان یؤمنن به یوم ظهوره کل ما علی الارض فاذا ایسر کینونتی حیث کل قد بلغوا الی ذروة وجودهم ووصلوا الی طلعة محبوبهم وادرکوا ما یمکن فی الامکان من تجلی مقصودهم والا یحزن فؤادی وانی قد رضیت کل شیی لذلک فکیف یحتجب احد علی هذا قد دعوت الله ولا دعونه ...

وان بهاء من یظهره الله فوق کل بهاء. وان جلاله فوق کل جلال وان جماله

فوق کل جمال وان عظمته فوق کل عظمة وان نوره فوق کل نور وان رحمته فوق کل رحمة وان کماله فوق کل کمال وان عزته فوق کل عزة وان اسمائه فوق کل اسماء وان رضائه فوق کل رضاء وان علوه فوق کل علو وان ظهوره فوق کل ظهور وان بطونه فوق کل بطون وان علائه فوق کل علاء وان منه فوق کل من وان قوته فوق کل قوة وان سلطنته فوق کل سلطنة وان ملکه فوق کل ملک وان علمه نافذ فی کل شیئ وان قدرته مستطیلة علی کل شیئ ...

انما البدء من الله انما الرجع الیه انما العرض علیه انما النشر الیه والبعث الیه والحساب بیده والمیزان آیاته والموت حق لمن یمت بظهوره حیث لم یشاء الا ایاه والبعث من مراقد الاجیاء کیف یشاء بقوله والجنة رضاه والنار ایام السقر عدله وان اول ظهوره یوم القیمة الی ما یأمر وکل شیئ ملکه وکل شیئ خلق له وما سواه خلقه...

بسم الله الامنع الاقدس

انني انا الله لا اله الا انا وان ما دونی خلقی قل ان یا خلقی ایای فاعبدون قد خلقتک ورزقتک وامتک واحییتک وبعثتک وجعلتک مظهر نفسی تتلون من عندی آیاتی

ولتدعون کل من خلقته الی دینی هذا صراط عز منیع وخلقت کل شیئ لک وجعلتک من لدنا سلطاناً علی العالمین واذنت لمن یدخل فی دینی بتوحیدی واقرنته بذکرک ثم ذکر من قد جعلته حروف الحی باذنی وما قد نزل فی البیان من دینی فان هذا ما یدخل به الرضوان عبادی المخلصین وان الشمس آیة من عندی لیشهدن فی کل ظهور مثل طلوعها لکل عبادی المؤمنین قد خلقتک بکلمة ثم کل شیئ بقولک امراً من لدنا انا کنا قادرین وجعلتک الاول والآخر والظاهر والباطن انا کنا عالمین وما بعثت علی دین الا آیاک وما نزل من کتاب الا علیک وما یبعث علی دین الا آیاک وما ینزل من کتاب الا علیک ذلک تقدیر المهیمن المحبوب وانما البیان حجتنا علی کل شیئ یعجز عن آیاته کل العالمین ذلک کل ایاتنا من قبل ومن بعد مثل انک انت حینئذ بکل حجتنا ندخل من نشاء فی جنات قدس عظیم ذلک ما یبدأ فی کل ظهور من الامر امراً من لدنا انا کنا حاکمین وما نبدأ من دین الا لما یبدع من بعد وعداً علینا انا کنا علی کل قاهرین ...

هو الله الملک الحق المستعان

سبحان من له ملک السموات والارض وبیده ملکوت کل شیئ وکل الیه یقلبون

وهو الذی یدبر مقادیر کل شیئ و ینزل فی الکتاب ما هو خیر و رحمة للذین هم فی دینه یشکرون قل
تلک حیوة تفنی و کل نفس تخصم الی الله ربی و انه لیوفی اجور الذین صبروا احسن الذی کانوا یصنعون
و ان الله ربک یجری مقادیر کل شیئ کیف یشاء بامره و ان الذین یعیلون فی مرضات ربک
اولئک هم الفائزون و ما اظهر الله ربک من قبل نبیاً الا کان یدعو قومه الی الله ربه و انما
یومئذ بمثل القبل لو انتم فی آیات الله تنظرون و لما اتی الله بمحمد نبیه قد قضی فی علمه بان یختم
النبوة یومئذ بلی انه جاء بالحق و قضی الله امره کیف شاء و انا کنا یومئذ فی ایام الله
ظاهرون تلک ایام ما اشرقت الشمس علیها بمثلها من قبل و تلک ایام تنتظرها الامم من قبل
یومئذ فکیف انتم راقدون فتلک ایام اظهر الله شمس الحقیقة فیها فکیف انتم صامتون
فتلک ایام انتظرتموها من قبل و تلک ایام العدل ان اشکروا الله یا ایها المؤمنون فلا یحزنکم
عمل الذین کفروا انهم وکلوا علی اجسادکم و ما جعل الله علیهم من سلطان علی انفسکم و ارواحکم و افئدتکم
و اتقوا الله لعلکم تفلحون انما خلق الله لکم کل شیئ فانکم انتم ما خلقتم لشیئ اتقوا الله و لا یحجبکم
الصور و الالباس و اشکروا الله لعلکم ترحمون تلک حیوة فانیة و یقضی عنکم لذائذها و یسترجعن
الی الله و انتم عما قلیل تندمون و انتم عما قلیل تستبنون و لسوف انتم بین یدی الله تحضرون

وستسئلون عما كنتم تعملون قل كيف تكفرون بآيات العدل جهرة وانتم كتاب الله من قبل
تقرئون وكيف تجحدون بلقاء ربكم يومئذ وانتم واعدتم به من قبل وانكم انتم يومئذ لا تذكرون
فقد حجبتكم الصور عن رضاء ربكم واتبعتم اهواء انفسكم الا الذين اوتوا العلم من ربكم فهم يومئذ
في دين الله الحق تشكرون كذلك نبأ الذين ترى فيهم خيرا يومئذ وكذلك علمهم سبل الحق لعلهم
يفقهون فلتحفظن لسانك عما يحزنك واسئل الله من فضله انه بالمصلحين عليم حكيم وانه لمع الذين آمنوا
من عباده وما الله ربك بغافل عما يعمل المفسدين فلا يعزب عن الله ربك من شيء لا في
السموات ولا في الارض فتلك آيات بينات رحمة من ربك وهدى للعالمين من آمن بها
فله نور ومن اعرض وكفر فله نار من رجز اليم انما يمس الذين كفروا عذاب الخزي من ربك
ولهم الويل مما اكتسبوا وهم في ضيق ضغيط وسيوقدون النار بايديهم ولا تطفى هذه النار ابدا
اولئك مائهم غورا ولا يجدوا من ماء معين وسيمشون في ظلمات انفسهم ولا تشرق عليهم
شمس من رحمة ربك ولا تجدوا من نور منير كذلك اظلهم الله في الدنيا والآخرة وانه كذلك يجزي
عباده المشركين وسيعذبون بنار لا تطفى وبما جهنم يقطع امعائهم ومالهم من شافعين اشكر الله
بما نجيت من هذه النار ومائك معينا واحمد الله بما اتقيت وكنت من المهتدين ولتكبرن على من معك

ولتكونن من الذاكرين .

هو الله تعالى نوره

ان هذا كتاب نزلت آياته الى التي آمنت بآيات ربها وكانت من القانتين ان اشهدي انه لا اله الا الله ربي وربك وما من اله الا اياه وهو الفضال العظيم وان اشكري ربك بما وفقك يومئذ والقى اليك من آيات بينات في ذلك الكتاب وجعلك من اللواتي آمن بآيات الله واتخذن الله وليا لانفسهن وكن من الشاكرين فيجزيك الله ومن آمن بآياته باحسن جزاء من عنده انه لا اله الا هو وانه لغني كريم وسعت رحمته كل شيء وهو الرحمن الرحيم ...

هو الابصر

شهد الله انه لا اله الا هو العزيز المحبوب فلتنظرن من نظهره الله يوم القيمة بالحق ثم بما نزل من عنده توقنون قل الله انصر فوق كل ذا نصر لن يقدر ان تمنع عن مليك سلطان نصره من احد لا في السموات ولا في الارض ولا بينهما يخلق ما يشاء بامره انه كان نصاراً ناصراً نصيراً

اذا اشرقت شمس البهاء عن افق البقا انتم فاحضروا بین یدی العرش ایاکم ان تقعدوا بین یدیه او تسئلوا
مالا اذن لکم اتقوا الله یا ایها المرایا کلکم اجمعون ان تسئلوا من بدایع فضله لینظهر لکم ماشاء واراد
لان کل الفضل فی ذلک الیوم یطوف حول عرشه وینظهر من عنده ان انتم تعلمون ان صمتوا تلقاء
العرش لان یصمت فی ذلک الیوم لخیر عما خلق بین السموات والارض ولا تکونوا من الذین اوتوا
العلم من قبل واستکبروا به علی الله المهیمن القیوم لانه فی ذلک الیوم قد کان فوق کل ذی علم علاماً
عالماً علیم وفوق کل ذی قدرة قد کان قداراً مقتدراً قدیر وفوق کل ذی عظمة قد کان عظاماً
متعظماً عظیم وفوق کل ذی رفعة قد کان رفاعاً مرتفعاً رفیع وفوق کل ذی عز قد کان عزازاً متعززاً
عزیز وفوق کل ذی حکم قد کان حکاماً حاکماً حکیم وفوق کل ذی جود قد کان جوادها وداً اجود
وفوق کل ذی امر قد کان امارا آمراً امیر وفوق کل ذی فضل قد کان فضالا فاضلاً فضیل
کلکم خلقتم للقائه والحضور فی ذلک الموقف الاعظم العظیم وانه قد ینزل من سماء جوده ما هو خیر لکم
ومانزل من عنده انه لیغنیکم عن العالمین لن ینفع الیوم کل ذی علم علمه ولا کل ذی فضل فضله
ولا کل ذی عظمة عظمته ولا کل ذی قدرة قدرته ولا کل ذی ذکر ذکره ولا کل ذی عمل
عمله ولا کل ذی رکوع رکوعه ولا کل ذی سجود سجوده ولا کل ذی توجه توجهه

ولا کل ذی شرف بشرفه ولا کل ذی نسب عالی نسبه ولا کل ذی حسب متعالی حسبه
ولا ذی بیان ببیانه ولا کل ذی نور بنوره ولا کل ذی اسم اسمه لان کل ذلک و
کل ما عرفتم و ادرکتم کلها قد خلق بقوله کن فیکون وانه لو یشاء لیبعث الممکنات بکلمة من
عنده لیقدر وانه قد کان فوق ذلک لمقدراً مقتدراً قدیر ایاکم یا ایها المرایا تغرنکم الاسماء
فی ذلک الیوم فاعلموا انتم و ما فوقکم و ما دونکم قد خلقتم لذلک الیوم اتقوا الله ولا
ترتکبوا ما یحزن به فؤاده وتکونن من الغافلین ربما یظهر بالحق وانتم راقدون علی مقاعدکم
ویأتیکم رسله بالواح عز مبین وانتم تستکبرون وتحکمون علیه ما لا تحکمون به علی انفسکم وتقولون
لیس هذا من الله المهیمن القیوم سبحانک اللهم یا الهی انت تعلم بانی بلغت کلمتک وما
قصرت فیما امرتنی به اسئلک بان تعتصمنی فی ذلک الیوم خلق البیان بان لا یعترضوا
علیک ولا یجادلوا بایاتک وتحفظهم یا الهی بقدرتک التی استطلتها علی العالمین ...

هو العزیز

الحمد لله الذی له ما فی السموات والارض وهو الحکیم الخبیر وهو الذی یبدع ما یشاء
بامره وهو اللطیف المنیع قل هو الغالب علی امره ینصر من یشاء بجنده انه لا اله الا هو العزیز

الحکیم و له ملک السموات و الارض و هو القوی العزیز قل ان الذین آمنوا بالله و آیاته
اولئک هم اصحاب الحق و اولئک هم فی جنات النعیم و ان الذین کفروا بالله و ما اظهر من
عنده اولئک اصحاب النار و اولئک هم فیها خالدین قل ان اکثر الناس کفروا بالله
جهرة و اولئک اتبعوا کل شیطان مرید مثلهم کمثل الذین هم مضوا من قبلهم و اولئک صدقوا کل
جبار عنید ما من الهٍ الا انه و له ملک السموات و الارض و هو اللطیف الخبیر شهد الله انه
لا اله الا هو و ان الذی ینطق بامر ربه انه هو اول العابدین هو المبدع البدیع الذی ابدع
السموات و الارض و ما بینهما و کل بامره یعملون و هو الذی وسعت رحمته من فی السموات
و الارض و ما دونهما و کل بامره یعملون ...

فلتراقبن یوم من یظهره الله فانی ما اغرست شجرة البیان الا لتعرفنی و انی انا
اول ساجد له و مؤمن بنفسه فلا تضیعن عرفانکم فان البیان مع علوه یؤمن بمن یظهره الله
و انه لاحق بان یکونن عرش الحقیقة مع انه هو ایای و انی انا ایاه و لکن لما رفعت شجرة
البیان بمنتهی علوها فاذا انقطعها تسجد لله ربها فی هیکل من یظهره الله لعلکم تعظمون الله علی
ما تستحق به نفسه فانکم قد خلقتم بنقطة البیان فلما استسلمت لمن یظهره الله تلک النقطة

واستشرفت برفعته واستظهرت بظهور عزته واستجللت بجلال وحدانيته هل لمن خلق بها من شأنٍ يقول لمَ اوبمَ فانّ يا كلّ شيئ في البيان فلتعرفنّ حدّ انفسكم فانّ مثل نقطة البيان يؤمن بمن يظهره الله قبل كلّ شيئ وانّني انا بذلك لاقتخرنّ على من في ملكوت السموات و الارض و ما بينهما لانّ لاعزّ الّا في عرفان الله ولا لذّة الّا في توحيد الله فلا تحجبنّ عن الله بعد ظهوره فانّ كلّ ما رفع البيان كخاتمٍ في يدي وانّني انا خاتم في يدي من يظهره الله...

فصل هفتم

ادعیه و مناجات

بسم الله المتکبر المتجبر

تبارک الذی بیده الملک یبدع ما یشاء بامره کن فیکون لله الامر من قبل و من بعد
ینصر من یشاء بامره انه لقوی عزیز لله العزة فی ملکوت الامر و الخلق و ما بینهما و کان الله
قویا عزیز و لله القوة کلها من قبل و من بعد و کان الله قویا قویا و لله ملک السموات و
الارض و ما بینهما و کان الله علی کل شیئ محیطا و لله خزائن السموات و الارض و ما بینهما و
کان الله علی کل شیئ حفیظا و لله بدع السموات و الارض و ما بینهما و کان الله علی کل شیئ
شهیدا و لله حکم السموات و الارض و ما بینهما و کان الله ذا حکم سریعا و لله مقادیر السموات
و الارض و ما بینهما و کان الله علی کل شیئ حفیظا و لله مفاتیح السموات و الارض و ما بینهما ینفق
کیف یشاء بامره و کان الله واسعا علیما قل حسبی الله الذی فی قبضته ملکوت کل شیئ یحفظ
من یشاء من عباده بجنود السموات و الارض و ما بینهما و کان الله علی کل شیئ حفیظا سبحانک
اللهم فاحفظنا من بین ایدینا و من خلفنا و من فوق رؤسنا و عن ایماننا و عن شمائلنا
و من تحت ارجلنا و من کل شطر نسب الینا انک لعلی کل شیئ حفیظ ...

فلتنزلن اللهم رحمتک علی شجرة البیان و اصلها و فرعها و اغصانها و اوراقها

واثمارها وما فيها وعليها ولتجعلن كلها لوح قرطاس منيع ولتحضرنه بين يدي من يظهرنه يوم القيمة
ليقبلن عود كل من في البيان بفضله وليبدئن خلق الآخرة بجوده اذ كل فقراء عند
فضلك وارقاء عند جودك فبجودك يا الهي وبكرمك يا ربي ولطفك وباحسانك
يا محبوبي ومنك فلتعفظن من تظهرنه يوم القيمة ان لا يمسه من حزن ...

سبحانك وتعاليت كيف اذكرك يا محبوب الموجودات وكيف اعترف
بحبك يا مرهوب الممكنات وان منتهى ما تستعرج الافئدة وغاية ما تدرك العقول
والانفس هو اثر الذي ذوقت بامرك وظهور الذي قد ظهر بظهورك فسبحانك وتعاليت
انك انت اجل من ان تذكر بذكر دونك او ان تثنى بثناء غيرك قد شهدت الخلائق
بجوهريتها بانتهاء مقطعة عن ساحة القرب في جوارك واعترفت الذوات بجرديتها
بانتهاء ممتنعة عن الوفود عليك فسبحانك وتعاليت ذكر نفسك يليق بنفسك ونعت
ذاتك يستحق كينونيتك ... اي رب انت انشأتني بفضلك في مثل هذه الليلة وانا
ذا على جبل وحده سبحانك لك الحمد بما انت تحب في ملكوت السموات والارض ولك
الملك في غياهب ملكوت الامر والخلق اي رب قد خلقتني بفضلك وحفظتني في ظلمات

البطون بمنك و رزقتنی بدم الحیوان بلطفك ثم لما صورتنی باحسن صورة من فضلك
واتممت خلقی باحسن صنع من عندك ونفخت من روحك فی جسدی بمنتهی رحمتك و
ظهور فردانیتك هنالك قد اخرجتنی من عالم البطون الی عالم الظهور عریانا ما كنت اعلم
شیئاً ولا استطیع علی امر قد رزقتنی بلطفك من لبن طری وربیتنی فی ایدی الامهات
والآباء بلطف جلی حتی علمتنی مواقع الامر من فضلك وعرفتنی منهاج الدین من كتابك
فلما بلغت الی منتهی حد البلوغ اشهدتنی ذكرك الممنوع واصعدتنی الی مقام معلوم وربیتنی
هنالك بلطائف صنعك ورزقتنی علی تلك الارض باكرم آلائك حتی قضی ما قضیت
فی كتابك قد اصعدتنی بفضلك الی اعلی روضة القدس وانزلتنی بمنك علی خطیرة الانس
حتی استدركت ما استدركت فیه من ظهورات رحمانیتك وشئونات فردانیتك وتجلیات
كبریائیتك وبدایات احدیتك ونهایات قیومیتك وآیات واحدیتك وعلامات
سبوحیتك ومقامات قدوسیتك وما لا یحیط بعلم احد دونك ...

فانی انا یا الهی عبدك وفقیرك وسائلك ومسكینك ونازلك ومستجیرك ما كان
رضائی الا فی حبك ولا ولهی الا فی ذكرك ولا شوقی الا فی طاعتك ولا سروری

الا فی قربک ولا سکونی الا فی وصلک بعد علمی بان کینونیتک مقطعة الاشیاء کلها و ذاتیتک مستدة الممکنات بکلها لانی کلما استصعد الیک ما استدرک الا عطائک فی نفسی و آثار رحمتک فی کینونیتی فکیف یمکن لمن قد خلقته بقربک و لقائک مع انک لن تقترن بشیئ ولا یدرکک شیئ وکیف یمکن للعبد عرفانک و ثنائک بعد ما قد قدرت فیه من ظهورات ملکک و بدایع ملکوتک حیث کل شیئ مدل بانه مقطوع عن ساحة قربک بحد وجوده مع ان جذابیتک لم تزل و لا تزال محققة فی ذوات ابداعک و ما ینبغی لبساط قدس رحمتک مرتفعة عند اهل انشائک هذا یا الهی منتهی عجزی عن تسبیحک و غایة فقری عن تحمیدک فکیف و الوصول الی توحیدک او التشبث بظهورات تکبیرک و تقدیسک و تمجیدک لا و عزتک ما اردت دونک ولا ارید سواک ...

سبحانک اللهم ان لک الخلق و الامر و انا کنا علی ربنا متوکلین سبحانک اللهم انک انت فاطر السموات و الارض و ما بینهما و انک انت الملک المبدع الحکیم سبحانک اللهم انک انت جامع الناس لیوم لا ریب فیه فیه کل علیک یعرضون فیه کل الیک یبعثون ذلک یوم الحق تقدر کیف تشاء بامرک انک انت الملک المبدع العزیز المحبوب ...

سبحانک اللهم انک انت ربنا تعلم ما فی السموات و ما فی الارض فانزل علینا رحمة من عندک انک انت خیر الراحمین سبحانک اللهم قدر لنا من عندک ما تفرغ به قلوب عبادک المخلصین سبحانک اللهم انک انت مبدع السموات و الارض و ما بینهما و انک انت الملک القدوس العزیز الحکیم سبحانک اللهم فانزل علی الذین آمنوا بالله و آیاته نصراً عزیزاً من عندک لیظهرنهم علی الناس کلهم اجمعین ...

سبحانک اللهم کیف اذکرنک و انک انت خلو عن ذکر العالمین سبحانک اللهم انک انت الملک الحق تعلم ما فی السموات و ما فی الارض و ان الیک المصیر قد نزلت الامر من عندک علی قدر مبین سبحانک اللهم انک تنصر من تشاء بجنود السموات و الارض و ما بینهما امراً من عندک انک انت الملک الحق ذو البطش الشدید سبحانک اللهم انک تغفر من عبادک من یتوب الیک فی کل حین فاغفر اللهم لی و للذین هم یستغفرون بالاسحار و یقیمون الصلوة باللیل و النهار و لا یریدون الا الله و ینفقون مما اتاهم الله من فضله و یسبحونک باللیل و النهار و لا یفترون ...

سبحانک اللهم اغفر لنا و ارحمنا و ارجعنا الیک و لا تکلنا الی شیئ سواک و هب لنا

ما انت تحبه وترضاه وتستحقه عنه بفضلك وارفع درجات الذين آمنوا واصفح عنهم بجميل صفحك انك انت المهيمن القيوم ...

ربنا اعصمنا بفضلك عما يكره رضاك وهب لنا ما انت تستحق به وزدنا بفضلك و بارك واعف عنا ما اكتسبنا وكفر عنا سيئاتنا واصفح عنا بجميل صفحك انك انت المتعالي القيوم وسعت رحمتك ما في السموات والارض وسبقت مغفرتك كل شيئ ولك الملك وبيدك الخلق والامر وفي يمينك كل شيئ وفي قبضتك مقادير العفو تعفو عمن تشاء من عبادك انك انت العفو الودود لا يعزب عن علمك من شيئ ولا يخفى عليك دون ذلك ربنا اعصمنا بحولك وادخلنا في تحبه بدحك وهب لنا ما انت تستحق به انك انت الملك الفضال المتعالي المودود ...

سبحانك اللهم يا الهي لا يعزب من علمك من شيئ ولا يفوت عن قبضتك من شيئ ولا يعجزك من شيئ لا في السماء ولا في الارض ولا من قبل ولا من بعد ترى الخبئة واهلها وتشهد على ما دونها واهلها وكل عبادك وفي قبضتك فانصر اللهم عبادك الصابرين في ايامك على حق النصر بما استشهد في سبيلك وانزل عليهم بما تفرغ

به افئدتهم وتروح به سریرتهم وتطمئن به قلوبهم وتسکن به ابدانهم وتعرج به ارواحهم الی الله الاعلی والجنة الاقصی والمقاعد التی قد قدرتها لاولی العلم والتقوی انک تعلم کل شیئ نحن عبادک وارقائک وعبادک وفقرائک لاندعوا دونک یا آلهنا ربّاً ولانرجوا من سواک یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما رحمة وفضلاً کلنا فقر وفناء وعجز واضمحلال کلک غناء واستقلال وبهاء واجلال وافضال بدّل اللهم ما کنا به مستحقین بما انت تستحق به من خیر الآخرة والاولی ومن فضلک من العلی الی تحت الثری انک انت ربنا ورب کل شیئ القینا انفسنا بین یدیک رجاء ما انت علیه ...

سبحانک رب الی من الوذ وانک انت الهی ومحبوبی والی من استجیر وانک انت ربّی ومالکی والی من اهرب وانک انت مولای وکنفی والی من استغیث وانک انت ذخری ومنتهی املی وبمن استشفع عندک وانک انت غایة رجائی ومنتهی مطلبی سبحانک رب قد انقطع الرجاء الا من فضلک وسدّت الابواب الا من معادن رحمتک فاسئلک اللهم رب بنورک الانور الذی کل یخضع له به وکل یسجد لوجهک به واذا وضعته علی النار یجعله نوراً وعلی الاموات یجعله احیاء علی کل عسر یجعله یسراً اسئلک

بذلک النور الاکبر العظیم وبهاء سلطان جبروتک یا ذا القوة المتین ان تبدلنا بما
انت علیه من فضلک وتجعلنا معادن نورک وتهب لنا ما ینبغی لجلال سلطان کبریائک
اذا الیک بسطت یدای ربّ والجأت ظهری ربّ واسلمت نفسی ربّ وتوکلت
علیک ربّ وانتصرت بک ربّ ولا حول ولا قوة الّا بک ...

یا الٰهی تعلم انّ من اوّل یوم الذی قد خلقتنی من ماء محبتک الی ان قضی من عمری
خمس وعشر سنة لقد کنت فی ارض الّتی قد شهدت علی خلقی علیها ثمّ قد اصعدتنی علی
جزیرة البحر هنالک اتّجرت بآلاء مملکتک وما قد خصصتنی من جواهر بدایع عنایتک
الی ان قضی خمسة هنالک قد صعدت الی ارض المقدّسة وقد قضی عنی حولاً هنالک
ثمّ قد رجعت الی ارض الّتی قد شهدت خلقی علیها واستشهدت فواضلک العلیا و
مواهبک العظمی هنالک فلک الحمد علی کلّ آلائک ولک الشکر علی کلّ نعمائک
ثمّ قد صعدت الی بیتک الحرام فی حول الخامس بعد العشر الثّانی وقد قضی عنّی حولاً
هنالک ثمّ رجعت الی ارض الاولی الّتی قد شهدت خلقی هنالک ثمّ قد صبرت
هنالک فی سبیل محبتک واستشهدت موارد جودک وعنایتک الی ما قدرت لی الصّعود

الیک والتهاجر لدیک فخرجت باذنک من هنالک وقد قضی عنی نصف حول علی ارض
الصاد ثم سبعة شهر علی جبل الاول الذی قد نزلت علیّ فیه ما ینبغی لجلال قدس عطائک
وعلو فضلک وامتنانک ثم هذا سنة الثلثین حیث لتشهدن علیّ علی ذلک الجبل
الشدید وقد قضی حولاً یا الهی لاکونن علیها فلک الحمد یا الهی فی کل حین وقبل حین
وبعد حین ولک الشکر یا ربی فی کل شأن وقبل شأن وبعد شأن قد تمت آلائک
فیّ حقی وکملت نعمائک فی شأنی وما شهدت فی حین الا کل فضلک واحسانک وجودک
وامتنانک وکرمک وارتفاعک وسلطانک واعزازک ونورک وابهائک وما ینبغی
لبساط قدس قیومیتک واجلالک وبساط مجد دیمومیتک وارتفاعک ...

رب لا علم ان ذنوبی قد احدقت وجهی عندک واثقلت ظهری لدیک
وحالت بینی وبین طلعتک واحاطتنی من کل شطر وحجبتنی من کل طرف بالوفود
علی ظهور قدرتک ای رب لو لم تغفر لی فمن یقدر علی ذلک ولو لم ترحم علیّ فمن
یقدر بهذا فسبحانک انت خلقتنی وما کنت شیئاً وانت رزقتنی وما علمت امراً فسبحانک
کل النعم من عندک وکل الفضل من خزائن امرک ...

استغفرک اللهم من کل ذکر بغیر ذکرک ومن کل ثنا بغیر ثنائک ومن کل لذة بغیر لذة قربک
ومن کل راحة بغیر راحة انسک ومن کل سرور بغیر سرور محبتک ورضاک ومن کل
ما نسب الی بما نسب الیک یا رب الارباب ومقدر الاسباب ومفتح الابواب ...

ای رب کیف احمدک علی تجلیات العظمی ونفحاتک الکبری علی الکهف حیث
لا یعادله شیئ فی السموات ولا فی الارض قد حفظتنی فی وسط الجبل بعد ما قد احاطتنی
الجبال من کل شطر فوقی هذا عن الیمین وبیمینی هذا عن الشمال وبین یدی جبل آخر
سبحانک لا اله الا انت فکم رأیت عن فوقی قطع الجبال نازلة وانک قد حفظتنی
عنها وجعلتنی فی حصن وحدانیتک فسبحانک وتعالیت لک الحمد علی ما انت تحب
وترضی ولک الشکر علی ما انت قدرت وقضی لم یزل احسانک نازل وصنعک
جاعل لا یشابه فعلک فعل دونک ولا تساوی عطیتک عطیة سواک فلک الحمد یا
محبوب من اول ساعة التی نزلت علی الکهف الی ساعة التی انا کنت خارجا عنه باذنک
فسبحانک لم تزل قد رأیتک علی بساط العز والاجلال وانت قد تنزلت علی مواهب
الجود والنوال وانک انت ما ترانی الا علی وسط الجبال وما شهدت علی الا بالذل

والانفراد فسبحانک اشکرک علی کل قضائک واحمدک علی کل بأسائک قد ادخلتنی
السجن وجعلته علی روضة من روضات الفردوس وغرفة من غرفات خطیرة الانس
وکم من آیات قد نزلتها علی وکم من مناجات قد سمعتها منی وکم من ظهورات قد
ابدعتها عنی وکم من شئونات قد شاهدتها علی فسبحانک قد عجزت القضایا عن الاقرار
بالشکر وقصرت القصارای عن الاعتراف بالحمد قد اراد اهل الکفران یجعلوا مقعدی
مقعد الذل وانک قد اعززتنی بذکرک وارفعتنی بحمدک وایدتنی بظهورات فردانیتک
وشرفتنی بتجلیات صمدانیتک وقلت للنار کونی بردا علی عبدی وللسجن کن لعبدی مقعد
فضل من عندی بلی وعزتک ما قضی علی السجن الاعلی روضة الرضوان واشرف
بقعات الجنان فسبحانک وتعالیت کم من مصیبة نزلت علی وانت خففتها وارفعتها
عنی بفضلک وکم من فتنة اکتسبت ایدی الناس فی حقی وانت اصلحتها بلطفک
وکم من نار اوقدوها النمارذة لتحرقنی فیها وانک قد جعلتها لی بردا وکم من ظهورات
ذل قد حکمت بها اهل الکفر وانت قد جعلتها لی شئونات عزتک ... اذ انک
منتهی مطلب السائلین وغایة منی الراجین ومجیب الموحدین ومرهوب المشفقین وناصر

المضطرين ومخلص المسجونين ومخذل الجبارين ومهلك الظالمين واله العالمين ورب كل شيئ
لك الخلق والامر يا مولى العالمين انت حسبي يا كافي في كل شدة نزلت بي وكل مصيبة
كبرت علي وانت وحدتي في غربتي وانيسي في وحشتي وحبيبي في سجني وموقفي لا اله الا
انت من انت كافيه لا حزن له وما انت حافظه لا فناء له وما انت ناصره لا ذل له
وما انت ناظره لا بعد له فاكتب لنا حينئذ كل ما انت عليه واعف عنا ما كنا عليه
انك انت رب القوة والعزة رب العالمين وسبحان ربك رب العزة عما يصفون و
سلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين ...

فسبحانك يا الهي انت الله كائن قبل كل شيئ وانت الله كائن بعد كل شيئ وانت الله
باقي بعد كل شيئ وانت الله تعلم كل شيئ وانت الله تقدر على كل شيئ وانت الله ترحم على
كل شيئ وانت الله تحكم بين كل شيئ وانت الله تشهد على كل شيئ وانت الله ربي تعلم موقفي
وتشهد سري وعلانيتي فاغفر لي وللمؤمنين من اهل اجابتك واكفني شر من ارادني
بحزن او بسوء فانك رب كل شيئ تكفي من كل احد ولا يكفي منك احد ..

فاسئلك اللهم بنور وجهك العظيم وجلال كبريائك القديم وسلطان ربوبيتك

المنيع ان تقدر لنا فی ذلک الحین مواقع الخیر کلّها و معادن الفضل یا سرّ اذا العطا،
لا یضرّک و الموهبة لا تنقص من ملکک سبحانک ربّ انّی انا فقیر و انّک انت غنیّ و انّی
انا حقیر و انّک انت کبیر و انّی انا عاجز و انّک انت مقتدر و انّی انا ذلیل و انّک
انت عزیز و انّی انا مضطرّ و انّک انت قدیر ...

هب لی اللّهم کلّ خیر قد خلقته او تخلق و اعصمنی اللّهم عن کلّ ما لا تحبّه ممّا خلقته
او تخلق انّک کنت بکلّ شیئ علیما سبحانک ان لا اله الّا انت لن یعجزک من شیئ
لا فی السّموات و لا فی الارض و لا ما بینهما و انّک کنت علی کلّ شیئ قدیرا یا الهی انت
المتعالی من ان تسئل عن جودک او کرمک و المتمنّع من ان تسئل عن فضلک و رحمتک و
المرتفع من ان تسئل عن لطفک و عنایتک و المتقدّس من ان تسئل عن رأفتک و رحمتک
و عطوفتک و المتنزّه عن کلّ ما یذکر به اسم شیئ فی ملکوت سمائک و ارض عنایتک
کلّ مسئلتی یا الهی ان تقدر لی رضاک و لو کان اقلّ من تسع تسع عشر عشر خردل آخر
ما ینقطع الرّوح عنّی اذ لو یفارقنی الرّوح و کنت راضیاً عنّی لا ابالی عن شیئ و ان یفارقنی
الرّوح و انّک لم تکن راضیاً عنّی و قد اکتسبت کلّ خیر لا ینفعنی او قد استملکت کلّ خیر

لایعزنی فلا سئلنک یا الٰهی حسن الرضا فی حین الذی ترفعنی الیک وتعرضنی علیک اذ لم تزل کنت متعطفاً علی اهل مملکتک ومتفضلاً بجمیل عوایدک علی سکان جبروت سلطنتک...

فکم من احیاء یا الٰهی قد ذلت فی سبیلک لارتفاع کلمتک وتوحیدک وکم من دماء یا محبوبی قد هرقت بین یدی امرک لارتفاع حقیتک وتسبیحک وکم من اموال قد اُخذت فی سبیل محبتک بغیر حق لامتناع اثبات تقدیسک وتمجیدک وکم من اقدام قد مشت علی التراب لاعظام کلمة قدسک وتعظیمک وکم من اصوات قد ضجت وکم من قلوب قد اضطربت وکم من مصائب عظیمة لا یدرکها غیرک وکم من بلایا رزیة لا یحصیها سواک کل ذلک یا الٰهی لارتفاع استقلال قیومیتک واستمناع استجلال سبوحیتک قد قدرت کل ذلک بقضائک لیستشهدن کل خلقک علی انهم ما خلقوا الا لک وقد انقطعت عنهم ما تسکن به قلوبهم لیوقنن علی ان ما نسبت الی نفسک اعلی واجل مما هم به یؤمنون اذ لم تزل قدرتک مستطیلة لایعجزها من شیئ قد اجریت تلک القضایا العظیمة لیشهدن کل ذی ادراک بانها قد قدرت لارتفاع توحیدک وحقیت لارتفاع تقدیسک ...

فسبحانک اللّهمّ لو لم تملّک احداً من شیئ و قد قضی من اوّل عمره الی آخره ما یعرج
الیک بفقرٍ من قضائک و لکن قد جعلته من شجرة محبّتک ذلک خیر له عمّا قد خلقت فی
السّموات و الارض و ما بینهما اذ یورث الجنّة بفضلک و یرزق فیها بآلائک و لا ینفاد
لما عندک هذا فضلک لمن اردته فی سبیل محبّتک و کم من عباد قد قتلوا من قبل
فی سبیلک و انّ یومئذٍ کلّ باسمائهم لیعظمون و کم عباد قد ملّکتهم متاع الدّنیا
و اکتسبوا بغیر حقٍ و انّ یومئذ لا ذکر لهم و هم فی اشدّ العذاب و شدید النّکال
فاسرع اللّهمّ فی ارتفاع شجرة توحیدک و اسقی اللّهمّ تلک الشّجرة بماءِ رضوانک و اثمرها
بما تحبّ ان تثمر عند ظهور ایقانک من تسبیحک و تقدیسک و تمجیدک و تهلیلک
و تکبیرک و تفریدک و تحمیدک اذ کلّ ذلک بیدک لا بید غیرک طوبی لمن قد جعلت دمه
ماءَ شجرة اثباتک و به ترفع کلمة تقدیسک و اثباتک قدّر اللّهمّ لی و لمن آمن بک ما هو
خیرٌ لنا عندک فی امّ الکتاب اذ کلّ المقادیر بیدک لم تزل مواهبک لاهل محبّتک
نازلة و بدایع ملیک رحمتک لمن وحدک مجمعة فالیک نفوّض ما قد قدّرت لنا و منک
نسئل من کلّ خیر قد احطت علماً و اعصمنی اللّهمّ من کلّ شرٍ قد احطت به علماً فانّه لا حول

ولا قوة الا بک وما النصر الا من عندک وما الامر الا من لدنک ماشاء الله کان ومالم یشاء لم یکن ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ...

ولتدخلن اللهم کل من علی الارض فی جنة دینک الا یکن شیئاً فی دون رضاک اذلم تزل انک انت کنت مقتدراً علی ماتشاء وممتنعاً فوق ماترید ...

هب لی یا الٰهی کمال حبک ورضاک واجذب قلوبنا بانجذاب نورک یا برهان یا سبحان وانزل علی نفحاتک فی آناء اللیل واطراف النهار بجودک یا منان .

یا الٰهی مالی عمل استحق به لقائک وبالیقین لا علم لو عمرت عمر الدنیا لا اعمل عملاً استحق بذلک لان شأن العبد لم یزل لا یلیق بقرب جوارک الا جودک ادرکنی ورحمتک وسعتنی وفضلک احاطنی فسبحانک یا لا اله الا انت فارفعنی الیک واکرمنی بسکونی لدیک وانسنی بنفسک وحده لا اله الا انت لانک لو اردت بعبد خیراً تمحو من حول فؤاده کل ذکر وشأنٍ الا ذکرک وحده وان اردت بعبد بما کسبت یداه بین یدیک بغیر الحق شر انقطعه بالاء الدنیا والآخرة لیشغل بها ویسی ذکرک ...

سبحانک اللهم انک قد خلقت کل شیئ بامرک فانصر اللهم الذین قد انقطعوا الیک

نصراً عزيزاً وانزل اللهم عليهم ملائكة السموات والارض وما بينهما كلهم اجمعون لينصرونهم وليمدونهم وليظهرنهم وليغلبنهم وليقوينهم وليعظمنهم وليعززنهم وليجللنهم وليغنينهم ولينصرنهم بنصرٍ عظيم انك انت ربهم رب السموات ورب الارض رب العالمين فاثبت اللهم دلك الدين بهم واظهرهم على الارض كلها فانهم عبادك قد انقطعوا اليك وانك انت ولي المؤمنين واجعل اللهم قلوبهم اثقل عما في السموات والارض وما بينهما في ذلك الدين المتين وانزل اللهم قوةً بديعةً في ايديهم ليظهرنها على العالمين ...

اللهم اني اعوذ بك واعيذ نفسي بآياتك كلها اللهم اني اتوكل عليك في سفري وحضري وشغلي وعملي فاكفني عن كل شيء يا خير الراحمين اللهم ارزقني كيف شئت ورضني بما قدرت لي فان لك الامر كله ...

اللهم انك انت مفرج كل همٍ ومنقض كل كربٍ ومذهب كل غمٍ ومخلص كل عبدٍ ومنقذ كل نفسٍ خلصني اللهم برحمتك واجعلني من عبادك المنقذين ...

يا الهي انت الحق لم تزل وما سواك محتاجٌ فقيرٌ وانا ذا يا الهي انقطعت عن كل الناس بالتوسل الى حبلك واعرضت عن كل الموجودات بالتوجه الى تلقاء مدين رحمتك فالهني اللهم

ما انت علیه من الفضل والعطاء والبهاء والجلال والکبریاء فانی لا اجد دونک
حامیاً مقتدراً واحرسنی اللهم بکل منعتک وکفایتک وجنود السموات والارض فانی لا اجد
دونک معتمداً ولا سواک ملجاً وانت انت الله ربی تعلم حاجتی وتشهد مقامی واحاط علمک
بما نزل علی من قضائک وبلاء الدنیا باذنک جوداً واکراماً ...

یا الٰهی فلک البهاء الابهی والسنا العظمی جلالتک اجل من ان تحیط به الاوهام
وعزتک اعز من ان یصعد الیها طیر الافئدة والافهام فالکل معترف بالعجز عما یستحق
به من الحمد فسبحانک لا یعرف احد حمدک کما انت انت ولا یعلم احد احسانک کما
انت انت وانت تعلم کما انت انت لا یعلم کیف انت الا انت فاحمدک اللهم ربنا
علی کل ابداعک واختراعک حمداً شعشعانیاً متلألأ من الهامک الذی یعجز عن احصائه ماسواک
ولک الحمد والشکر علی تلک النعمة الجلیلة والآیة العظیمة فی عوالم الامر والخلق کما ینبغی
لمحضر هیبتک وجلال عظمتک سبحانک عظم حقک وما قدروا حق قدرک ولا یعرفه حق
العرفان غیرک انت الظاهر بالوجود ولا یعرف موجود سواک من علو ظهورک سبحانک
الغیرک من الوجود حتی یکون دلیلاً علیک ام لغیرک ذکر حتی اعرفک به کل معروف

من معروفیتک قد تلألأت وکل الاشیاء من تبلج مشیتک قد تلجلجت انت الاقرب بکل من کل سبحانک تقدس مجدک من ان تنال الیه ایدی اولی الالباب وتعالے دنوک من ان ینحدر عنه سیل الافهام والابصار ... (صحیفه مخزونه)

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی هو کائن قبل کل شیئ ولا یکون شیئ معه وکان موجودا حین لا وجود لشیئ لده الذی قد قصرت افئدة العارفین عن معرفة ادنی وصفه وعجزت عقول الموحدین عن درک ادنی آیة من آیات قدرته فسبحانک یا الهی کلت الالسن عن تمجید مقدوراتک فکیف یمکن مجد قدرتک وعجزت الافهام عن کنه معرفة شیئ من خلقک فکیف یمکن معرفة نفسک فتبعریفک نفسی قد عرفتک بالا تعرف بما سواک وبابداعک الخلق لامن شیئ عرفتک بان لا سبیل لاحد فی معرفتک کنهک انت الله الذی لا اله الا انت وحدک لا یعلم احد کیف انت الا انت وحدک لا شریک لک انت الله لم تزل کنت ولم یکن عندک شیئ وانت الله کائن لم تزل ولم یکن فی رتبتک شیئ فکل معترف بالعجز یا الهی کما انت تعرف نفسک فقد رتک المبدعة معروفة لدی الممکنات واختراعاتک للمحدثة موصوفة

عند الاشارات سبحانك تقدست نفسك من ان يعرفك احد من خلقك كما انت اهله
ومستحقه فسبحانك ابداً حجبت الاشياء عن معرفتك واختراحك الخلق بما
هم عليه شهد الانعدام لدى وصفك فسبحانك يا الهى قد عجزت النفوس عن تمجيدك و
قد قصرت العقول عن تحميدك فيا الهى اشهد لديك بانك المعروف بالآيات والموصوف
بالعلامات فبايجادك انفسنا اعترفت لديك بانك المقدس عن وصفنا و باشائك
اوصافنا لك اشهد بانك المنزه عن معرفتنا فيا الهى هب لى كمال التصعود اليك اجذبنى
بنفحات قدسك لديك حتى خرقت الاحجاب نور الانجذاب واضمحلت مساكن الانفصال
بالورود الى مقاعد الاتصال ورقت احجاب الرقايق التى منعتنى عن الورود فى بيت الجلال
لان ادخل عليك واقيم عندك واعترف لك بما تصف لى نفسك بانك انت الله
لا اله الا انت الفرد الاحد الصمد الذى لم يلد ولم يولد ولم يكن لك ولد ولا شريك
لك ولا ولى من الذل وانت الله رب العالمين واشهد بان كل ما سواك خلقك و
فى قبضتك ولا احد يبسط ولا قبض الا بمشيتك انت السلطان القديم والملك العظيم
لا تعجز فى قدرتك شيئاً ولا شئ الا بمشيتك وكل معترف بالعبودية والتقصير ومن

شیئ الا یسبح بحمدک فاسئلک اللهم بجلال وجهک الکریم وبعظمة اسمک القدیم الاکرم
من نفحات شئون آیاتک التی انت محدثها ومنشئها ...

انت الله لا اله غیرک

سبحانک اللهم یا الهی انک انت القادر علی الامکان والمقتدر علی الاکوان فی
قبضتک ملکوت الانشاء تخلق کیف تشاء لا اله الا انت العزیز الحکیم فسبحانک اللهم
یا الهی اسئلک بذوات القائمة لدی بابک والکینونات الواصلة الی مخضر لقائک
بان تنظر الینا بلحظات اعین رأفتک ولاحظ منا بتوجهات انسک واشتعلنا من
نار حبک واشربنا من ماء عنایتک فاستقمنا فی صراط عشقک واسکنا فی جوار قدسک
لانک انت المعطی الباذل العلیم الخبیر فسبحانک اللهم یا الهی اسئلک باسمک الاعظم
الذی ظهر منه اسرار الاعظم وجمع عنه فی قطب الایمان من طوائف الامم وصدرت
منه کلمات الذریات لحیاة العالم وبرزت حقایق العلوم من هذا الهیکل المکرم
فیا روحی وکینونتی ونفسی وجسدی لتراب مقدمه الفداء ثم اسئلک اللهم یا الهی باسمک
الافخم الذی ظهرت منه سلطنتک واقتدارک وموج منه بحر الروح وقلزم الفتوح

لاحیاء الرمم عظام الممکنات وتهیج ارکان المقبلین بان تقدر لنا خیر الدنیا والآخرة و اظللنا فی جوار المکرمة والعنایة ثم اضرم فی قلبنا نار الجذب والانجذاب علی شأن تنجذب منه قلوب البریة انک انت القادر المقتدر المهیمن العزیز القیوم ...

سبحانک اللهم فاغفر لی وللذین هم قد حملوا امرک انک انت الملک الغفار الکریم وادخل اللهم عبادک الذین هم یومئذ لا یعلمون وهم لو علموا یصدقون بیوم الدین ولا ینکرون فی رحمتک وانزل علیهم مواقع فضلک وزد علیهم فی مقاعدهم ما قد قدرت للمتقین من عبادک انک انت الملک الوهاب الکریم وانزل اللهم علی بیوت التی آمنت اهلها مقادیر فضلک ورحمتک رحمة من عندک وفضلا من لدنک انک انت خیر الغافرین لو لم تدرک احداً رحمتک لم یکن یومئذٍ من اصحاب الدین قدر اللهم لی وللذین هم یومئذ کانوا بآیاتک مؤمنین والذین هم فی قلوبهم حب منی بما قد القیت علیهم من عندک انک انت الملک البر المنیع ...

فسبحانک یا الهی عن وصف الموجودات وعرفان الممکنات لن یعرفک علی حق ذاتیتک شیئ ولم یعبدک علی حق کینونیتک عبد فسبحانک جلت وعظمت نفسک

من ان تنال الیک اشارة من الخلق یا آلهی لما صعدت الی هوائک و اتصلت الی
روح مناجاتک ما رأیت لنفسی الا التقطع عن وصلک و المنع عن اشارتک ولذا قد
رجعت الی وجهة احبائک الذین قد جعلتهم فی مقام محبتک و معرفتک مقام نفسک
فصل اللهم علیهم ما احصی علمک فی ابداع قدرتک شرفاً و خیراً یا آلهی و مولای و سیدی
فبعزتک و جلالتک انت المقصود لا سواک و انت المعبود لا دونک یا آلهی ان سبل
الانقطاع قد انطقتنی بتلک الکلمات و ان طرق الامتناع قد اقامتنی الی تلک الدلالات
فسبحانک یا آلهی ان ظهورک اظهر فی کل شیئ من ان اشیر الی غیرک و ان محبتک اذ عن
کل العرفان حتی احتاج الی عرفان غیرک فسبحانک یا آلهی قد آمنت بک کما انت
انت و اتوب الیک عن نفسی و عن قبل العالمین کما انت انت و قد هربت یا آلهی
بکلی لدیک قد القیت نفسی الیک لا املک شیئاً لدیک ان عذبتنی بکل قدرتک
فانک العادل فی الحکم و ان اکرمتنی کل الخیر فانک اهل الجود و العطاء و انک غنی
عن العالمین جمیعاً یا مولای قد طلبت وصلک و ما وجدت الا فی علم الانقطاع من غیرک
و قد طلبت حبک فما وجدت الا بالمحو عما سواک و قد طلبت طاعتک فما وجدت

الا بحب احبائک فسبحانک یا الٰهی لا اعلم الا انت وحدک لا شریک لک وانک
یا الٰهی تعلم سیئاتنا لا سواک استغفرک عن کل مالا تحب وادعوک فی کل الحال بلسان
الهامک انک الغنی بلا مثال لا اله الا انت سبحانک عما یصف المشبهون علواً
کبیراً ...

المجد والبهاء والعظمة والثناء والکبریاء والجلال تعطی الملک من تشاء و
تمنع الملک عمن تشاء ولا اله الا انت الغنی المتعال انت الذی تقیم الابداع ومن فیها
لا من شیئ ولا ینبغی لک الا انت وما سواک مردود عندک ومعدوم عند نفسک و
لا تصف نفسک الا بما تصف فی محکم کتابک کما تقول لا تدرکه الابصار وهو یدرک
الابصار وهو اللطیف الخبیر سبحانک یا الٰهی لا تحوی بادنی آیتک خواطر الافکار
ولا غوامض الانظار انت الله الذی لا اله الا انت اشهد ان وصفک نفسک لا
من تغییر ولا وصف لما سواک لدیک ولا وصف منک لدیهم سبحانک تقدست نفسک
عن وصف ما سواک لانهم لا یعرفون حق صفتیتک ولا یدرکون کنه ذاتیتک انت الاجل من
ان توصف بخلقک او ان تعرف بغیرک عرفتک یا الٰهی بما تعرفنی نفسک ولولا

تعریفک ما عرفتک وعبدتک بما تدعونی الیک ولولا دعوتک ما عبدتک سبحانک
یا الٰهی قد عظم تقصیری وقد کبر عصیانی فیا سوأتاه من احوالی لدیک ما عرفتک کما تعرفنی
نفسک ولا عبدتک کما تدعونی الیک وما اطعتک کما تلهمنی سبیل محبتک فیا الٰهی
بعزتک حقک اجل واعظم من ان تقوم به احد لن یعرفک حق العرفان شیئ ولن یعبدک
حق العبادة عبد حجتک یا الٰهی بالغة اجل من ان توصف بکنهها ونعماؤک اکثر من ان
تحصی باسرها اسئلک اللهم یا مولای بجودک وقوائم عز عرشک ان ترحم هذه
النفوس الذلیلة التی لا یقدر فی الدنیا الفانیة بشیئ من مکروهها فکیف تقدر بعذاب
آخرتک الذی قد تحقق من عدلک وتذوقت من سخطک ولا زوال له فیا الٰهی وسیدی
ومولای قد استشفعت بک الی نفسک وهربت من عدلک الی فضلک ولذت بک
وبالذین لم ینفکوا عن صراطک لمحة عین وخلقت الخلق بجم جوداً وفضلاً ...

مالی سواک یا الٰهی مسکن روعتی وانت یا الٰهی منتهی املی ما احب الا انت فمن
تحبب فاشهد ان حیوتی ومماتی لک وحدک لا شریک لک رب اغفر لی مقامات
غفلتی عنک فبعزتک وعظمتک ما عرفتک کما انت اهله وانت تعرفنی نفسک کما انت

اهله وما عبدتك كما انت مستحقه وانت تذكرني كما انت تستحقه فيا ربي الويل لي ان تاخذني بجرمي وجريرتي فبحقك لا اعلم سواك ناصراً ولا من دونك ملجأً ولا لاحد من خلقك بغير اذنك شفيعاً بنفسك اليك واعتصمت بحبلك لديك وادعوك كما انت اهله مما امرتني فاستجب لي كما وعدتني وانك انت الله لا اله الا انت الله الغني بنفسك عن كل شيئ لاينفعك طاعة المحبين ولا يضرك معصية المعرضين وانت الله ربي لا تخلف الميعاد يا الهي بجودك اسئلك ان تدنيني الى ذروة قربك وان تعصمني عن الورود في اشارة غيرك يا الهي سددني لكل ما تحب كما تحب واحفظني عن سخطك ونقمتك والورود في المواطن التي لا تحب بقدرتك ...

يا الهي ما اعرفك كما انت اهله ولا اخافك كما انا اهله فبأي حالتي اذكرك وبأي طاعتي اتوجه اليك خلقتني لاظهار قدرتك لانها باهرة ظاهرة وانت الله لم يزل كان ولم يك شيئ بل قد خلقتنا بقدرتك جوداً لذكر انفسنا عند تجلي ذكرك فيا الهي ما اعلم منك الا ما الهمتني من معرفة نفسك الا العجز والتقصير فهانا ذا يا الهي قد اقمت بكلي اليك عما تريد مني والقيت نفسي لدى فضلك معترفاً بانك انت الله

لا اله الا انت وحدک لا شریک لک ولیس کمثلک شیئ کما انت تشهد لنفسک وتستحقه ...

هو الله الملک الحی المستعان

فسبحانک اللهم رب شهدت الانفس والآفاق بانک انت ممتنع فوق مظاهر انشائک ونطقت الاسماء والصفات بانک انت مرتفع عما یصفک اهل انشائک وابداعک ودلت الامثال والذوات علی احدیة ذاتک وحکت الآثار والآیات بانک انت الله وحدک لا شریک لک فی ملکوت ارضک وسمائک وسبحانک رب وتقدست کینونتک مدة بانک انت لا تعرف بما فی ملکوت ابداعک وذاتیتک مستشهدة بانک انت لن توصف بمظاهر اجلالک انطقت الکافوریات بالآیات وشهدت الجوهریات بالکلمات واستشهدت المجردیات بالاشارات بانک انت ممتنع فوق مظاهر الکائنات ومرتفع فوق ما یصفک اهل السبحات فسبحانک رب دلت هویتک علی احدیة ذاتک واستدلت ربانیتک علی وحدانیة نفسک ونطقت الکینونات والذوات بانک انت منقطع عما فی حیوت اختراعک وشهد الشاهدون فی علو الانقطاع

ونطق الناطقون فی سمو الارتفاع بانک انت الله وحدک لاشریک لک فی ملکوت
الابداع ولاشبیه لک فی جبروت الاختراع عرف العرفا شیئاً من مظاهر اجلالک
ولذا شتهوک بمعارف انفسهم وعلم العلما شیئاً من آثار رحمتک وجلالک ولذا شتهوک
بمعالم افئدتهم فسبحانک سبحانک ضلت الحکما عن عرفانک وحارت العلما فی وجدانک
واضمحلت الآثار عن کنه غیبک ورجعت الانوار الی محال الادبار عند نور من انوار عزتک
هب لی اللهم من جمیل رحمتک ومن نبیل موهبتک ومما انت علیه من علو جلالک
وانصرنی اللهم رب نصراً کریما وافتح اللهم لی فتحاً یسیرا وقرب اللهم لی ما وعدتنی وانک
کنت علی کل شیئ قدیراً واسکن اللهم فؤادی بماء رحمتک واشربنی اللهم من کؤس عنایتک
وانزلنی اللهم فی منازل عزتک واخرجنی اللهم من ظلمات وحیتک وادخلنی اللهم فی
کل خیر ادخلت فیه النقطة ومظاهرها واصنع بی ما انت اهل به ومستحق بذلک واعف
عنی ما اکتسبت بین یدیک ولا تنظر بی بنظرة العدل بل بفضلک نجنی وبرحمتک عاملنی
وبجودک افعل بی ما انت مستأهل به انک انت اهل العفو والجلال واهل الجود والنوال
وانک انت کثیر الفضال وجمیل النوال اذ لا اله الا انت وانک انت غنی متعال

فسبحانك اللهم ربّ ونحمدك قولي عندك ذنب صرف وذكري بين يديك عصيان محض ونعتي نفسك شرك بحت ما عرفك سواك ولا يمكن عن يعرفك احد وما وجدك غيرك ولا يمكن ان يجدك احد سبحانك لا اله الا انت وانك انت الملك المهيمن المتعال والفرد المقتدر المستعال وانك انت شديد المحال ذو العزة والجلال فاحفظ اللهم من يحفظ ذلك الكتاب ويتلوه في الليالي والنهار انك انت الله البارئ الكافي الوافي المختار بيدك الملك والملكوت وانت العزيز المتمنع المهيمن الجبار ...

يا الهي وسيدي ومولاي انقطعت عن ذوي القربى واستغنيت بك عن اهل الدنيا متعرضا لمعروفك اعطني من معروفك ما تغنيني به عمن سواك وزدني من فضلك الواسع انك ذو الفضل العظيم ...

فيا الهي بعزتك لا تبتليني في مواضع الامتحان وسددني بالهامك في مواقع الاغفال انك انت الله الذي قد كنت قديراً على ما تشاء لا راد لمشيتك ولا مرد لارادتك ...

يا الهي استغفرك واتوب اليك كما تحب من عبادك لنفسك فتب علينا كما انت اهله واغفر لي ولابوي ولمن دخل بيت محبتك كما يحيط علمك كما ينبغي لعز عظمتك و

جلال قدرتک فیا الٰهی انت الهمتنی دعوتی الیک فلولا انت ما ادعوک فسبحانک احدتک
کما انت عرفتنی نفسک واستعرفک کما انا قد قصرت عن معرفتک وعن سبیل سلوک محبتک ...
سبحانک اللهم انک انت علام الغیوب قدر لنا من الخیر ما قد احاط به علمک فانک
انت الملک العزیز المحبوب سبحانک اللهم انا کنا یومئذ من فضلک سائلین وانا کنا
یومئذ علی ربنا متوکلین سبحانک اللهم قدر لنا من الخیر ما یغنینا عن دونک فانک
انت رب العالمین رب اجز الذین هم یصبرون فی ایامک واثبت اقدامهم علی صراط
حق قویم وقدر اللهم لهم من الخیر ما یدخلهم فی جنات النعیم سبحانک اللهم انزل علی بیوت
التی آمنت اهلها برکات السماء عندک فانک انت خیر المنزلین وارسل اللهم جنوداً
لینصرن عبادک المؤمنین انک تبدع کیف تشاء بامرک وانک انت الملک المبدع الحکیم
قل الله خالق کل شیئ یبسط الرزق لمن یشاء من عباده وهو الخلاق البارئ المصور العزیز
المبدع الحکیم له الاسماء الحسنی فی السموات والارض وما بینهما کل بامره یعملون یسبح له من فی
السموات ومن فی الارض وکل الیه ینقلبون ...

هو الله الملک السبحان

قل الحمد لله الذی یوفق من یشاء لطاعته انه لا اله الا هو وله الاسماء الحسنی وهو الذی یجری القول کیف یشاء ویهدی الذین اوتوا النور واتبعوا سبیل التقی اتق الله ربک و اذکره فی عشی وضحی ولا تتبع اهواء الذین کفروا لتکن من اهل الهوی واتبع نقطة الاولی نفس ربک وکن من اهل التقی ولا یضعفک من شیئ ولا ما قضی هنالک فی ذلک الامر واحمد الله ربک واتبع سبیل الهدی وان رأیت الذین کفروا اتکل علی الله ربک وقل حسبی الله من ملکوت الآخرة والاولی ویجمع الله شمل الذین آمنوا انه لا اله الا هو والسلام علی من هدی بهدی اذکر من نزل اسمه باسم حسین وسافر لله مرات وکان من اهل التقی وکبر الله فی وجهه واحسن فی الله ما استطعت واذکر الله فی الغداة والعشی واتبع ما یلیق ...

یا الهی انت الذی عرفتنی نفسک بظهورک والهمتنی ذکرک بتجلیاتک انت الاقرب الذی لا یحول بینی وبینک شیئ وانت الاله الذی لا یعجز فی قدرتک شیئ فسبحانک تقدست ذاتیتک من ان یصعد الیها اعلی طیر الافئدة والاوهام وتعظمت

اتیتک من ان یرفع الیها اعلی شوامخ الجوهریات من اولی الالباب لم یزل کنت بنفسک معروف نفسک لاسواک ولایزال تکون بمثل ماکنت فی یوم الازل بلا وجود احد غیرک فسبحانک انت المحبوب الذی عرفتنی نفسک وانت المعروف الذی اکرمتنی حبتک وانت القدیم الذی لن توصف بالعز والجلال انت العظیم الذی لن تعرف بالعظمة والجمال اذ وصف العزة والجلال وشان القدرة والجمال آیات مشیتک وتجلیات قدرتک وانها بشهادة وجودها معلنة بالسد السبیل وبدلالت انفسها والة بالمنع الطریق ...

بسم ربک الباری الملک الکافی المتعال المستعان

قل اللهم فاطر السموات والارض مالک الملک تعلم ما فی نفسی ولایعلم ما فی نفسک سواک وتشهد ما انا علیه ولا یشهد ذلک غیرک هب لی من فضلک ما یغنینی عن سواک وقدر لی من لدنک ما یکفینی عن غیرک واکف ما اهمنی من امر دنیای وآخرتی وافتح علی ابواب فضلک وجد علی بالفضل والامتنان وادرک احبتک یا ذا الجود والاحسان وهب لنا ما انت علیه من الآلاء والنعماء واکفنا عن کل شیئ واغفر لنا وارحمنا انک ربنا ورب کل شیئ لاندعو احداً سواک ولانسئل الا من فضلک فانک کثیر الجود والنوال

وشديد القوة والكيد المحال لا اله الا انت الغنى المتعال وصل اللهم على الانبياء والاولياء والابرار انك انت الله الواحد القهار ...

سبحانك اللهم انك انت سلطان السلاطين لتؤتين سلطنته من تشاء و تنزعنها عمن تشاء ولتعزن من تشاء ولتذلن من تشاء ولتنصرن من تشاء ولتخذلن من تشاء ولتغنين من تشاء ولتفقرن من تشاء ولتظهرن من تشاء على من تشاء في قبضتك ملكوت كل شيء تخلق ما تشاء بامرك انك كنت علاما مقتدرا ...

فسبحانك اللهم قرب ايام لقائك وابرد صدورنا بحبك ورضائك وافرغ علينا الصبر في مرضاتك وامضائك فانك انت العالم بما خلقت وتخلق والقادر على ما ذرئت وتذرء ليس دونك من معبود ولا سواك من مقصود ولا غيرك من مسجود ولا دون رضائك من محبوب وانك انت الملك الحق المبين القيوم ...

يا الهي انك تعلم ان البلاء قد نزل على من كل شطر وليس احد يقدر بدفعها الا انت ولا تبديلها الا انت واني لعلى يقين في حبي لك بانك لم تنزل على احد بلاء الا بما اردت له بان ترفع درجاته في رضوانك وتثبت قلبه باركان قهاريتك

فی هذه الحیوة الدنیا ان لا یمیل الی زخرفها وانک لتعلم ان ذکرک فی کل شان لدی
لاعظم من ان تملکنی من فی السموات والارض کلها تثبت یا الهی قلبی علی طاعتک ومحبتک
والبرائة من اعدائک کلهم اجمعین فانی بعزتک ما اردت الا نفسک وما رجوت الا
برحمتک وما کنت خائفاً الا من عدلک فاغفر اللهم لی ولمن تحب کما تحب انک
انت العزیز الرحیم فسبحانک یا رب السموات والارض عما یصفون وسلام علی
عبادک المؤمنین والحمد لله رب العالمین ...

سبحانک رب یا محبوبی ثبتنی علی امرک ثم اجعلنی من الذین ما نقضوا
میثاقک وما اتبعوا اصنام ظنونهم ثم اجعل لی مقعد صدق عندک وهبنی من لدنک
رحمة الحقنی بعبادک الذین لا خوف علیهم ولا هم یحزنون ای رب لا تدعنی بنفسی
ولا تجعلنی محروماً عن عرفان مظهر نفسک ولا تکتبنی من الذین غفلوا عن لقائک واجعلنی
یا الهی من الذین هم الی جمالک ینظرون ومنه یتلذذون بحیث لم یبدلوا آناً منه بملکوت
ملک السموات والارض وبکل ما کان وما یکون ای رب فارحمنی فی تلک الایام
التی اخذت الغفلة کل سکان ارضک ثم ارزقنی یا الهی خیر ما عندک وانک انت المقتدر

العزیز الکریم الغفور ولا تجعلنی یا الٰهی من الذین هم بالاذن صماء و بالعین عمیاء و باللسان بکماء و بالقلب هم لا یفقهون ای رب خلصنی من نار الجهل والهوی ثم ادخلنی فی جوار رحمتک الکبری ثم انزل علی ما قدرته لاصفیائک و انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت المهیمن القیوم ...

یا الٰهی و ربی و مولای استغفرک من کل لذة بغیر حبک و من کل راحة بغیر قربک و من کل سرور بغیر رضاک و من کل بقاء بغیر انسک ...

یا الٰهی انت تری موقفی فی وسط الجبل هذا و تشهد علی صبری بانی ما اردت الا حبک و حب من یحبک فکیف اثنی طلعة حضرتک بعد ما لا اری وجودا لنفسی فی تلقاء مدین عزتک و لکن لما اری حزنی فی وحدتی و غربتی انا جیک بهذا العلل بذلک تطلع علی ضعفی امنائک و یدعوک فی حقی و انت تجیبهم رحمة و فضلا فاشهد انک لا اله الا انت بما انت علیه من العزة والعظمة والجلال والقدرة من دون ان یحیط او یعلم ذلک احد من عبادک لانک کما انت علیه لن یعرفک غیرک ...

هل من مفرّج غیر الله قل سبحان ربّه هو الله کلّ عباد له وکلّ بامره قائمون ...